

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΣΤ'

Τετάρτη 14 Ιουλίου 2010 (Απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 10246, 10247
2. Ανακοινώνονται προτάσεις που θα συζητηθούν στην τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 10252
3. Αναφορά στους υπαλλήλους της Βουλής, σελ. 10271, 10273

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής και επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις», σελ. 10231
2. Αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 10251, 10252
3. Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 10253, 10264-10266
4. Επιστολικές ψήφοι επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 10253-10255, 10256-10263

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

BENIZEΛΟΣ Ε.,	σελ. 10247
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ. 10246, 10247
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 10246
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 10247
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 10247

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 10271
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ.,	σελ. 10239
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π.,	σελ. 10279, 10280
BENIZEΛΟΣ Ε.,	σελ. 10242, 10244, 10245, 10246
ΒΛΑΤΗΣ Ι.,	σελ. 10250
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ. 10232, 10233
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ.,	σελ. 10276
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 10234, 10235
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 10269, 10271
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ.,	σελ. 10277
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 10244, 10245
ΚΑΡΥΔΗΣ Δ.,	σελ. 10275
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π.,	σελ. 10238
ΛΕΓΚΑΣ Ν.,	σελ. 10268
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ.,	σελ. 10237
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α.,	σελ. 10236
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ.,	σελ. 10267
ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ.,	σελ. 10250
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α.,	σελ. 10241, 10242
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ.,	σελ. 10233
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ.,	σελ. 10235
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ.,	σελ. 10272
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α.,	σελ. 10278
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 10246
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 10247, 10248
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 10231, 10232
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β.,	σελ. 10233, 10235
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 10274
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ.,	σελ. 10232, 10233, 10238, 10273
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 10249
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ.,	σελ. 10240
ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε.,	σελ. 10276
ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ Ε.,	σελ. 10239

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΣΤ'

Τετάρτη 14 Ιουλίου 2010 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 14 Ιουλίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις».

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Με πληροφoρούν ότι ο κύριος Υπουργός καταφτάνει.

Ορίστε, κύριε Πλεύρη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πραγματικά ερχόμαστε εδώ πέρα να συζητήσουμε ουσιαστικά τις ρυθμίσεις που ψήφισε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την προηγούμενη εβδομάδα για τον ιδιωτικό τομέα. Έχουμε την επέκταση αυτών των δυσμενών ρυθμίσεων προς το δημόσιο τομέα.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς ήμασταν από τους πρώτους που είπαμε ότι πραγματικά -σε συνθήκες που έχουν αλλάξει οι δημογραφικοί δείκτες, που πλέον δεν έχουμε τον ίδιο ενεργό πληθυσμό με το παρελθόν, οπωσδήποτε θα πρέπει να γίνει ένας εξορθολογισμός και στα όρια ηλικίας -ο άνθρωπος ζει πλέον περισσότερο και γενικότερα, ως προς ένα ασφαλιστικό σύστημα που προκειμένου να πρωοδοτήσει κάποιες συντεχνίες στο παρελθόν, είτε στον ιδιωτικό είτε στο δημόσιο τομέα, έδινε με μεγάλη άνεση συντάξεις πάρα πολύ νωρίς, με αποτέλεσμα η γενιά που είναι αυτή τη στιγμή στα τριάντα έτη, η δική μου γενιά, να καλείται ουσιαστικά να πληρώσει το λογαριασμό των διορισμών που κάνατε όλα αυτά τα χρόνια.

Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα που θίγει το ασφαλιστικό, που κατά την άποψή μας έχει έντονα άδικες ρυθμίσεις. Κύριε Υπουργέ, το γνωρίζετε πολύ καλά ότι η χώρα μας βρίσκεται στη χειρότερη θέση αυτή τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αναφορικά με τους δημογραφικούς δείκτες. Η λύση για να λυθεί το δημογραφικό είναι, είτε με εισαγωγή μεταναστευτικού δυναμικού, πράγμα που με χαρά κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, χαρίζοντας την ελληνική ιθαγένεια, θεωρώντας έτσι ότι λύνει τους δημογραφικούς δείκτες, διότι με τη ρύθμιση που έχετε κάνει, θα δούμε τώρα ότι ξαφνικά οι Έλληνες μπορεί να έχουν γίνει δεκατρία και δεκατέσσερα εκατομμύρια, στην πραγματικότητα, όμως, θα είναι απλές ελληνοποιήσεις, είτε δίνοντας

κίνητρα στις πολύτεκνες και τρίτεκνες οικογένειες. Μέσα σε συνθήκες κρίσης, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν δυνατότητες να δοθούν αυτά τα κίνητρα.

Και έρχεστε τώρα με το ασφαλιστικό και πραγματικά διαλύετε ό,τι καλύτερο μπορούσε να υπάρχει αναφορικά με τη μητρότητα. Επικαλείστε μια απόφαση δικαστηρίου. Έστω ότι πρέπει να συμμορφωθείτε σε αυτήν την απόφαση. Σας είπε κανένας ότι δεν μπορείτε να βρείτε άλλους τρόπους κοινωνικής παροχής; Θέτετε το θέμα με τα πλασματικά έτη και φωνάζει ο κ. Ροντούλης και φωνάζουμε ότι πρωοδοτείτε το πρώτο παιδί, με ένα έτος, το δεύτερο με δύο, το τρίτο με δύο. Μετά; Αυτοί που έχουν τέσσερα, πέντε, έξι παιδιά; Εκεί πέρα δεν πρέπει κάποια πρόβλεψη, κύριε Υπουργέ;

Οι δείκτες είναι σε ένα τραγικό νούμερο. Δεν είναι δυνατόν σε αυτό το σημείο να υπάρχει μικροκομματική ή μικροπολιτική προσέγγιση. Και ως τώρα υπήρχε το εξής παράλογο στο ασφαλιστικό. Πρωοδοτούσαμε ενδεχομένως μια γυναίκα που ήταν πενήντα πέντε ετών και είχε ένα ανήλικο παιδί και δεν πρωοδοτούσαμε αυτή που είχε τέσσερα παιδιά και μπορεί να μην ήταν ανήλικα όταν αυτή ήταν πενήντα πέντε ετών. Ποιος ο λόγος να πρωοδοτήσουμε μια γυναίκα που έκανε ένα παιδί και έτυχε αυτό το παιδί στα πενήντα πέντε της να είναι δέκα, δώδεκα, δεκατριών χρονών και δεν πρωοδοτούσαμε τους τρίτεκνους, τους πολύτεκνους που πραγματικά αυτοί σηκώνουν το άλγος όλης αυτής της κατάστασης που υπάρχει τώρα και οπωσδήποτε αυτοί είναι που δίνουν όχι μόνο στο έθνος Έλληνες -που είναι το σημαντικότερο για εμάς- αλλά δίνουν και στην εργασία που υπάρχει εδώ μία ώθηση ώστε πραγματικά να έχουμε συντάξεις αργότερα;

Θεωρώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι παρ' όλη τη βελτίωση που κάνατε, πρέπει να πάτε ένα βήμα παραπάνω. Όλα μπορούμε να τα συζητήσουμε. Δεν μπορούμε να συζητήσουμε, όμως, τα προνόμια που υπάρχουν γι' αυτούς που φέρουν παιδιά στο ελληνικό έθνος. Στο δεύτερο που θα ήθελα να σταθώ είναι στις ρυθμίσεις που υπάρχουν αναφορικά με τους αστυνομικούς και όλους τους άλλους ένστολους.

Κύριε Υπουργέ, εδώ υπάρχει μια μεγάλη παρεξήγηση και ο Πρόεδρος αυτή τη στιγμή, επειδή έχει διατελέσει και στο συγκεκριμένο Υπουργείο, γνωρίζει πάρα πολύ καλά ποια είναι η πραγματικότητα. Μιλάτε για πλασματικά έτη, μιλάτε για πλασματική πενταετία που πρέπει να πληρώσουν και συνεχώς οι αστυνομικοί σας λένε κάτι που είναι πραγματικότητα. Όταν δουλεύουν έξι ημέρες την εβδομάδα, ενώ όλος ο άλλος ο πληθυσμός δουλεύει πέντε ημέρες την εβδομάδα, προφανέστατα δεν έχουμε πλασματικά έτη. Είναι πραγματικά δουλεμένα έτη αυτών των ανθρώπων. Και τους βάζετε τώρα αυτή την πενταετία, που είναι δουλεμένη πενταετία, να την πληρώνουν. Δεν θα μπω στις

εύλογες ενστάσεις που έχουν πώς θα αποδώσει κάποιος αστυνομικός σε ένα συγκεκριμένο όριο ηλικίας. Αλλά σας λέω το πιο απλό. Είναι δυνατόν αυτή τη στιγμή γι' αυτή την πενταετία που την έχουν εργαστεί, εσείς να λέτε ότι είναι πλασματικά χρόνια; Δεν υπάρχουν πλασματικά χρόνια. Μα, δεν είναι πλασματικά χρόνια, κύριε Υπουργέ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Έχουμε μια διαφορά φάσης. Ρίξτε μια ματιά στην τροπολογία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εντάξει. Τι αναγνωρίζετε; Την πενταετία που την πληρώνουν ή δεν την πληρώνουν;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Την πληρώνουν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Την πληρώνουν! Ε, αφού τα έχουν δολέψει, κύριε Υπουργέ. Αυτό σας λέω τώρα.

Δεν σας λέω ότι δεν αναγνωρίζετε την πενταετία. Αυτό το γνωρίζω. Αλλά τους βάζετε να πληρώνουν κάτι για το οποίο εργάζονταν έξι ημέρες την εβδομάδα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Με μειωμένη εισφορά, όμως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Όχι, με μειωμένη.

Εγώ σας λέω γιατί να το πληρώσουν, αφού το έχουν εργαστεί. Πείτε μου. Γιατί να το πληρώσουν αφού το έχουν εργαστεί; Τι θα πει μειωμένη εισφορά; Τι θα πει «πλασματικό»; Το έχουν εργαστεί και από τη στιγμή που το έχουν εργαστεί δεν πρέπει να το πληρώνουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κατ' αρχάς μετράει ως πενταετία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μετράει ως πενταετία, αλλά πληρώνεται, κύριε Υπουργέ. Πληρώνεται, ενώ την έχουν εργαστεί.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν έχουν γίνει κρατήσεις και θέλετε για κάποιους στους οποίους δεν έχουν γίνει κρατήσεις να αναγνωριστεί συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Το θεωρείτε αυτό δίκαιο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, το έχουν εργαστεί αυτό. Και το έχουν εργαστεί συνεχόμενα. Και ακολουθήσατε μια πολιτική τόσα χρόνια που δεν το θέσατε αυτό το θέμα. Καλείτε αυτούς τους ανθρώπους τώρα –που δεν το είχατε θέσει, δεν το είχατε δει- αυτό που έχουν εργαστεί, να το πληρώσουν αναδρομικά. Αυτό κάνετε, κύριε Υπουργέ.

Έπρεπε να είχατε φροντίσει ως κυβερνήσεις, όταν το εργάζονταν, να το κρατούσαν. Δεν το κάνατε αυτό το πράγμα.

Για να ολοκληρώσω, αναφέρομαι και σ' αυτό που είπε το πρωί ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού Γιώργος Καρατζαφέρης. Ερχόμαστε στο Στρατό. Στο Στρατό από τη στιγμή που τους υποχρεώνετε και τους εξωθείτε στο να αποστρατευθούν, πώς είναι δυνατόν να τους υποχρεώνετε να μείνουν παραπάνω χρόνια; Ρυθμίστε αυτό το θέμα να μπορεί ο άλλος να μένει, ακόμα και αν νεότερος παίρνει τη θέση και τότε να μπορέσουμε να συζητήσουμε τα χρόνια τα οποία λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον κ. Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών κ. Κωνσταντίνος Γείτονας για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο για το συνταξιοδοτικό του δημοσίου ολοκληρώνεται, θα έλεγα, σε αυτή τη φάση η ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Είναι μια μεταρρύθμιση αναγκαία, προκειμένου να αποφύγουμε την κατάρρευση του συστήματος –εκεί πήγαινε- και για να μπουν οι βάσεις για ένα νέο, βιώσιμο σύστημα. Δεν θέλω να πω τη μεγάλη κουβέντα «πιο δίκαιο». Να πω ότι θα είναι τουλάχιστον ένα σύστημα σε νέες βάσεις, χωρίς τις εξαιρέσεις, τα προνόμια και τις ανισότητες αυτού που υπήρχε.

Κύριε Υπουργέ, είναι αναγκαία μεν η μεταρρύθμιση, αλλά και επώδυνη εν πολλοίς λόγω της βίαιης προσαρμογής που γίνεται σε ορισμένες περιπτώσεις. Συγκεκριμένα με τις ρυθμίσεις εναρμονίζονται οι κανόνες και οι όροι συνταξιοδότησης στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Κατά κάποιο τρόπο ενοποιείται το σύστημα. Είναι λογικό και δίκαιο.

Εξομοιώνονται, επίσης, αναγκαστικά τα ηλικιακά όρια ανδρών και γυναικών με βάση την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Θα περιοριστώ κατά βάση σε δύο επισημάνσεις. Πρώτον, κύριε Υπουργέ, η εναρμόνιση των συστημάτων είναι κατ' αρχήν ως αλλαγή προς τη σωστή κατεύθυνση. Είναι λογικό, αποδοτικό και δίκαιο να ισχύουν οι ίδιοι κανόνες και όροι και σε δημόσιο και σε ιδιωτικό τομέα. Δεν θα πρέπει, όμως, να ξεχάσουμε ότι υπάρχουν και ιδιαιτερότητες στο δημόσιο τομέα.

Θα φέρω ένα παράδειγμα, όσον αφορά τις συντάξεις αποδοχές. Ο υπολογισμός των συντάξεων αποδοχών με βάση όλο τον εργάσιμο βίο, μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις στον ιδιωτικό τομέα να εξυπηρετεί το προς συνταξιοδότηση άτομο. Επί παραδείγματι, αν είχε στην ώριμη ηλικία του υψηλές αμοιβές μπορεί να το βολεύει.

Στο δημόσιο, όμως, οι αποδοχές αυξάνουν με το χρόνο. Άρα, το να λογαριάζονται οι συντάξιμες αποδοχές σε όλο τον εργασιακό βίο, σημαίνει μείωση. Αν αυτό συνδυαστεί και με τη μείωση στα όρια αναπλήρωσης, είναι ενδεχόμενο να έχουμε σε ορισμένες περιπτώσεις δραστικές μειώσεις των συντάξεων. Ζήτησα μάλιστα να μας δώσει παραδείγματα ο κύριος Υπουργός για να δούμε τι ακριβώς γίνεται. Γιατί δραστική μείωση είναι κάτι που δεν πρέπει, δεν είναι αποδεκτό και δεν μπορεί να συμβεί.

Δεύτερη επισημάνση, όσον αφορά την εξομοίωση των ηλικιακών ορίων ανδρών και γυναικών. Το «παιχνίδι» χάθηκε στην ανεπαρκή υπεράσπιση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Έχει ευθύνες η Νέα Δημοκρατία και για την απόφαση, αλλά και για την παράλειψη, πριν βγει η απόφαση, να κάνει μια ήπια προσαρμογή.

Και λυπάμαι –δεν θα αναφερόμουν σ' αυτό, δε μ' αρέσει η παρελθοντολογία- γιατί άκουσα και εδώ στην Αίθουσα και στην επιτροπή την υποκριτική κριτική της Νέας Δημοκρατίας εναντίον της σημερινής Κυβέρνησης. Πραγματικά πρέπει να συναισθανθείτε τις ευθύνες σας. Είσαστε οι κύριοι υπεύθυνοι γιατί και σε αυτό το ζήτημα φθάσαμε ως εδώ.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ υπό το βάρος της απόφασης του δικαστηρίου, αλλά και στο εξαιρετικά δυσμενές κλίμα λόγω της κρίσης, βρέθηκε με την «πλάτη στον τοίχο». Παρ' όλα αυτά έκανε ορισμένες βελτιώσεις. Ακόμα και σήμερα, ύστερα από τη διαβούλευση στην επιτροπή, έκανε βελτιώσεις, που έχουν σχέση με βήμα προσαρμογής –το 5,5,5 έγινε 2,3 και 10- και με τα πλασματικά χρόνια για το κάθε παιδί μέχρι τα τρία.

Πραγματικά οι γυναίκες με παιδιά υφίστανται το μεγάλο βάρος, φορτώνονται έως και δεκαπέντε χρόνια. Είναι ασήκωτο αυτό το βάρος. Έγιναν ορισμένες βελτιώσεις. Πιστεύω ότι πρέπει να εξαντληθεί πάρα πέρα και κάθε περιθώριο που υπάρχει, ώστε να ανακουφιστούν περισσότερο.

Σε κάθε περίπτωση, όπως είχα την ευκαιρία να πω και στη συζήτηση του ψηφισθέντος νέου νόμου για το ασφαλιστικό στον ιδιωτικό τομέα, ούτως ή άλλως θα πρέπει να ενισχύσουμε αυτές τις περιπτώσεις, τις οικογένειες και τις μητέρες, μέσα από κοινωνικές υποδομές και κοινωνικές υπηρεσίες, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στην ανάγκη συνδυασμού εργασιακού και οικογενειακού βίου.

Θα τελειώσω με μια παρατήρηση που αφορά κυρίως τις ιδιαιτερότητες με τους ένστολους, τους στρατιωτικούς και το προσωπικό των σωμάτων ασφαλείας. Λαμβάνονται υπ' όψιν –και καλώς- οι ιδιαιτερότητες σε αυτές τις ρυθμίσεις, γι' αυτό κατατέθηκαν άλλωστε με τροπολογία. Είναι επίσης, θετικό, κύριε Υπουργέ –το είπατε προηγουμένως στον προλαλήσαντα συνάδελφο- ότι ύστερα από το διάλογο και τις προτάσεις που σας κάναμε στην επιτροπή, έγιναν ορισμένες βελτιώσεις.

Αναφέρομαι ιδιαίτερα στην αναγνώριση των πέντε ετών ως χρόνου πραγματικής υπηρεσίας. Και αυτό είναι δίκαιο. Και ο Προεδρεύων και εγώ έχουμε διατελέσει Υπουργοί Δημόσιας Τάξης, μπορούμε να το βεβαιώσουμε μετά λόγου γνώσεως, ότι ο χρόνος αυτός δεν είναι πλασματικός, είναι πραγματικός χρόνος. Επομένως, πρόκειται για δεδουλευμένα χρόνια και καλώς αναγνωρίζονται στο συντάξιμο βίο.

Το θέμα της πληρωμής μη καταβληθέντων εισφορών είναι ένα ζητούμενο. Αν μπορείτε και έχετε οποιαδήποτε περιθώρια, κύριε Υπουργέ, να κάνετε κάτι καλύτερο στη ρύθμιση, μπορείτε μέχρι την ψήφιση του νομοσχεδίου. Δεν θα είχε αντίρρηση η Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Στο ελάχιστο τουλάχιστον. Εις το ελάχιστον δυνατό. Συμβολικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Έτσι. Βλέπετε πέσατε σε δύο πρώην Υπουργούς Δημόσιας Τάξης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Να υπενθυμίσω ότι αναγνωρίζονται χίλιες πεντακόσιες ημέρες εργασίας και πληρώνονται μόνο διακόσιες εξήντα ημέρες επί της αποζημίωσης που παίρνουνε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να εξαντλήσετε το μάξιμουμ των δυνατοτήτων σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Άλλωστε αυτή ήταν και η παρότρυνση του Πρωθυπουργού προχθές προς τους Υπουργούς, να εξαντλήσουν κάθε περιθώριο.

Κυρίες Πρόεδρε, στο ένα λεπτό που έχω τελειώνω λέγοντας ότι στο ΠΑΣΟΚ έπεσε το βάρος για αυτή την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Το είπα και προχθές. Το λέω «βάρος» γιατί είναι μια μεγάλη κοινωνική παρέμβαση, καθώς επηρεάζει προγραμματισμούς ζωής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, επειδή πάλι ακούστηκαν πολλά σε βάρος της Κυβέρνησης και με αυτό το νομοσχέδιο, θέλω να πω πως στα μεγάλα θέματα οι πολιτικοί πρέπει να δείχνουν ξεχωριστή αποφασιστικότητα. Δεν έχουν θέση στα μεγάλα θέματα ούτε ενδοισμοί ούτε δισταγμοί. Και πολύ περισσότερο, εν προκειμένω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουν θέση διχασμοί, γιατί πρόκειται για μια εθνική προσπάθεια που πρέπει να μας ενώνει.

Ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα εγγυημένο από το κράτος, εξορθολογισμένο και αποτελεσματικό, δεν είναι απλά ένας κομματικός στόχος. Είναι ένας συλλογικός, κοινός στόχος. Και όλοι πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να βάλουμε πλάτη να επιτευχθεί. Δεν αρκεί η Νέα Δημοκρατία και ο Αρχηγός της -το πρώτο το επανέλαβε- να λέει ότι πρέπει να ξεφύγουμε από το μνημόνιο. Για να ξεφύγουμε από το μνημόνιο και από το σημερινό τούνελ και εφόσον το πιστεύετε αυτό, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, θα πρέπει όλοι να κάνουμε το καλύτερο, να βάλουμε πλάτη.

Η αλλαγή στο ασφαλιστικό, άλλωστε, είναι ένα εργαλείο -πέρα από τα άλλα- αποκατάστασης της δημοσιονομικής τάξης.

Συνεπώς είναι μέρος της εθνικής επιδίωξης για την ανόρθωση της οικονομίας και την ανάπτυξη, επιδίωξη, που όπως έδειξαν τα πρώτα αισιόδοξα σημάδια του εξαμήνου, είναι εφικτή με συστηματική δουλειά. Και αυτό -το λέω για όσους διαφωνούν- θα είναι και η δικαίωση της πολιτικής μας. Με την έννοια ότι οι θυσίες του λαού μας θα πιάσουν τόπο, εφόσον επιτύχει αυτό το πρόγραμμα εξυγίανσης και ανάπτυξης. Και στην επιτυχία του θα πρέπει όλοι χωρίς απούσιες και ενδοισμούς να συμβάλλουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Το λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Μοσχόπουλος, Βουλευτής Κεφαλληνίας του ΠΑΣΟΚ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την προηγούμενη εβδομάδα συζητήσαμε και ψηφίσαμε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για το ασφαλιστικό στον ιδιωτικό τομέα. Συνέχεια αυτού είναι το σημερινό νομοσχέδιο που αφορά τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος στο δημόσιο.

Εναρμονίζουμε έτσι αυτό με τις ρυθμίσεις που ψηφίσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, συμμορφώνουμε αυτές με την καταδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης γυναικών και ανδρών, καθώς και με την οδηγία 54/2006 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Σκοπός του νομοσχεδίου αυτού είναι να αποτρέψει την κατάρρευση -που νομοτελειακά έρχεται- του συστήματος, να περισώσει τη μεγαλύτερη κατάκτηση όλων των εργαζομένων. Να χτίσει το θεμελιωδέστερο θεσμό του κοινωνικού μας κράτους σε γερά θεμέλια με τήρηση της αρχής της αλληλεγγύης των γενεών. Να άρει τις αδικίες. Να διαμορφώσει πιο δίκαιη και ισότιμη αντιμετώπιση των δημοσίων υπαλλήλων μεταξύ τους, αλλά και μεταξύ αυτών και των υπολοίπων εργαζομένων. Να απελευθε-

ρώσει πόρους που θα επιτρέψουν τη χρηματοδότηση και λειτουργία ενός σύγχρονου, αποτελεσματικού και ποιοτικού κοινωνικού κράτους για όλους τους πολίτες.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία εποχή που η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση βύθισε τις αναπτυσσόμενες χώρες σε μία βαθιά ύφεση και ταυτόχρονα, μιας δραματικής κατάστασης των δημοσιονομικών μας μεγεθών που είναι κυρίως απόρροια της καταστροφικής διαχείρισης που ακολούθησε η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Σε μία εποχή που βρίσκει τη χώρα μας με δημόσιο χρέος και έλλειμμα σε τραπεζικά υπέρογκα μεγέθη, το ρυθμό ανάπτυξης να κινείται σε αρνητικά επίπεδα και το συνταξιοδοτικό σύστημα των δημοσίων υπαλλήλων να απορροφά πάνω από το 10% των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού. Σε μία εποχή που νιώθεις έντονα το έλλειμμα αξιοπιστίας του κάθε πολίτη απέναντι στο κράτος. Σε μία εποχή που είναι πολύ πιο δύσκολο να διορθώσεις κάτι που καταρρέει λόγω της δεινής δημοσιονομικής πραγματικότητας, στην εποχή της αμφισβήτησης των πάντων με ένα κλίμα αβεβαιότητας και φοβίας για το μέλλον. Σε μία εποχή που η λύση του δανεισμού δεν είναι εύκολη, αλλά και αν ήταν, θα ήταν άδικο να την επιλέξουμε για τις ερχόμενες γενιές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χάθηκαν σημαντικές ευκαιρίες για πιο ήπιες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που δεν μπορέσαμε ή καλύπτοντας, δεν τολμήσαμε. Θα πρέπει, λοιπόν, σήμερα να ληφθούν αποφάσεις, αποφάσεις άμεσες και μερικές φορές οδυνηρές, αποφάσεις, όμως, που θα απαντούν θετικά για τη δημιουργία ενός συστήματος βιώσιμου, με επάρκεια, ενός συστήματος αναδιανεμητικού, προσαρμοστικού, εξορθολογισμένου, διαφανούς και πάνω από όλα δίκαιου.

Ο μεγάλος διάλογος που προηγήθηκε με τους φορείς, η διαβούλευση, οι προβληματισμοί και οι ανησυχίες των υπαλλήλων, αλλά και η εμπειρία, κατέδειξαν την ανάγκη να αποσαφηνίσουμε το ρόλο και την ευθύνη του καθενός στον τομέα της ασφάλισης και ταυτόχρονα, κατέδειξε την ανάγκη πλήρους ενημέρωσης και αποσαφήνισης της διαφοράς μεταξύ αλληλεγγύης και ασφάλισης.

Στο λίγο χρόνο που μου απομένει, θα αναφέρω κάποιες βασικές ρυθμίσεις που θεσμοθετούνται μ' αυτό το σχέδιο νόμου και το καθιστούν σωτήριο για το βασικό πυρήνα της κοινωνικής πρόνοιας που είναι το συνταξιοδοτικό σύστημα.

Μερικές από αυτές είναι: Η βελτίωση των κινήτρων για παραμονή στο δημόσιο και αντικινήτρων για την πρόωρη συνταξιοδότηση. Η παρακολούθηση και ο έλεγχος ανά διετία με αναλογιστικές μελέτες από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης και έτσι, της δυνατότητας αναπροσαρμογής των συντάξεων. Η ίδρυση ενιαίου φορέα πιστοποίησης και αξιολόγησης της αναπηρίας -για να τελειώνουμε πλέον με τις «μυϊμού» αναπηρικές συντάξεις που όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν. Η αναδιανεμητική λειτουργία του συστήματος με την εισφορά συνταξιούχων με προοδευτικό συντελεστή από 3% έως 10% για συντάξεις πάνω από 1400 ευρώ. Η ρύθμιση του χρόνιου προβλήματος της διαδοχικής ασφάλισης και η πλήρης άρση των αδικιών. Η διασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης σε κάθε δικαιούχο με την εγγύηση της βιωσιμότητας του συστήματος από το δημόσιο. Η λειτουργία του Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών και όχι η σύστασή του στα χαρτιά, όπως ήταν μέχρι τώρα.

Όμως, κυρίες Υπουργέ, θα πρέπει να εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητες -προς το θετικότερο, βέβαια- για το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών. Και αυτό, όχι μόνο επειδή η γυναίκα κάνει δύο δουλειές ταυτόχρονα, μία στο χώρο εργασίας της και μία στο σπίτι, αλλά περισσότερο σαν αναγνώριση του ρόλου της ως βασικό πυλώνα της οικογένειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς τολμούμε. Προτιμούμε να είμαστε χρήσιμοι για το μέλλον, το μέλλον το δικό μας και των παιδιών μας και ας γνωρίζουμε ότι σήμερα δεν είμαστε ευχαρίστοι. Αλλά, μπορούμε να κοιτάξουμε στα μάτια τους νέους και να τους δηλώσουμε ότι κάνουμε ό,τι είναι σωστό για να πάρουν και αυτοί σύνταξη στην ώρα τους. Να κοιτάξουμε στα μάτια τους εργαζόμενους και να τους διαβεβαιώσουμε ότι πιάνουν τόπο οι εισφορές τους. Να κοιτάξουμε στα μάτια τους συνταξιούχους και να τους δηλώσουμε ότι πράξαμε υπεύθυνα ό,τι ήταν δυνα-

τόν για να μη νιώθουν την ανασφάλεια του επόμενου μηνιάτικου.

Δεν υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιθώριο αναβολής. Η υπερχρέωση του συστήματος από την κακή διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων και τις λάθος επιλογές, μας οδήγησαν σε αδιέξοδο. Η συνειπή και υπεύθυνη στάση είναι να λάβουμε όλα εκείνα τα μέτρα και να θεσπίσουμε κανόνες για να μην επιτρέψουμε την κατάρρευση του ασφαλιστικού μας συστήματος, που είναι η καρδιά, το θεμέλιο του κοινωνικού μας κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του νομοσχεδίου, έτσι όπως διαμορφώνεται, δεν αποτελεί για μένα πράξη κομματικού πατριωτισμού. Αποτελεί πράξη ευθύνης και κοινωνικής δικαιοσύνης. Γι' αυτό και το ψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μοσχόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Ιωαννίδης, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Ιωαννίδη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο επιχειρεί τη στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση. Αυτό, όμως, γίνεται βίαια και ανατρέπει τη ζωή χιλιάδων οικογενειών που κάποιο μέλος τους εργάζεται στο δημόσιο. Επίσης γίνεται -εκτός του βίαιου τρόπου- με ελάχιστη τεκμηρίωση και αναντιστοιχία με τη σημασία που έχει για τη ζωή των εργαζομένων και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Δεν μπορεί από πρόχειρες αποφάσεις, που στηρίζονται σε τεχνικά σημειώματα, που επικυρώνονται από το Διεθνές Γραφείο, έστω Εργασίας, να εξαρτάται ολόκληρη η ζωή των εργαζομένων.

Στο μνημόνιο εισήχθη από την Κυβέρνηση η αύξηση των συνταξιοδοτικών δαπανών κατά 2,5% του ΑΕΠ στα επόμενα πενήντα χρόνια. Και αυτό έγινε με εμπειρικό τρόπο. Όλα αυτά επιβλήθηκαν από την τρόικα; Όχι! Γιατί, όπως παραδέχθηκε ο Υπουργός Οικονομίας, αποτελούν πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Επίσης, το ότι φταίει η Νέα Δημοκρατία για το δημοσιονομικό έλλειμμα δεν ευσταθεί, διότι το συνταξιοδοτικό κόστος, το οποίο αυτήν τη στιγμή ανέρχεται άνω του 10% του ΑΕΠ δεν αυξήθηκε από τη μία στιγμή στην άλλη, αλλά από αποφάσεις όλων των κυβερνήσεων των τελευταίων τριάντα πέντε ετών. Ούτε φταίει οι προσλήψεις, που μας κατηγορείτε ότι κάναμε, διότι οι συνταξιούχοι δεν προσλαμβάνονται, αλλά δημιουργούνται από προσλήψεις οι οποίες έχουν γίνει πριν από είκοσι πέντε, τριάντα χρόνια, καθώς με την πολλαπλάσια δημιουργία συνταξιούχων ανεβαίνει και το κόστος του ασφαλιστικού συστήματος.

Τώρα το ότι θέλει στήριξη το ασφαλιστικό σύστημα είναι απολύτως βέβαιο. Πρέπει κάποτε να λειτουργήσουμε για το μέλλον του τόπου αυτού και για το μέλλον των παιδιών μας, να δημιουργήσουμε συνθήκες ευνοϊκότερες από τις σημερινές και όχι πάντα να τους αφαιρούμε δικαιώματα τα οποία θα έχουν όταν θα έρθουν στα πράγματα. Και αυτό πρέπει να γίνεται, όχι με βίαιο τρόπο -όπως κάνουμε σήμερα- και με επαχθείς ρυθμίσεις. Καταδικάζουμε δηλαδή, μάνες με ανήλικα παιδιά, μάνες με τρία παιδιά καθώς και νέους ασφαλισμένους του συστήματος που θα ασφαλιζονται στο ΙΚΑ. Όλα αυτά θα έπρεπε να γίνονται με ηπιότερο τρόπο και να δώσουμε μεταβατικές περιόδους.

Δυστυχώς, στις 3 Ιανουαρίου, στις 5 Ιανουαρίου, μία γυναίκα η οποία δεν θα έχει δικαίωμα το να βγει στη σύνταξη εντός του 2010, θα βρεθεί ξαφνικά να πρέπει να υπηρετήσει άλλα πέντε χρόνια και μετά θα πάμε μέχρι τα δεκαπέντε χρόνια ακόμη. Για γυναίκες, μάνες οι οποίες έχουν ανάπηρα παιδιά θα χρειαζόταν τεράστια ευαισθησία σ' αυτό το θέμα, γιατί μπορεί να είναι ευλογία, όπως λένε από τη θρησκεία, αλλά τραβάνε το «σταυρό του μαρτυρίου» και ξέρουμε σε τι διαδικασίες μπαίνει ένας γονιός ο οποίος πράγματι έχει αυτήν την τύχη.

Ο Ντε Γκολ έλεγε -γιατί όλοι οι μεγάλοι στην πράξη λειτουργούσαν για το κάλο του τόπου- «Εμείς χρειαζόμαστε μάνες και δεν χρειαζόμαστε εργαζόμενες». Επειδή όμως, οι εργαζόμενες χρειάζονται για να ζήσουν πολλές φορές γι' αυτό είχε κάνει τότε...

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Άλλαξαν τα πράγματα από τότε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι, δείτε. Έδινε, λοιπόν, τους μισθούς κανονικά σε τετράωρα εργασίας των γυναικών, έδωσε δηλαδή κίνητρα τεράστια στις γυναίκες ώστε να μπορούν και οικονομικά να ανταπεξέρχονται και να είναι κοντά στα παιδιά τους όταν θα τελείωνε το σχολείο ή ο παιδικός σταθμός.

Μέσα σ' αυτές τις κατηγορίες μπαίνουν και οι νέοι ένστολοι που θα συνταξιοδοτούνται στα σαράντα χρόνια, αντί των είκοσι πέντε ετών που είναι τώρα.

Στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας διπλασιάστηκε το κόστος του ασφαλιστικού συστήματος. Είπε ο Πρόεδρός μας ότι ήταν 1,3 το '93 και έφθασε 9 και κάτι το 2009 και ο Υπουργός είπε ότι δεν το δικαιολόγησε. Το δικαιολόγησε όμως και είπε ότι, όλοι αυτοί που προσελήφθησαν όταν έγινε το τεράστιο τέρας του κράτους, όπου μπήκαν χιλιάδες άνθρωποι παραπάνω απ' ότι χρειαζόταν και στο δημόσιο τομέα και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και αφού προσελήφθησαν όλοι αυτοί που «βούλιαξαν» από το βάρος, μετά φέραμε και το ΑΣΕΠ, ώστε να μην μπορεί να μπει κάποιος άλλος. Αυτοί, λοιπόν, μετά από είκοσι πέντε, τριάντα χρόνια έρχεται η ώρα για να μπορέσουν να βγουν στη σύνταξη. Αυτοί είναι λοιπόν που το αύξησαν πάρα πολλοί. Μέσα σ' αυτούς μπορεί να είναι και δικοί μας -γιατί δεν θέλω να είμαι απόλυτος- οι οποίοι ήταν και πριν από το '81. Αυτό πρέπει να τα προσέξουμε πλέον για να μην έχουμε τα ίδια επακόλουθα.

Διαμερίζεται η σύνταξη σε κύρια και επικουρική, με βασική σύνταξη 360 ευρώ. Θα είναι υπερήφανος ο συνταξιούχος, γιατί θα μπορεί να ζήσει, γιατί το νερό -το οποίο είναι πιο ακριβό από το γάλα- αν τυχόν αύριο μολυνθεί θα πρέπει να το αγοράζει -και δεν θα φτάσουν τα 360 ευρώ- για να μην πεθάνει από αφυδάτωση!

Το Φεβρουάριο του '08 ο σημερινός Πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου έλεγε τότε ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ότι δημιουργείται μία κρίση και εικόνα κατάρρευσης του ασφαλιστικού συστήματος, ώστε η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση να μπορεί να δράσει αυθαίρετα. Δεν ήξερε ή δεν γνώριζε; Είναι δύσκολο να το επικαλεστεί, γιατί στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ υπήρξαν αναφορές στην τελείως αντίθετη κατεύθυνση απ' αυτήν που σήμερα χαρακτηρίζει ως ιστορική στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος, το οποίο πράγματι συμφωνώ ότι κουβαλάει παθογένειες, ιδιαιτερότητες που μεταβάλλονται καθημερινά.

Ο συνολικός δείκτης αναπλήρωσης, που είναι σύμφωνα με τους υπολογισμούς γύρω στο 60%, είναι ο λόγος του μέσου όρου των συντάξεων προς το μέσο όρο των μισθών. Η σταθερότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος εξαρτάται από το δημογραφικό πρόβλημα που επιδεινώνεται και επιδεινώνει το δείκτη εξάρτησης, δηλαδή το λόγο του πληθυσμού ηλικίας άνω των εξήντα πέντε ετών, προς τον πληθυσμό ηλικίας από δεκαπέντε μέχρι εξήντα τεσσάρων ετών, που από 28% το '08 θα πάει στο 5,7 όπως δείχνουν οι προβολές του 2060.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η σχέση ασφαλισμένου προς συνταξιούχους που έπρεπε να είναι τέσσερα προς ένα, αυτή τη στιγμή δεν θα φτάσει το δύο προς ένα. Επομένως, πρέπει να προσέξουμε γιατί το δημογραφικό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, το οποίο έχει αυτή τη στιγμή η πατρίδα μας, εάν θέλουμε να συνεχίσουμε να υπάρχουμε ως έθνος.

Οι αποδοσεις των ασφαλιστικών ταμείων και η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και η ανάπτυξη αυτής, είναι βασικά οι εργοδοτικές εισφορές. Θα είναι πολύ υψηλές γιατί οι επιχειρηματίες θα δίνουν κάτω από το τραπέζι χρήματα, εφόσον θα είναι τόσο υψηλή η εισφορά και αναγκαστικά λόγω ανάγκης οι εργαζόμενοι θα τα παίρνουν και επομένως θα έχουμε υψηλή ανεργία.

Έρχομαι στις κρατήσεις τύπου ΛΑΦΚΑ. Βέβαια συμφωνώ ότι το ΛΑΦΚΑ ήταν πάνω από 300 ευρώ τώρα θα είναι πάνω από 1400. Οι μειώσεις άνω των 30% των συντάξεων και αγγίζουν το 15% και ο κόσμος δεν το έχει καταλάβει ακόμα. Τώρα που θα χάσει και το δώρο των διακοπών κ.λπ., τώρα θα το καταλάβει. Το Σχέπτεμβρη με Οκτώβρη θα δούμε τα αποτελέσματα.

Ο βίαιος τρόπος πρέπει σε φυγή τους ένστολους. Έχουμε ήδη

στο πρώτο εξάμηνο από τα σώματα ασφαλείας δύο χιλιάδες οκτακόσιους οι οποίοι έχουν καταθέσει αιτήσεις και στις Ένοπλες Δυνάμεις δύο χιλιάδες, από εννιάκοσιους πέρσι και οκτακόσιους που ήταν σε όλο το χρόνο. Τώρα έχουμε τους πενταπλάσιους στο εξάμηνο.

Οι δικαστικοί δεν είναι διοικητικοί υπάλληλοι, τους αφήσατε έξω και μάλιστα ενάντια στο άρθρο 88 του Συντάγματος. Η πρόωγη συνταξιοδότηση καταγράφει κάποιο δημοσιονομικό όφελος από τη διαφορά εξαιτίας της αναπλήρωσης μεταξύ συνταξιοδοτικού και του μισθολογικού κόστους, αυτό το όφελος όμως είναι στιγμιαίο, καθώς σε σύντομο χρονικό διάστημα μετατρέπεται σε κόστος δυσβάσταχτο για τη βιωσιμότητα του συστήματος.

Επίσης, θα ανατρέψει τη λειτουργία των ευαίσθητων υπηρεσιών, όπως είναι οι τομείς υγείας, παιδείας κ.λπ., με κίνδυνο την άμεση κατάρρευσή τους.

Ο Υπουργός -επειδή ο Πρόεδρός μας είπε ότι, εμείς θέλουμε να κοιτάξουμε πώς θα απαλλαγούμε με την ανάταση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο- είπε ότι: «Θέλετε κατ' αυτόν τον τρόπο να χάσουμε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», θέλετε να χάσουμε το φορολογικό σύστημα κ.λπ.»; Αυτό σημαίνει μία δημόσια παραδοχή ότι αυτήν τη στιγμή η τρόικα κυβερνά, δίνει εντολές, άρα λοιπόν έχουμε, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, παραδώσει τα ηνία σε ξένες δυνάμεις και αυτό είναι πολύ σοβαρό.

Να προσέξουμε τα εθνικά μας θέματα και τους εθνικούς μας χώρους. Και μη βάζουμε ελληνόφωνους αυτοπροσδιοριζόμενους κεντροαριστερούς ανθρώπους -οι οποίοι είναι ελληνόφωνοι, όχι Έλληνες- ως Πρόεδρους της ΔΕΘ. Αυτό είναι πολύ σοβαρό!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Σε άλλο νομοσχέδιο αυτό όμως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Το λέω γιατί εδώ έχουμε εθνικά θέματα και στα εθνικά θέματα πρέπει να δίνουμε τεράστια προσοχή, χωρίς να λέω ότι είμαι πιο πατριώτης από εσάς, μπορεί να είστε πιο πατριώτες. Απλώς και μόνο τα παιδιά μας οφείλουμε να τα προσέξουμε και να κοιτάξουμε να βάζουμε ανθρώπους, γιατί το ΠΑΣΟΚ έχει χιλιάδες ανθρώπους ικανούς για να μπορεί να βάζει στην έκθεση Πρόεδρο και να μη βάζει έναν αυτοπροσδιοριζόμενο ως ελληνόφωνο και όχι Έλληνα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωαννίδη.

Το κεντροαριστερό δεν βλάπτει. Το ελληνόφωνος βλάπτει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ελληνόφωνος βλάπτει. Δεν είπα ότι βλάπτει το κεντροαριστερό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το διευκρινίζω ως εκ περισσοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Και εγώ κεντροαριστερός είμαι. Είμαι προς τα δεξιά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλείται ο κ. Μιχαήλ Μπεκίρης Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας, να λάβει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, η κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, ύστερα από τουλάχιστον δύο δεκαετίες εντοπισμού του προβλήματος και μη ουσιαστικής προώθησης πρωτοβουλιών για διαφόρους λόγους κάθε φορά, είναι λίγο έως πολύ γνωστή.

Πρόκειται για ένα σύστημα με ανισότητες, με παραλογισμό, με «παραθυράκια» που δομήθηκε σε μία πελατειακή λογική και προσαρμόστηκε στις ανάγκες των εκάστοτε ισχυρών συντεχνιών και ομάδων.

Στην ερώτηση, λοιπόν, εάν χρειάζονται αλλαγές, η απάντηση είναι ομόθυμη. Στην ερώτηση τι αλλαγές χρειάζονται, η απάντηση στηρίζεται στον ιδεολογικό προσανατολισμό και την κοινωνική ευαισθησία του ΠΑΣΟΚ. Η απάντηση που δίνει σήμερα η Κυβέρνηση είναι μια κοινωνικά ανάληψη απόκριση σε ένα κοινωνικά ευαίσθητο πρόβλημα.

Όπως κάθε νομοθετική πρωτοβουλία αυτής της Κυβέρνησης, έτσι και η συγκεκριμένη, ενδύεται ένα μεταρρυθμιστικό μανδύα, που κρύβεται πίσω από έναν εύχο τίτλο, ενώ στην ουσία προωθεί και επιβάλλει μια σειρά από πολιτικές που αποπνέουν φόβο, που αποπνέουν αγωνία, κυρίως όμως αποπνέουν ανασφάλεια για το μέλλον.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο η Κυβέρνηση επιχειρεί βίαιες, εξοντωτικές και σαρωτικές αλλαγές και πετυχαίνει την πλήρη ανατροπή του προγραμματισμού χιλιάδων οικογενειών στη χώρα. Προχωρά με ένα σχέδιο νόμου, που στηρίζεται στην ελλιπή τεκμηρίωση, βασίζεται σ' ένα τεχνικό σημείωμα, που αναφέρεται σε φύση προκαταρκτικά στοιχεία, ενώ απουσιάζει το αναγκαίο, πλήρες και ενδελεχές αναλογιστικό μοντέλο. Διαμορφώνει ένα ασφαλιστικό σύστημα με χρονικό ορίζοντα το 2060, στηριζόμενη σε αυθαίρετα και σε αστήρικτα στοιχεία.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, μεταξύ άλλων, διαμελίζει την κύρια σύνταξη σε βασική και αναλογική, ενώ όντως περιορίζει την εγγύηση χρηματοδότησης του κράτους. Επιφέρει ανισοροπία μεταξύ εισφορών και παροχών, καταργώντας τη θεμελιώδη και συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή κάθε δικαίου ασφαλιστικού συστήματος, προβλέπει αύξηση των συνταξιοδοτικών δαπανών κατά 2,5% του ΑΕΠ στα επόμενα πενήντα χρόνια, αγνοώντας τη δημογραφική κατάσταση και εξέλιξη της χώρας, εισάγει νέες κρατήσεις, τύπου ΛΑΦΚΑ, από 3% έως 10%, που μειώνουν στην πράξη τις συντάξεις, ενώ επιδιώκεται η εσωτερική χρηματοδότηση του συστήματος, μέσω των περιουσιών και των κρατήσεων από τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους. Επιφέρει μια δραστική, άμεση και άδικη αύξηση των ορίων ηλικίας στο ένστολο προσωπικό, την ιδιαιτερότητα της εργασίας των οποίων όλοι, λίγο πολύ, και γνωρίζουμε, αλλά και αναγνωρίζουμε. Επιβάλλει την εξίσωση των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών στο δημόσιο, με ένα εξαιρετικά βίαιο τρόπο. Θυμίζω ότι σε άλλες χώρες αυτή η μεταβατικότητα χρειάστηκε περίπου δέκα χρόνια.

Περιέχει αντιφάσεις, καθώς από τη μία αναγνωρίζει το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας ως αίτιο της κατάρρευσης του ασφαλιστικού συστήματος, ενώ από την άλλη αδιαφορεί αφ' ενός για τις πολύτεκνες οικογένειες, αφ' ετέρου για τις γυναίκες με τα ανήλικα παιδιά, χωρίς ταυτόχρονα να δημιουργεί εκείνες τις απαραίτητες κοινωνικές δομές, που θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα κοινωνικό ικανοποιητικό αντίβαρο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η προχειρότητα και ο ερασιτεχνισμός που χαρακτηρίζει, από την πρώτη μέρα, τις κινήσεις της Κυβέρνησης και μας έσυραν στο δρόμο του Νομισματικού Ταμείου, δεν θα μπορούσαν να λείπουν και από αυτό το νομοσχέδιο. Από την επιτροπή φάνηκε πως η Κυβέρνηση δεν γνωρίζει τον αριθμό των ασφαλισμένων που αφορούν τις ρυθμίσεις της και ποιο είναι το δημοσιονομικό αποτέλεσμα, η δημοσιονομική εξοικονόμηση των πρωτοβουλιών της.

Πολλές φορές και πολλές πρωτοβουλίες, ενδεχομένως, έχουν χαρακτηρίσει εντυπωσιασμού, χωρίς να απαντούν επαρκώς στις προκλήσεις του ασφαλιστικού προβλήματος. Ποια είναι η συμβολή τους στη στήριξη και στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, πρακτικά, ποσοτικά και όχι θεωρητικά και φιλοσοφικά; Ποια είναι τα τρία «δεν» και ποια είναι τα τρία «δεν» που λέγατε προεκλογικά;

Δεν το ρωτάμε εμείς, κύριε Υπουργέ, το ρωτούν οι Βουλευτές σας, οι οποίοι στην αρμόδια επιτροπή, αλλά και δημοσίως αναγνωρίζουν -και σας μεταφέρω αυτολεξεί το τι λένε- «τις κακές προεκλογικές σας πρακτικές», όταν προσεγγίζατε το ασφαλιστικό, με τα περίφημα τρία «δεν». Πού ήταν στις προεκλογικές σας δεσμεύσεις, η νομικά αστήρικτη και αίολη ένταξη των δημοσίων υπαλλήλων στο ΙΚΑ; Πού είναι οι προεκλογικές σας δεσμεύσεις για το ΕΚΑΣ και για τη σύνταξη των αγροτών;

Εξαιτίας των συνθηκών, οι Έλληνες πολίτες επιδεικνύουν μια πρωτοφανή ανοχή απέναντι στην επίθεση που έχετε εξαπολύσει εναντίον τους. Όμως, και η ανοχή έχει τα όριά της. Και εάν η κοινωνική έκρηξη ακόμη δεν έχει εκδηλωθεί, δεν είναι γιατί οι πολίτες συμφωνούν μαζί σας, με τις πρωτοβουλίες σας -το καταδεικνύουν αυτό άλλωστε και οι δημοσκοπήσεις-, αλλά γιατί δεν έχουν ακόμη κατανοήσει ή συνειδητοποιήσει τη δραματική επίπτωση αυτών των πρωτοβουλιών στη ζωή των ιδίων και των παιδιών τους. Γιατί, με άλλα λόγια, τους κρύβεται την αλήθεια!

Προκαλώντας αγωνία και ανασφάλεια, εξωθείτε χιλιάδες ασφαλισμένους σε ταχύτατη και πρόωγη συνταξιοδότηση, οδηγώντας σε οικονομική ασφυξία τα ταμεία και υποσκάπτοντας έτσι την εύρυθμη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Τώρα διαφαί-

νεται περισσότερο από ποτέ ο κίνδυνος έκρηξης των ταμείων. Το Ταμείο Πρόνοιας είναι υπό κατάρρευση. Ακόμα και η ρύθμιση για τα κατοχυρωμένα δικαιώματα ως το τέλος του 2010 δύσκολα θα πείσει τους πολίτες, καθώς οι Έλληνες έχουν χάσει κάθε ίχνος εμπιστοσύνης απέναντι στην Κυβέρνησή σας, που άλλα τους λέει σήμερα και άλλα τους «σερβίρει» αύριο, άλλα τους υπόσχεται ο ένας Υπουργός σήμερα, άλλα κάνει ο άλλος Υπουργός αύριο.

Ας ξεκαθαρίσετε, επιτέλους, εάν σας εκφράζουν αυτές οι πρωτοβουλίες, εάν είναι σύμφωνες με τον πολιτικό και ιδεολογικό σας προσανατολισμό. Εάν, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, δεν σας εκφράζουν αυτές οι αλλαγές και σας επιβλήθηκαν –όπως πολλοί από εσάς παραδέχστε- καταψηφίστε τις και αφήστε κατά μέρους τις πλειοδοσίες και τις συχνά υποκριτικές προσπάθειες αλλαγής συγκεκριμένων διατάξεων και τις δήθεν παραιτήσεις για εξάντληση των περιθωρίων διορθώσεων, προσπάθειες των οποίων το αποτέλεσμα είναι προδιαγεγραμμένο και ο μοναδικός ρόλος που στην ουσία εξυπηρετούν, είναι η παροχή αδύναμων επιχειρημάτων, για δήθεν αντίδραση και αντίστασή σας όταν δέχστε τη δικολογική αντίδραση των ψηφοφόρων σας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ασφαλιστικό είναι –όπως προείπα- πρόβλημα γνωστό στη χώρα εδώ και χρόνια. Κανείς δεν δικαιούται να λέει πως δεν γνώριζε, όταν το δημογραφικό πρόβλημα και τα ελλείμματα των ταμείων ήταν γνωστά εδώ και τόσο καιρό. Το ασφαλιστικό πρόβλημα υπήρχε, υπάρχει και με τις πρωτοβουλίες τις οποίες υιοθετείτε είναι σίγουρο ότι θα υπάρχει και στο μέλλον. Υπάρχει ανεξάρτητα από την οικονομική κρίση.

Θα πει, όμως, κάποιος: «Μα, αν δεν υπήρχε το δημοσιονομικό πρόβλημα, θα μπορούσαμε να ριζούμε τα λεφτά στα ταμεία». Το ασφαλιστικό, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν λύνεται έτσι. Λύνεται με μέτρα για τη δημογραφική συρρίκνωση της χώρας, λύνεται με συντονισμένο έλεγχο της εισφοροδιαφυγής, λύνεται με εξορθολογισμό και με έλεγχο των ταμείων, λύνεται με καλύτερη αξιοποίηση της κινητής και της ακίνητης περιουσίας των ταμείων και πάντοτε με γνώμονα τον απαραβίαστο κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης. Τα υπόλοιπα είναι διαχειριστικού και δημοσιονομικού, κυρίως σοσιαλιστικού τύπου προσεγγίσεις, που απλά μεταθέτουν το πρόβλημα στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Παρακαλείται ο κ. Ανδρέας Μακρυπιδής, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Μακρυπιδή, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με τη σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία η Κυβέρνηση κλείνει έναν κύκλο σοβαρών, διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, που και η χώρα έχει ανάγκη και η οικονομία χρειάζεται, αλλά και που πάνω απ' όλα επιβάλλουν οι σημερινές δύσκολες δημοσιονομικές συνθήκες.

Κυρίες και κύριοι, δεν νομοθετούμε σε ένα ουδέτερο πολιτικό περιβάλλον. Νομοθετούμε ευρισκόμενοι –μπορώ να πω- στην πιο δύσκολη οικονομική συγκυρία, τουλάχιστον μεταπολιτευτικά. Και το παράδοξο ποιο είναι; Είναι αυτό που ακούσαμε από τον προηγούμενο συνάδελφο, που κατήλθε από το Βήμα, ότι αυτοί που με τις πολιτικές τους μας οδήγησαν σε αυτό το αδιέξοδο, σήμερα μετατρέπονται από κατηγορούμενοι σε κατήγοροι. Και αντί να έρθουν να ζητήσουν μια συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, ως οφείλουν, έρχονται σήμερα –που οδήγησαν με τις πολιτικές τους τη χώρα σε κρίση και την οικονομία σε τέλμα- και επιπρόσθετα μας κάνουν και προτάσεις –όπως έγινε από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το πρωί- που έρχονται απροκάλυπτα να δείξουν ότι είναι αμετανόητοι σε αυτό που πιστεύουν. Αλλά, πλέον, ο ελληνικός λαός έχει και μνήμη και κρίση. Τους έζησε και έκρινε και κατένειμε και ρόλους στον καθένα μας.

Τι είπε ο κ. Σαμαράς το πρωί; Είπε ότι τις εισφορές αυτές που πάνε στα ασφαλιστικά ταμεία, θα έπρεπε να τις δίνουμε σε μία τράπεζα, για να έχουμε διπλάσιο ποσό σύνταξης αύριο. Απροκάλυπτα η αντίληψη, όλα στο «Θεό ιδιώτη», όλα στον ιδιωτικό

τομέα. Δεν ξέρω εάν δεν είχε το χρόνο να μας πει ότι, πέρα από τις τράπεζες, θα μπορούσαμε να προτείνει να καταθέσουμε τις εισφορές των ταμείων στην ασφαλιστική εταιρεία την «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ» και κάποιες άλλες ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος στο δημόσιο, που είναι συνέχεια του νομοσχεδίου του ιδιωτικού τομέα, που ψηφίσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, είναι σήμερα επιβεβλημένη όσο ποτέ άλλοτε. Γιατί με το νομοσχέδιο αυτό καθιερώνονται βασικές αρχές και σταθερές, ενιαίες θα έλεγα, για όλους τους ασφαλισμένους σήμερα, αλλά και σίγουρα για όλους τους συνταξιούχους αύριο.

Μην εθελουφλούμε. Δεν είναι κρυφά τα προβλήματα και τα αδιέξοδα του ασφαλιστικού συστήματος. Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν, όντως, πολλοί χαμηλοσυνταξιούχοι.

Δεν έχουμε, όμως, το δικαίωμα να φθάσουμε στο σημείο να μην μπορούμε να δώσουμε σύνταξη σε αυτούς τους χαμηλοσυνταξιούχους. Δεν είναι δυνατόν να καταρρέει το ασφαλιστικό σύστημα και κάποιος σήμερα, κάνοντας λαϊκισμό, να διεκδικούν διατήρηση της σύνταξης εργαζομένων στα σαράντα τρία ή στα πενήντα χρόνια ηλικίας.

Οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, ο μεγάλος αριθμός συμβασιούχων, οι εργαζόμενοι με τα προγράμματα «STAGE», όσο και οι συντάξεις των δικαστών, χωρίς να τις δικαιούνται γιατί δεν είχαν καταβάλει εισφορές, είναι γεγονός ότι επιδείνωσαν τα ασφαλιστικά, τόσο τα επικουρικά όσο και τα προνοιακά, ταμεία του δημοσίου. Ο κατακερματισμός των ταμείων, το δημογραφικό πρόβλημα και η εισφοροδιαφυγή επιβάρυναν τα μέγιστα το ασφαλιστικό μας σύστημα.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα είναι η ευκαιρία και η πρόκληση να κάνουμε επιτέλους κάτι. Το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του αυτό κάνουν. Με ενιαίες, βασικές αρχές και σταθερές αντιμετωπίζουμε τις στρεβλώσεις του παρελθόντος στο ασφαλιστικό μας σύστημα. Πώς; Με την εγγύηση του κράτους για την καταβολή και της βασικής και της αναλογικής σύνταξης, αλλά και συγχρόνως με την εγγύηση του κράτους για την καταβολή των επικουρικών συντάξεων.

Ρυθμίζεται, λοιπόν, η εξίσωση ορίων συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών, έστω και σε μικρό, θα έλεγα, χρονικό διάστημα, που αναπόφευκτα δημιουργεί –ας μην κρυβόμαστε- σοβαρά προβλήματα σε μεγάλο αριθμό εργαζομένων γυναικών στο δημόσιο, που, πέραν των άλλων, υπάρχουν και επιπρόσθετες ευθύνες στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για τον τρόπο που πολιτικά και νομικά αντιμετωπίσε το συγκεκριμένο πρόβλημα κατά την προσφυγή στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Με το νομοσχέδιο ρυθμίζονται θέματα προσαρμογής για τους ένστολους. Απ' ό,τι κατέθεσε ο αρμόδιος Υπουργός Εθνικής Άμυνας στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, δημιουργείται εντός του επόμενου μήνα το θεσμικό πλαίσιο, για να υπάρχει δυνατότητα παράλληλης επετηρίδας τουλάχιστον στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Επίσης, προβλέπεται από 1/1/2011 να υπάρχουν αυτές που λέμε γενικές, βασικές, ενιαίες αρχές για όλους τους εργαζόμενους με μισθωτή εξηρημένη εργασία σε ένα ασφαλιστικό ταμείο, όπως είναι το ΙΚΑ.

Κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση απέδειξε ότι μπορεί και κάνει τη διάκριση μεταξύ της δημοσιονομικής πραγματικότητας και των θεσμικών δικαιωμάτων και αναγκών. Ποια είναι αυτά; Η διατήρηση του σημερινού συνταξιοδοτικού καθεστώτος για όσους έχουν αποκτήσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31/12/2010, η διατήρηση του καθεστώτος για γυναίκες με τρία ανήλικα παιδιά με την τροπολογία που κατέθεσε ο Υπουργός σήμερα, με το να εξαιρέσει όσους έχουν ανάπηρα παιδιά και συζύγους, με την επίλυση του προβλήματος των εργαζόμενων στους ΟΤΑ στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε περιόδους κρίσης αναπόφευκτα απειλούνται και η κοινωνική συνοχή, αλλά και ο κοινωνικός ιστός. Αναπόφευκτα διευρύνονται και η φτώχεια και η ανεργία και ο αποκλεισμός. Σίγουρα, όλα αυτά έχουν πολλαπλές επιπτώσεις και στο ατομικό και στο κοινωνικό επίπεδο και, φυσικά, σε περίοδο κρίσης συρρικνώνονται οι δημόσιες κοινωνικές πολιτικές.

Απέναντι σ' αυτήν τη σκληρή πραγματικότητα σήμερα όλοι μας κρινόμαστε. Κρίνεται σήμερα η υπευθυνότητα με την ανευθυνότητα και το λαϊκισμό. Κρίνεται η σοβαρότητα με την προχειρότητα, η προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων με την ανεύθυνη στάση για τη διαιώνισή τους. Σήμερα, κρίνονται αυτοί που έχουν σχέδιο για έξοδο από την οικονομική κρίση, που έχουν σχέδιο και πρόταση για τη σωτηρία της χώρας. Κρίνονται αυτοί που είναι υπεύθυνοι με αυτούς που ομφαλοσκοπούν στην εσωστρέφειά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτό το νομοσχέδιο και κλείνοντας η Ολομέλεια της Βουλής, η Κυβέρνηση με μία σειρά νομοθετικές πρωτοβουλίες, πέρασε το δύσκολο κάβο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι έχουμε μπει σε απάνεμα λιμάνια. Έχουμε ακόμα μεγάλη απόσταση και αρκετά μίλια να διανύσουμε. Όμως, το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του έχουμε σχέδιο, έχουμε πρόταση και για την ανάκαμψη και για την ανάπτυξη, πάντα με κοινωνική ευαισθησία και δικαιοσύνη. Το προτεινόμενο σήμερα νομοσχέδιο είναι προς αυτήν την κατεύθυνση και γι' αυτό σας ζητώ να το υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μακρυπύδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Σερρών της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μία φορά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανατρέπει το κυβερνητικό της πρόγραμμα και τις προγραμματικές της δηλώσεις, διαφεύδοντας τον εαυτό της με τις σαρωτικές αλλαγές που επιβάλλει στο ασφαλιστικό σύστημα εις βάρος των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα και των ενστόλων.

Όμως οι σαρωτικές αλλαγές που επιφέρονται, είτε αναφέρονται σε ανατροπή των ορίων ηλικίας είτε στη μείωση των συντάξεων, γίνονται με δραματικό και βίαιο τρόπο και σε ελάχιστο χρονικό διάστημα. Ευαίσθητες ομάδες, όπως γυναίκες με ανήλικα παιδιά ή γυναίκες με τρία παιδιά και πάνω, επιβαρύνονται με πολλά περισσότερα χρόνια πρόσθετης εργασίας. Έτσι, ενώ το δημογραφικό πρόβλημα εντοπίζεται ως ο βασικότερος παράγοντας του ασφαλιστικού, αυτές οι δυσμενείς αλλαγές υπονομεύουν ακόμα πιο πολύ την αντιμετώπισή του.

Ανατρέπεται ο προγραμματισμός της ζωής εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών και κατεδαφίζονται κοινωνικές κατακτήσεις πολλών ετών με τους αγώνες και τις θυσίες των εργαζομένων. Τέτοιες μεθοδεύσεις και πολιτικές διαρρηγνύουν την κοινωνική συνοχή, παραλύουν τον κοινωνικό ιστό και προκαλούν αγανάκτηση στους πολίτες. Και ομιλώ για μεθοδεύσεις, διότι απουσιάζει η σαφής τεκμηρίωση. Υπάρχουν αποφάσεις αντιφατικές και αποφάσεις, που το μόνο που επιτυγχάνουν, είναι εκτεταμένη κοινωνική αναστάτωση, χωρίς να επιφέρουν ιδιαίτερα δημοσιονομικά οφέλη.

Η Κυβέρνηση δεν πιστεύει ούτε η ίδια στα μέτρα που παίρνει. Παραδέχεται και η ίδια ότι τα μέτρα είναι άδικα. Τώρα, μας λέει ότι θα μας σώσει, κάνοντας όσα δεν πιστεύει. Αυτό που ομολογεί είναι ότι εάν έκανε όσα πίστευε, το αποτέλεσμα θα ήταν καταστροφικό για τον τόπο. Αυτό, όμως, δεν ήταν ανάγκη να μας το πει, το έχει ήδη κάνει!

Οικοδομεί ένα μηχανισμό μείωσης των συντάξεων, στον οποίο κυριαρχεί ο στόχος του περιορισμού του συνταξιοδοτικού κόστους κατά 2,5% του ΑΕΠ στα επόμενα πενήντα χρόνια. Μειώνει δραματικά τις συντάξεις μέσα από μία σειρά περικοπών και ανατροπών, με περικοπή της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης, με νέες κρατήσεις, τύπου ΛΑΦΚΑ, από 3% έως 10%, με μείωση των γενικών ποσοστών αναπλήρωσης, με αύξηση των ετών ασφαλισής, με αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα να σταθώ ιδιαίτερα στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου που αφορούν τους ενστόλους. Μια πρώτη παρατήρηση είναι το παράδοξο να συζητείται το ασφαλιστικό, χωρίς να έχει ψηφιστεί το κατ' εξοχήν νομοσχέδιο που συμπαρασέρνει το συνταξιοδοτικό των στελεχών Ενόπλων Δυνάμεων, δηλαδή το νομοσχέδιο περί ιεραρχίας και

προαγωγών, για το οποίο η Κυβέρνηση μας λέει αόριστα ότι θα το φέρει στη Βουλή το Σεπτέμβριο, αν και θυμίζω ότι είχε δεσμευθεί δημόσια ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας σε συνέντευξή του ότι θα ψηφιζόταν μέχρι τον Ιούνιο.

Η δομή και η οργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων είναι πυραμίδα και όχι οριζόντια. Η μορφή αυτή επιβάλλει την υποχρεωτική έξοδο κάθε χρόνο αριθμού στελεχών από το σύστημα. Οι ανάγκες της υπηρεσίας σε κατώτερα, ανώτερα και ανώτατα στελέχη είναι αντιστρόφως ανάλογη. Απαιτούνται πολλά κατώτερα, λιγότερα μεσαία και ακόμη λιγότερα ανώτατα στελέχη.

Οι επιχειρούμενες αλλαγές, με τις αυξήσεις των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, με τις μειώσεις των συντάξεων και τις άλλες επαχθείς ρυθμίσεις για τις γυναίκες, αλλά και η όλη φιλοσοφία του νομοθετήματος, αυτό που επιτυγχάνουν είναι να μην αναγνωρίζουν στην ουσία ότι πρόκειται για στελέχη με υψηλό αίσημα ευθύνης, στελέχη που έχουν συνειδητοποιήσει ότι ασκούν λειτουργήματα και όχι επάγγελμα, στελέχη που δεν φείδονται κόπων, που δεν δυσανασχετούν για τις συνεχείς υπερωρίες, νυχτερινά, κακουχίες και θυσίες που καλούνται να υποστούν για την υπηρεσία της πατρίδος.

Αποφάσεις όπως η υπαγωγή των νεοπροσλαμβανομένων ενστόλων στο ΙΚΑ, η απαγόρευση ουσιαστικά ενός ενστόλου συνταξιούχου να εργαστεί αφού θα χάσει τη σύνταξή του, η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και η αναγνώριση μόνο πέντε πλασματικών χρόνων εργασίας, που στην ουσία δεν είναι πλασματικά, αλλά πραγματικά, μάχιμα χρόνια, έχουν δημιουργήσει αισθήματα αγανάκτησης τόσο στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων όσο και των σωμάτων ασφαλείας.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν αναγνωρίζει συνεπώς τις ιδιαιτερότητες του καθεστώτος εργασίας των ενστόλων, το βαθμό επικινδυνότητας, τη θνησιμότητα, τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στον εργασιακό τους βίο τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, αθετώντας προτάσεις και θέσεις της, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, αλλά και κυβερνητικές της δεσμεύσεις. Προχωρεί στην άλωση του ασφαλιστικού συστήματος, αδιαφορώντας για τις συνέπειες. Και θέλω σε αυτό το σημείο να υπενθυμίσω τι έλεγε το ΠΑΣΟΚ στη Βουλή ως αντιπολίτευση, υποστηρίζοντας, δήθεν, τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων για επικείμενες αλλαγές που θα έφερνε τότε η Νέα Δημοκρατία.

Λέγατε τότε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, στη Νέα Δημοκρατία: «Για ποιους λόγους δεν υποστηρίζετε το υπάρχον συνταξιοδοτικό σύστημα που εφαρμόζεται σε ειδική κατηγορία εργαζομένων, όπως είναι τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων; Για ποιους λόγους δεν λαμβάνετε υπ' όψιν τις ειδικές συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάζεται το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, δηλαδή, συνεχής μεταθέσεις, αδυναμία οικογενειακού προϋπολογισμού, χαμηλές απολαβές, ελάχιστη μέριμνα για το προσωπικό και άλλα; Μήπως θεωρείτε –λέγατε– πως το υφιστάμενο συνταξιοδοτικό σύστημα των στρατιωτικών είναι χαρακτηριστικό;

Αδιαφορείτε στο γεγονός πώς στη διάρκεια της υπηρεσίας τους θα μετατεθούν δέκα με δεκαπέντε φορές; Αδιαφορείτε στο γεγονός –λέγατε– πως τα παιδιά τους αλλάζουν σχολεία, περιβάλλον, πόλη κάθε δύο με τρία χρόνια; Θεωρείτε ότι θα επιλύσετε το ασφαλιστικό πρόβλημα νομοθετώντας εις βάρος όσων έχουν επωμιστεί την εθνική άμυνα της χώρας, αλλά και την προστασία των πολιτών»;

Και συνεχίζατε: «Τοποθετείτε το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων στους ευνοούμενους του ασφαλιστικού συστήματος; Με αυτόν τον τρόπο αποδεικνύετε των ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα της πολιτικής σας»; Και πολλά άλλα μελιστάλακτα λόγια που αποδεικνύουν την υποκρισία σας προς τους ενστόλους και την εξαπάτησή τους. Φυσικά τα λένε αυτά και υπογράφουν Υπουργοί σας και Βουλευτές σας, όπως ο κ. Μπεγγλίτης, ο κ. Καρχιμάκης, ο κ. Ευθυμίου και άλλοι πολλοί σ' αυτήν την Αίθουσα.

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής για να ξαναθυμηθείτε όλα αυτά τα οποία λέγατε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό είναι, κυρίες και κύριοι, το «μεταλλαγμένο» ΠΑΣΟΚ που άλλα έλεγε προεκλογικά και άλλα κάνει μετεκλογικά. Και σε αυτό το σημείο θέλω να τονίσω ένα ακόμη πρόβλημα που προστέθηκε τώρα τελευταία με την αδυναμία έγκαιρης καταβολής του μερίσματος του τρίτου τριμήνου 2010 στους μερισματούχους του Μετοχικού Ταμείου Στρατού.

Εδώ μας είχατε πει για σχέδιο που θα καθιστούσε λειτουργικό και βιώσιμο το Μετοχικό Ταμείο Στρατού και που, σύμφωνα με τις πληροφορίες που δίνετε, επεξεργάζονταν η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, σε συνεργασία με τη διοίκηση του Μετοχικού Ταμείου Στρατού και την Οικονομική Διεύθυνση του ΓΕΣ από το Δεκέμβριο του 2009. Με τέτοιες ψευδείς συμπεριφορές απαξιώνετε το πολιτικό σύστημα, δημιουργώντας φρούδες ελπίδες μόνο και μόνο για να καταλάβετε την εξουσία.

Η Κυβέρνηση τόσο με το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό στον ιδιωτικό τομέα, όσο και με το ασφαλιστικό του δημοσίου και των ενστόλων σπέρνει ανέμους και φοβόμαστε ότι πολύ σύντομα θα θερίσει και θύελλες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λεονταρίδη.

Ο Υπουργός έχει ζητήσει το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση. Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σχετικά με το κλείσιμο που έκανε ο προλαλήσας ομιλητής.

Θέλω να αναγνωρίσει ο συνάδελφός μου ότι το πρόβλημα του Μετοχικού Ταμείου Στρατού δεν προέκυψε από τους τελευταίους εννέα μήνες διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Επομένως θα πρέπει να απαντήσει η Νέα Δημοκρατία πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο. Και σε κάθε περίπτωση δεν τίθεται σε κίνδυνο η καταβολή του μερίσματος στους δικαιούχους του Μετοχικού Ταμείου Στρατού, διότι ήδη έχω υπογράψει και απλώς διαδικαστικά ζητήματα απομένουν μέχρι να τους καταβληθεί.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Πότε θα καταβάλετε τα χρήματα; **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):** Μόλις απελευθερωθεί το Γενικό Λογιστήριο, τα χρήματα θα καταβληθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής.

Ορίστε, κύριε Κουρουμπλή, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δύο αδήριτα ερωτήματα θέτει ο ελληνικός λαός προς απάντηση στο πολιτικό σύστημα για το πώς βρέθηκε η χώρα μας στη σημερινή κατάσταση.

Το πρώτο αδήριτο ερώτημα πρέπει να απαντηθεί για τις αιτίες που βρεθήκαμε σήμερα στην εποχή του μνημονίου. Και η υποκρισία, κύριε Πρόεδρε, έχει τα όριά της, όταν ανέρχονται στο Βήμα συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και δεν έχουν το κουράγιο να ομολογήσουν προς τον ελληνικό λαό ζητώντας συγγνώμη, ότι «βρε αδερφέ, ευθυνόμαστε»! Ποιος ευθύνεται, δηλαδή, γι' αυτήν την κατάσταση; Για να συνεννοούμεθα, για να ξέρουμε τι γίνεται, για να πούμε στον ελληνικό λαό ότι δεν τον θεωρούμε λαό υποβαθμισμένης νοημοσύνης. Έλεος.

Στην πολιτική υπάρχουν και λάθη, αλλά υπάρχει και η γενναιοδωρία της αναγνώρισής τους, όπως έλεγε ο Γέρος της Δημοκρατίας.

Ποιες είναι, λοιπόν, οι αιτίες, που φτάσαμε σ' αυτήν την εποχή; Δεν είναι η κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος; Σε σαράντα τέσσερις μήνες με τη ρύθμιση που κάνατε στα νοσοκομεία το 2005, ρυθμίσατε χρέη δύο δισεκατομμυρίων ευρώ ενώ σήμερα καλούμεθα στους επόμενους σαράντα τέσσερις μήνες να ρυθμίσουμε χρέη εξήμισι δισεκατομμυρίων ευρώ στα νοσοκομεία. Και έχουνε το κουράγιο να λένε αυτά που λένε, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι κατασπατάληση αυτό που συντελέστηκε στα ασφαλιστικά ταμεία;

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, ελέγχεστε -και γι' αυτό έχουν κάποιοι το θάρρος να μιλούν- γιατί δεν έχετε προχωρήσει σε έλεγχο της

διαχείρισης που έκαναν τα διοικητικά συμβούλια τα τελευταία χρόνια στα ταμεία. Δεν είναι μόνο τα ομόλογα, κύριε Υπουργέ, είναι πολλά πράγματα που δεν έχουν βγει ακόμα στην επιφάνεια. Ας δούμε πώς χειρίστηκαν το «ιερό» χρήμα της ασφάλισης όλοι όσοι ανέλαβαν από την τότε Κυβέρνηση να το διαχειριστούν. Επί αυτού ελέγχεστε. Σας το λέω, διότι κάποια στιγμή πρέπει να προχωρήσουμε σε έλεγχο ουσιαστικό για να δούμε πώς το διαχειρίστηκαν, πόσα «σαπάκια» μετοχές υπάρχουν στα ταμεία τους, πώς αγοράστηκαν αυτές οι μετοχές, με ποιον τρόπο αγοράστηκαν, με ποιες αποφάσεις και κάτω από ποιον έλεγχο.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, ελέγχεστε γιατί θα πρέπει να ανοίξετε τους λογαριασμούς όλων αυτών που συμμετείχαν στα διοικητικά συμβούλια, αν θέλουμε να πούμε στον ελληνικό λαό την πραγματικότητα. Ελεγχόμαστε και εμείς γιατί μέχρι σήμερα οι διοικήσεις που έχουν συνενόχη σε αυτό το έγκλημα που έχει συντελεστεί, είναι ακόμη στις θέσεις τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας εγκαλούν κάποιοι, άλλοι καλοπίστως, άλλοι εκ του πονηρού, πώς ψηφίσαμε αφού διαφωνούσαμε σε μια σειρά ζητήματα; Το πιστεύω αυτό που θα σας πω. Πιστεύω ότι ο αντίλογος, οι ενστάσεις, οι πιέσεις που άσκησαν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ήταν κυρίαρχες, ώστε πραγματικά να διασωθεί από οριστική κατάργηση η δέκατη τρίτη και η δέκατη τέταρτη σύνταξη -αυτή είναι η πραγματικότητα- ώστε να εγγυηθεί το κράτος την καταβολή των συντάξεων, που δεν υπήρχε μέσα στο σχέδιο νόμου, ώστε να συμμετέχει το κράτος στην τριμερή για το ασφαλιστικό. Είναι βασικές γραμμές για την ύπαρξη ενός ασφαλιστικού συστήματος.

Βεβαίως επιμένουμε, όχι υποκριτικά, στο θέμα της εργαζόμενης μάνας, γιατί θα πρέπει να κληθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να πείτε ως κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ποια ήταν τα στοιχεία που καταθέσατε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για να υπερασπιστείτε αυτή την υπόθεση, όταν απουσιάζατε επί της ουσίας σ' αυτό το ζήτημα;

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, πρέπει να εξαντλήσουμε όλα τα όρια, γιατί δεν δώσαμε ποτέ στην εργαζόμενη μάνα αυτά που δικαιούται. Τα είπαμε πολλές φορές όλοι, μιλήσαμε για παιδικούς σταθμούς, για πραγματικούς παιδικούς σταθμούς που δεν θα εξασφαλίζουν τη φύλαξη των παιδιών, αλλά θα τα διαπλάθουν γιατί στην ηλικία αυτή παίζει βασικό ρόλο η διάπλαση του χαρακτήρα του παιδιού, αν δηλαδή είναι μέσα σε έναν οργανωμένο παιδικό σταθμό. Και επ' αυτού του θέματος θα συνεχίσουμε να πιέζουμε την Κυβέρνηση, ώστε με συγκεκριμένους τρόπους να προχωρήσει σε πολιτικές που πραγματικά θεμελιώνουν ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος. Θα πρέπει, όμως, να εξαντλήσετε όλα τα περιθώρια και για το τρίτο και το τέταρτο τέκνο, αλλά και για όλα τα παιδιά, με αποδοχή των πρόσθετων πλασματικών χρόνων, ώστε πραγματικά να δείξουμε εκτίμηση και αναγνώριση του ρόλου της μάνας στην ελληνική οικογένεια που απετέλεσε το ουσιαστικό κοινωνικό κράτος, το αληθινό ανάχωμα απέναντι στις εισβολές όλων αυτών των φαινομένων που απειλούν κάθε φορά την κοινωνική μας συνοχή.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά τις διατάξεις που αφορούν τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων, αν δεν εντάξετε μέσα στη διαδικασία αυτή που ορίζεται και τα επιδόματα, το ποσοστό αναπλήρωσης θα είναι τέτοιο που θα οδηγήσει σε πολύ χαμηλές συντάξεις, σε συντάξεις πείνας. Υπάρχει δυσκολία, αλλά πρέπει να δώσουμε κίνητρο, για να ενδιαφέρεται κάποιος να πάει στο δημόσιο. Μη φθάσουμε στην απενάντι όχθη, γιατί δεν θα έχουμε σοβαρά στελέχη για έναν μηχανισμό που είναι όχι μόνο αναγκαίος αλλά και πρέπει να είναι και λειτουργικός και αποτελεσματικός.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να δούμε το ζήτημα των ενστόλων να δούμε πώς μπορούμε τουλάχιστον σε αυτούς που έχουν εξασφαλίσει ώριμα δικαιώματα και μπαίνουν σε μία διαδικασία δύσκολη να δοθεί η δυνατότητα εξαγοράς δύο ή τριών πλασματικών χρόνων.

Το επόμενο ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε και καλούμαστε εμείς, γιατί εμείς είμαστε Κυβέρνηση, είναι πώς θα βγούμε από αυτή τη δεινή και οδυνηρή περίοδο του μνημονίου με συ-

γκεκριμένους τρόπους. Είναι ζητήματα που έχουν να κάνουν με την ακρίβεια της ζωής, με την ανάπτυξη του τόπου. Να δούμε πώς θα αξιοποιήσουμε τη σχολάζουσα περιουσία του δημοσίου όταν αυτή τη στιγμή ξέρουμε ότι ακόμα και η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου στεγάζεται σε ιδιωτικά κτήρια και πληρώνει 740.000 ευρώ το χρόνο! Η Κτηματική Εταιρεία έχει στη διάθεσή της πάνω από διακόσιες πενήντα χιλιάδες ακίνητα.

Να προχωρήσουμε, λοιπόν, και να στηρίξουμε την πραγματική οικονομία γιατί αν δεν υπάρξει πραγματική οικονομία και ανάπτυξη, δεν θα δημιουργηθούν ούτε θέσεις εργασίας ούτε θα μπορεί να πυροδοτηθεί και να ενισχυθεί το ασφαλιστικό σύστημα. Να μπορέσουμε πραγματικά να δώσουμε ένα όραμα με ένα σχέδιο εθνικό κοινωνικών παρεμβάσεων, στήριξης όλων αυτών που απειλούνται από την εποχή που βιώνουμε.

Με την ίδια σπουδή που έχουμε προχωρήσει σε αυτά τα δύσκολα μέτρα, θα πρέπει να στηρίξουμε και τις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού. Άλλωστε, είναι και μνεία του μνημόνιου αυτό που αναφέρω. Θα πρέπει, λοιπόν, με συγκεκριμένο τρόπο, να αγγίζουμε εκείνους που πραγματικά έχουν ανάγκη, τους ανέργους, τους εστέγους, τους ανασφαλιστους, τους αναπήρους, τις μονογονεϊκές οικογένειες, τους περιθωριοποιημένους. Με συγκεκριμένες πολιτικές θα πρέπει να δώσουμε αισιοδοξία, για να μπορέσει η κοινωνία να ενισχύσει την αυτοπεποίθησή της. Μια κοινωνία που δεν έχει αυτοπεποίθηση δεν μπορεί να αξιοποιήσει τις δυνατότητές της. Η κοινωνία πραγματικά έχει ανάγκη να μετατρέψει αυτή την απαισιοδοξία και τη λογική της παραίτησης σε δύναμη αισιοδοξίας, σε ένα νέο όραμα που θα κινητοποιήσει όλες τις παραγωγικές και δημιουργικές δυνάμεις της ελληνικής κοινωνίας. Μόνο έτσι θα δώσουμε προοπτική και ελπίδα σ' αυτό το μεταγχολικό τοπίο που μας επέβαλαν οι πολιτικές της προηγούμενης κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουρουμπλή.

Το λόγο έχει ο κ. Σάββας Αναστασιάδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στη Β' Θεσσαλονίκης.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Είδα προηγουμένως, στην αναφορά του συναδέλφου κ. Ιωαννίδη για τον Πρόεδρο που τοποθέτησε η σημερινή Κυβέρνηση στη ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη κάποιους συναδέλφους από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ να χαμογελούν. Και θέλω να τους δηλώσω το εξής. Για μας τους Βορειοελλαδίτες και για όλο τον ελληνικό λαό πιστεύω, το θέμα αυτό είναι ζωτικής σημασίας. Δεν μπορεί να ανεχθούμε κάποιον που να αυτοπροσδιορίζεται ως Ευρωπαίος, ελληνόφωνος, κεντροαριστερός ή κεντροδεξιός -δεν έχει καμμία σημασία- ο οποίος στηρίζει τις φιλοσκοπιανές θέσεις, ως Πρόεδρο του πλέον νευραλγικού θεσμού στη Θεσσαλονίκη, στη βόρειο Ελλάδα. Εμείς καταθέσαμε ερώτηση, περιμένουμε απάντηση και αν δεν απαντηθεί αυτό το θέμα, θα συνεχίσουμε μέχρι που να καταλάβουμε ποια ήταν η σκοπιμότητα αυτής της τοποθέτησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όσον αφορά το νομοσχέδιο για το οποίο συζητάμε σήμερα, το νομοσχέδιο αυτό με το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε την προηγούμενη εβδομάδα και αφορά τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα είναι δύο από τις σημαντικότερες παρεμβάσεις της Κυβέρνησης και είναι από τις παρεμβάσεις που θα καθορίσουν το επίπεδο διαβίωσης των εργαζομένων στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα και το επίπεδο διαβίωσης των επόμενων και των σημερινών γενεών. Ο τρόπος με τον οποίο επιχειρεί σήμερα η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του ασφαλιστικού στη χώρα μας είναι αναντίστοιχος με την κοινωνική πρόνοια και το κοινωνικό πρόσωπο που θα είχε μία Κυβέρνηση και μάλιστα όταν αυτή αυτοπροσδιορίζεται ως σοσιαλιστική όπως η δική σας, που πέρα από τους δείκτες δεν ενδιαφέρεται και δεν υπολογίζει τη ζωή των εργαζομένων. Και δείκτες χωρίς εργαζόμενους και χωρίς ανθρώπους, κύριε Υπουργέ, είναι άχρηστοι.

Δεν χρειάζεται να σας θυμίσουμε τι λέγατε πριν από δύο χρόνια όταν η Νέα Δημοκρατία έφερνε το αντίστοιχο νομοσχέδιο για συζήτηση εδώ στη Βουλή με πολύ πιο ήπιες παρεμβάσεις. Δεν χρειάζεται να σας θυμίσουμε τι έλεγε ο Πρωθυπουργός, όταν

πρωτοστατούσε στις κινητοποιήσεις εδώ έξω στην πλατεία Συντάγματος και υποσχόταν στους εργαζόμενους ήπιο ασφαλιστικό με αυξήσεις, κατήγγειλε την τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ζητούσε απόσυρση του νομοσχεδίου και δημοψήφισμα δραπετεύοντας από τη συζήτηση από τη Βουλή.

Βέβαια, δεν ξέρω αν σήμερα τα θυμάται όλα αυτά ο σημερινός Πρωθυπουργός. Γιατί δεν τολμάτε σήμερα να κάνετε δημοψήφισμα; Γιατί δεν τολμάτε να πάτε στο λαό σήμερα, αφού το ζητούσατε τότε; Και δεν χρειάζεται βέβαια να σας θυμίσουμε τι λέγατε προεκλογικά, όταν υποσχόσασταν αυξήσεις στους εργαζόμενους, όταν λέγατε ότι λεφτά υπάρχουν και μέσα σε λίγο διάστημα δηλώνατε δια στόματος Υπουργού ότι δεν «υπάρχει σάλιο» και προχωρούσατε σε μειώσεις των συντάξεων των εργαζομένων.

Εναλλάσσετε τις θέσεις σας ανάλογα με τη θέση που έχετε στο πολιτικό σκηνικό. Άλλα ως κυβέρνηση, άλλα ως αντιπολίτευση. Αυτή είναι η μηδενική πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Αυτή ήταν η αντιπολιτευτική ισοπεδωτική θέση του ΠΑΣΟΚ. Εμπαίζατε το λαό, τον εξαπατούσατε, του λέγατε συνειδητά ψέματα. Και ο πόνος και ο στόχος σας δεν ήταν η εξυγίανση το ασφαλιστικού. Ο στόχος σας ήταν πώς θα πάρατε την εξουσία για να έρθετε σήμερα και να δείξετε το σκληρό, το ανάλγητο πρόσωπό σας.

Επιχειρείτε τη στήριξη του ασφαλιστικού μέσα από βίαιες, σαρωτικές ανατροπές στον προγραμματισμό της ζωής εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών, χωρίς να υπολογίζετε τα αποτελέσματα, χωρίς να υπολογίζετε πώς αυτές οι οικογένειες, αφού προγραμματίσαν με έναν τρόπο τη ζωή τους θα ανταπεξέλθουν στα προβλήματά τους και στη ζωή.

Αντιμετωπίζετε το ασφαλιστικό ως δημοσιονομικό ζήτημα και όχι ως οικονομικό και κοινωνικό για να βρείτε τρόπους να πάτε σε ηπιότερες ρυθμίσεις. Το αντιμετωπίζετε με δραματική μείωση των συντάξεων, με δραματική αύξηση του χρόνου εργασίας που φθάνει μέχρι και τα σαράντα χρόνια. Ελπίζω η επόμενη ρύθμιση που θα φέρετε να μην λείει ότι ο εργαζόμενος θα «φύγει» με το φέρετρο από τη δουλειά! Αντιμετωπίζετε το ασφαλιστικό χωρίς καμμία μέριμνα για τις ευπαθείς οικογένειες, για τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, για τις γυναίκες με ανήλικα παιδιά, όπου αυξάνετε δραματικά τα όρια ηλικίας, για τις εργαζόμενες μητέρες με τρία και περισσότερα παιδιά.

Και ενώ γνωρίζουμε όλοι και δεχόμαστε ότι το δημογραφικό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα στη χώρα μας και ένα από αυτά που θα καθορίσουν την πορεία του ασφαλιστικού συστήματος, εσείς χωρίς καμμία μέριμνα παίρνετε μέτρα που δεν ευνοούν τη μητρότητα και δεν ενθαρρύνουν τα ζευγάρια να κάνουν παιδιά. Αντιμετωπίζετε και αυτό το πρόβλημα χωρίς καμμία μελέτη. Κάνετε κάποια μελέτη για να δείτε πόσες είναι οι ευπαθείς ομάδες και πόσο επιβαρύνουν το σύστημα;

Σ' αυτό το νομοσχέδιο και στο προηγούμενο η Κυβέρνηση προσπαθεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με όρους εισπρακτικούς, χωρίς καμμία κοινωνική μέριμνα, χωρίς καμμία προσπάθεια περιστολής των υπερόγκων λειτουργικών δαπανών για την υγεία, χωρίς αξιοποίηση της κινητής και της ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων, μόνο με μειώσεις, μόνο με περικοπές επιδομάτων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Άλλωστε η περικοπή της δέκατης τρίτης και της δέκατης τέταρτης σύνταξης, η επιβολή του ΛΑΦΚΑ, η αύξηση των ετών εργασίας, η αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων, η μείωση των συντάξεων, όλα τείνουν προς αυτήν την πλευρά. Όλες οι αλλαγές δεν γίνονται σταδιακά, ώστε να υπάρχει μία ομαλή προσαρμογή, αλλά με βίαιο τρόπο που θα προκαλέσει βίαιες αντιδράσεις και κύμα φυγής των εργαζομένων από την εργασία. Το κοινωνικό κράτος αποδομείται. Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι εξαθλιώνονται και ταπεινώνονται.

Εμείς δεν συμφωνούμε μ' αυτό το νομοσχέδιο και γι' αυτό θα το καταψηφίσουμε επί της αρχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει η κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελ-

φοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα φέρνει τις μεγαλύτερες και τις πιο βίαιες ανατροπές στη ζωή των Ελλήνων πολιτών σε ελάχιστο χρονικό διάστημα. Ωστόσο στο πλαίσιο αυτού του νομοσχεδίου θέλω να αναφερθώ κυρίως στα θέματα της εξίσωσης ηλικίας συνταξιοδότησης, δεδομένου ότι το θέμα αφορά χιλιάδες γυναίκες, το 52% της ελληνικής κοινωνίας. Πιστεύω ότι εκφράζω μ' αυτό το μεγαλύτερο μέρος των γυναικείων οργανώσεων, των γυναικείων τμημάτων των κομμάτων και πολλών κοινωνικών φορέων.

Με την εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών στο δημόσιο η χώρα μας κατ' αρχήν συμμορφώνεται προς τις ευρωπαϊκές της υποχρεώσεις, ιδίως όσον αφορά την απόφαση του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Παρά τα όσα υποστήριξε προ ημερών ο Υπουργός Εργασίας, αλλά και ο κ. Κουρουμπλής, η προηγούμενη κυβέρνηση έσκυψε με ιδιαίτερη φροντίδα και με κάθε δυνατή πολιτική και νομική υποστήριξη πάνω σ' αυτό το κρίσιμο και ευαίσθητο κοινωνικό ζήτημα κατά τις δύσκολες διαπραγματεύσεις ενώπιον των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είχε φθάσει σε ένα σημείο ανεκτής συνεννόησης σε σχέση μ' αυτό που αντιμετωπίζουμε σήμερα στο σημερινό νομοσχέδιο. Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι η ευρωπαϊκή νομολογία στο συγκεκριμένο θέμα είναι πάγια. Άρα, δεν τίθεται θέμα καλής ή κακής υποστήριξης. Είναι κάτι που έχει εφαρμοστεί και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, όπως για παράδειγμα, πολύ πρόσφατα, στην Ιταλία.

Ασφαλώς η εξίσωση δεν συνιστά μόνο συμμόρφωση, αλλά πρέπει να αποτελεί και μία προσαρμογή την οποία απαιτούν οι σημερινές συνθήκες ζωής και εργασίας. Τα χαμηλότερα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης γυναικών δεν διευκολύνουν πια τις εργαζόμενες γυναίκες. Αντί να τις ενθαρρύνουν να παραμένουν στην εργασία τις ωθούν λόγω των ευνοϊκότερων προϋποθέσεων σε πρόωγη αποχώρηση και μάλιστα σε μία ηλικία παραγωγικής αιχμής, στερούμενες έτσι των δυνατοτήτων τους για επαγγελματική εξέλιξη. Επομένως, το ζητούμενο σήμερα είναι διαφορετικό. Είναι η ισοκατανομή ρόλων και οικογενειακών υποχρεώσεων μεταξύ ανδρών και γυναικών, η προώθηση ολοκληρωμένων πολιτικών ίσων ευκαιριών, οι οποίες πρέπει να στηρίζουν την οικογένεια, την εργαζόμενη γυναίκα και ιδιαίτερα τη μητέρα και να ενθαρρύνουν την ισόρροπη συμμετοχή των ανδρών στην οικογενειακή ζωή. Μόνο έτσι μπορούμε να μιλάμε για ουσιαστική εξίσωση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και μάλιστα να βαδίζουμε προς την ισότητα ευκαιριών. Διαφορετικά η εξίσωση των ορίων ηλικίας δεν μπορεί να σταθεί, χωρίς άλλα τέτοια μέτρα.

Είναι γνωστό ότι στην Ευρώπη εν όψει των κοινών δημογραφικών προκλήσεων που λίγο-πολύ αντιμετωπίζουν όλες οι χώρες, οι μεταρρυθμίσεις στα ασφαλιστικά συστήματα δεν πρέπει να είναι μονοδιάστατες, αλλά να συνδυάζονται με μέτρα τόνωσης της γεννητικότητας, στήριξης των γυναικών και ενίσχυσης και προστασίας της οικογένειας κάτι που άλλωστε αναφέρεται και στην ίδια την αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου, καθώς και του νομοσχεδίου που ψηφίσαμε προ ημερών. Όμως, απουσιάζει κάθε τέτοια πολιτική παρά την αναφορά της στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου.

Δυστυχώς η προσέγγιση του παρόντος νομοσχεδίου όχι μόνο δεν στηρίζει την οικογένεια, αλλά ουσιαστικά την επιβαρύνει, θίγοντας άμεσα χιλιάδες εργαζόμενες γυναίκες. Και αυτό γιατί κατ' αρχάς αυξάνεται ο χρόνος για πλήρη σύνταξη στα σαράντα χρόνια εργασίας, ενώ ο νέος τρόπος υπολογισμού της σύνταξης τη μειώνει σημαντικά, γιατί δεν υπάρχει μέρος για τις μονογονεϊκές οικογένειες, γιατί καταργείται η συνταξιοδότηση ανεξαρτήτως ηλικίας μητέρων τουλάχιστον τριών παιδιών, χωρίς αυτό το δικαίωμα να επεκταθεί και στον πατέρα, γιατί αναγνωρίζεται ως πλασματικός χρόνος μόνο ο χρόνος άδειας άνευ αποδοχών για ανατροφή παιδιών ηλικίας έως έξι ετών και μόνο κατόπιν εξαγοράς με την προϋπόθεση συμπλήρωσης δώδεκα ετών υπηρεσίας.

Αλλά πέραν αυτού η θέσπιση των κοινών ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης θα μπορούσε να αποτελέσει αφορμή, ώστε συγχρόνως να αρθούν και μία σειρά άλλες διακρίσεις που ισχύουν στο δημόσιο τομέα, οι οποίες διατυπώνονται με επίσημο υπόμνημα είκοσι οκτώ οργανώσεων του γυναικείου κινήματος που

είναι υπ' όψιν και του δικού σας Υπουργείου, κύριε Υπουργέ και άλλων συναφών και συναρμοδίων Υπουργείων. Είναι διακρίσεις όπως η μη παροχή προσωπικού και αυτοτελούς δικαιώματος άδειας ανατροφής σε κάθε γονέα, η περικοπή της άδειας ανατροφής όσων δικαιούχων δεν την ζητούν αμέσως μετά την άδεια μητρότητας, ο περιορισμός κατά το ήμισυ της άδειας ανατροφής στο δημόσιο υπάλληλο, όταν ο σύζυγος ή η σύζυγος εργάζεται με μερική απασχόληση, ο συμψηφισμός της άδειας ανατροφής του δημοσίου υπαλλήλου, όταν ο ή η σύζυγος εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα, η στέρηση της άδειας μητρότητας και της άδειας ανατροφής για τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου. Είναι ζητήματα που συνεχίζουν να αποτελούν διακρίσεις στο δημόσιο τομέα και έπρεπε με αυτήν την αφορμή να καταπιεστούμε.

Οι σχετικές πρωτοβουλίες που είχαν ληφθεί επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας, όπως είναι η εξαμηνια γονική άδεια, η επέκταση της γονικής άδειας και στον πατέρα στο δημόσιο τομέα και η ιδιαίτερη μέριμνα για τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες έπρεπε και θα πρέπει να συνεχιστούν και να ενισχυθούν από την παρούσα Κυβέρνηση, έχοντας μάλιστα ως βάση και καλές πρακτικές, που ισχύουν σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που στο συγκεκριμένο τομέα γνωρίζουμε ότι προηγούνται της δικής μας χώρας.

Τέτοιες καλές πρακτικές, θα ήθελα να αναφέρω ενδεικτικά την ελαστική ηλικία συνταξιοδότησης για κάθε γονέα ανηλίκου, όπως προβλέπει και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την αναγνώριση πλασματικού χρόνου ασφάλισης με τρόπο ώστε να μην τιμωρείται η διακοπή ασφάλισης λόγω φροντίδας παιδιών, τα ειδικά κίνητρα για τη λήψη της άδειας πατρότητας ως αυτοτελούς δικαιώματος, τη φορολογική έκπτωση δαπανών φροντίδας παιδιών και ηλικιωμένων, την ειδική πρόνοια για μονογονεϊκές, τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες. Και αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, εντελώς ενδεικτικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, με το παρόν νομοσχέδιο χάνεται μια ακόμα μεγάλη ευκαιρία να αποτελέσει η ασφαλιστική μεταρρύθμιση, στην κρίσιμη περίοδο που διανύουμε, έναυσμα για λήψη μέτρων που να εξαλείφουν κάθε είδους ανισότητες. Η Κυβέρνηση, καλείται απ' ενός να συνεχίσει σχετικά έργα που έχουν προετοιμαστεί και έχουν ωριμάσει κατά την προηγούμενη περίοδο, χωρίς άλλες καθυστερήσεις και χωρίς απώλεια πόρων. Πόροι υπάρχουν, αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, το γνωρίζετε πολύ καλά, απαιτείται όμως πολιτική βούληση και κυρίως η θέση πολιτικών προτεραιοτήτων οι οποίες θα βοηθήσουν τόσο στην ενίσχυση ανών των ομάδων πολιτών, αλλά κυρίως θα συμβάλουν στην κοινωνική συνοχή, που κατ' εξοχήν έχει ανάγκη ο τόπος μας σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εμείς ευχαριστούμε κυρία Σπέντζα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως οι προλαλήσαντες συνάδελφοι μου, ο κ. Ιωαννίδης και ο κ. Αναστασίδης, έτσι και εγώ, θέτοντας το ζήτημα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, θα πω ότι δεν θα είμαστε εκτός θέματος, γιατί, Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης είναι βασικός οικονομικός πυλώνας ανάπτυξης της Ελλάδος και ιδιαίτερα της βόρειας Ελλάδος και της Μακεδονίας, γι' αυτό και άπτεται της αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών. Και γι' αυτό, από αυτή τη θέση, θέλω να πω και εγώ ότι είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα αυτό που έγινε τις τελευταίες μέρες. Εκτός από το ότι ζητούμε από την Κυβέρνηση άμεσα να απομακρύνει από τη θέση του Προέδρου της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης τον ελληνόφωνο ευρωπαίο τον οποίο διόρισε, από την άλλη μεριά απαιτούμε να έρθει να απολογηθεί η Κυβέρνηση με ποιο σκεπτικό τον τοποθέτησε σε αυτή τη θέση, ενώ ήταν γνωστός ο πρότερος βίος του, όσον αφορά τις θέσεις που έπαιρνε στα εθνικά ζητήματα που απασχολούν την πατρίδα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε αυτή την εβδομάδα το σχέδιο νόμου για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστή-

ματος που αφορά το δημόσιο τομέα. Την προηγούμενη εβδομάδα ψηφίστηκε ουσιαστικά το λεγόμενο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που αφορά τα γενικότερα ζητήματα της χώρας. Μετά από μια διαβούλευση η οποία κράτησε πάνω από έξι μήνες, ατελείωτες συζητήσεις στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, στο τέλος ψηφίστηκε από τη σημερινή κυβερνητική Πλειοψηφία.

Εμείς λειτουργώντας σοβαρά και υπεύθυνα, ψηφίσαμε τα άρθρα τα οποία πιστεύαμε ότι ήταν σωστά. Σήμερα το νομοσχέδιο που συζητάμε αυτές τις ημέρες, ουσιαστικά αποτελεί συνέχεια της συζήτησης της νομοθέτησης που κάνει η σημερινή Κυβέρνηση για τα ασφαλιστικά ζητήματα της χώρας μας. Άρα, λοιπόν, γι' αυτό έχει αυτόν τον τίτλο το νομοσχέδιο -όπως έχουν πάρα πολλά άλλα- «και συναφείς διατάξεις», γιατί πραγματικά τα δύο νομοσχέδια έχουν συνάφεια, αφού το προηγούμενο, παρά το ότι ήταν γενικότερο ασφαλιστικό ζήτημα, άγγιζε κυρίως τον ιδιωτικό τομέα, τους εκατομμύρια εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, είτε σε θέση απασχολούμενου είτε σε θέση δίδοντος εργασίας, ενώ το σημερινό νομοσχέδιο αφορά κυρίως το δημόσιο τομέα, είτε είναι πολιτικό προσωπικό είτε είναι ένστολο προσωπικό.

Δεν χρειάζεται να επαναλάβω και εγώ σήμερα τις θέσεις που έχουμε διαπιστώσει και διατυπώσει, ότι με την ψήφιση από την Πλειοψηφία και αυτού του νομοσχεδίου, ολοκληρώνεται η ταφόπλακα που μπαίνει οριστικά -δεν ξέρω αν θα είναι αμετάκλητα, πιστεύω ότι δεν θα είναι αμετάκλητα- σε κατοχυρωμένα και διαπιστωμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα της εργασίας. Η Κυβέρνηση φαίνεται ανακόλουθη. Να μην επαναλάβουμε αυτά που έλεγε πριν τις εκλογές, αυτά που έλεγε και μετά τις εκλογές και αυτά που πρτάντε σήμερα.

Εγώ θέλω κυρίως να εστιαστώ σε τρία ζητήματα, ένα όσον αφορά το δημογραφικό, δεύτερο τη συνταγματικότητα και τρίτον την ανισομέρεια που υπάρχει στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Όσον αφορά το δημογραφικό που θεωρούμε ότι πραγματικά είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα το οποίο απασχολεί την πατρίδα μας, εάν δεν λύσουμε το δημογραφικό δεν θα έχουμε ούτε εργαζόμενους για να συνεισφέρουν στον κρατικό κορβανά με τις εισφορές τους, εφόσον θα είναι ενεργοί, θα εργάζονται και άρα θα καταβάλουν εισφορές, ούτε θα έχουμε ανθρώπους για να υπηρετήσουν την πατρίδα εάν χρειαστεί. Άρα, λοιπόν, δεν θα έχουμε Έλληνες πολίτες. Αυτό φαίνεται πολλές φορές από την πολιτική σας, κύριε Υφυπουργέ, ότι ενδιαφέρεστε αυτή η χώρα να έχει κατοίκους και όχι Έλληνες πολίτες.

Και έχουμε αυτή την αγωνία για το θέμα του δημογραφικού, γιατί πραγματικά με τα νομοσχέδια σας τιμωρείτε την τεκνοποιία, τιμωρείτε την οικογένεια, τιμωρείτε τη μητρότητα. Και θα χρησιμοποιήσω και θα αναφέρω κατά λέξη τις εκφράσεις που χρησιμοποιεί ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου πάνω σε αυτό το ζήτημα που λέει: «Ουσιαστικά, το κράτος εγκαταλείπει την ευαισθησία του στη σκληρότητα της τρόικας, ακόμη και για τις πιο ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες όπως είναι οι μητέρες με ανήλικα παιδιά». Και συνεχίζει: «Δικαιότερο θα ήταν, αν αυξανόταν η ηλικία το πολύ μέχρι πενήντα πέντε έτη». Και λέει, ο Γενικός Επίτροπος: «Τους Έλληνες θα αντικαταστήσουν οι αμέτοχοι της ελληνικής παιδείας». Και πιο κάτω λέει: «Η χώρα θα έχει καταστεί ξέφραγο αμπέλι».

Όσον αφορά το θέμα της συνταγματικότητας, άσχετα αν δεν θέσαμε όπως στο προηγούμενο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, ονομαστική ή μυστική ψηφοφορία για τη συνταγματικότητα, αναφέρει, λοιπόν, ότι λέει το Σύνταγμα στο άρθρο 21, παράγραφος 1: «Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία, τελούν υπό την προστασία του κράτους». Σε άλλο σημείο λέει: «Φοβούμεθα, ότι ενδεχόμενα θα προκαλέσει το νομοσχέδιο με την ψήφισή του, αθρόες προσφυγές τόσο ενώπιον των Εθνικών όσο και ενώπιον των Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων». Και στο άρθρο 12 λέει: «Ενδεχομένως η εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχου που καθιερούτο με το άρθρο, να δημιουργήσει πρόβλημα συμβατότητας με το Σύνταγμα».

Και έρχομαι στο τρίτο ζήτημα που το είχα θέσει και στον κύριο Υπουργό, τον κ. Λοβέρδο, όταν με άκουγε κατά την τοποθέτηση

μου στην πρωτομιλία για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο και το θέτω σε εσάς, κύριε Υφυπουργέ. Το συζητήσα το πρωί και με τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης τον κ. Κουρουμπλή. Αναφέρομαι σε μια μεγάλη αδικία που έγινε με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Όλοι οι Έλληνες πολίτες -παρά το ότι λέμε ότι έχουμε διογκωμένο δημόσιο τομέα, πάλι φυσικά, οι περισσότεροι ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα, δεν είναι περισσότεροι οι δημόσιοι υπάλληλοι- είναι πολύ σημαντικό -οι πολλοί να νιώθουν ότι το σύστημα, η ελληνική πολιτεία τους αντιμετωπίζει ισότιμα αν εργάζονται στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα.

Όσον αφορά, λοιπόν, κύριε Υφυπουργέ, τους πριν του 1983 εργαζομένους, υπάρχει μια μεγάλη αδικία. Υπήρχε η νομοθεσία που έλεγε ότι με τριάντα επτά έτη εργασίας οι πριν του 1983 κατοχύρωναν συνταξιοδοτικό δικαίωμα ανεξαρτήτως ηλικίας. Αυτό, λοιπόν, είναι κατοχυρωμένο για το δημόσιο τομέα, δεν είναι κατοχυρωμένο για τον ιδιωτικό τομέα. Και είναι μια μεγάλη αδικία. Υπάρχουν κάποιες εκατοντάδες άνθρωποι οι οποίοι από το 1980 περίπου πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές και μάλιστα στο ίδιο ταμείο, είτε είναι αυτό ΙΚΑ είτε είναι ΤΑΕ είτε είναι πρώην ΤΕΒΕ και έρχεστε τώρα -ενώ ετοιμάζονταν στα πενήντα πέντε με πενήντα έξι χρόνια να βγουν στη σύνταξη- και τους λέτε να φτάσουν στα εξήντα που σημαίνει στην πράξη ότι θα πρέπει να πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές σαράντα ένα με σαράντα δυο χρόνια. Είναι δίκαιο αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σας παρακαλώ έστω και τώρα να το δείτε. Ο κ. Κουρουμπλής το πρωί κατένευσε την παράλειψη. Μπορείτε μέσα στις πολλές τροπολογίες που φέρατε στις νομοτεχνικές βελτιώσεις και προσθήκες, να το κάνετε. Να αποκαταστήσετε τουλάχιστον αυτούς που είναι ασφαλισμένοι πριν το 1983 και τεκμηριώνουν ουσιαστικά συνταξιοδοτικό δικαίωμα, άσχετα αν είναι πριν τα εξήντα τους χρόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Τζηκαλάγια.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Αθανασία Μερεντίτη Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, στο Νομό Τρικάλων.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό γινόμαστε μάρτυρες μιας επίθεσης από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, από τους πολίτες, από την κοινωνία για πολλά και διάφορα προς τους δημοσίου υπαλλήλους.

Η αλήθεια είναι ότι πραγματικά υπάρχουν υπεράριθμοι δημόσιοι υπάλληλοι. Η αλήθεια είναι ότι πολλοί από αυτούς αμείβονται πολύ περισσότερο από άλλους εργαζόμενους, πέρα και έξω απ' αυτά που δικαιούνται. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν κάστες, συντεχνίες που διεκδίκησαν και πήραν πράγματα που δεν δικαιούνταν.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν δημόσιοι υπάλληλοι που είναι ασυμμετρικοί, απρόθυμοι και συχνά αγενείς απέναντι στον πολίτη. Είναι αλήθεια, επίσης, ότι οι περισσότεροι, ένα μεγάλο ποσοστό -ειπώθηκε σήμερα και από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μεγάλη ανακάλυψη αυτή!- έχουν διοριστεί με αδιαφανή κριτήρια. Όλα αυτά είναι αλήθεια.

Επίσης, είναι αλήθεια, όμως, ότι φθάσαμε σ' αυτή την κατάσταση γιατί κάποιοι -κυρίως πολιτικοί- επένδυσαν διαχρονικά στις πελατειακές σχέσεις και όχι στην ανάπτυξη και στην ανταγωνιστικότητα της χώρας μας. Επένδυσαν στο να καλοπιάνουν και να ικανοποιούν συντεχνίες για πολιτικά οφέλη, χωρίς να νοιάζονται για την κατάσταση της χώρας. Πολλά χρόνια τώρα δεν τόλμησαν να βάλουν το «δάχτυλο επί τον τύπον των ήλων» και να εισάγουν πρακτικές χρηστής διοίκησης, αξιολόγησης και ελέγχου στο δημόσιο τομέα.

Γι' αυτό και δεν πρέπει συλλήβδην να καταφερόμεθα εναντίον των δημοσίων υπαλλήλων και κυρίως να στρέφουμε τη μια κοινωνική ομάδα απέναντι στην άλλη, γιατί είναι σαν να αντιμετωπίζουμε το δέντρο και να ξεχνάμε το δάσος.

Επίσης, για να είμαστε δίκαιοι, πρέπει να πούμε ότι ενώ οι δημόσιοι υπάλληλοι χρόνια ολόκληρα πλήρωναν τις εισφορές τους, τώρα καλούνται, ως μη όφειλαν όμως, να πληρώσουν λάθη.

Επίσης πρέπει να πω εδώ ότι τώρα τελευταία η Κυβέρνησή

μας τολμάει με πρωτοβουλίες να βάλει τα θεμέλια μιας χρηστής διοίκησης, να αξιολογήσει και να αξιοποιήσει τους δημοσίου υπαλλήλους και να τους δώσει τις δυνατότητες να προσφέρουν τις υπηρεσίες, ανάλογα με τα ταλέντα τους, τις ικανότητές τους, οι οποίες πολλές φορές χάνονταν, γιατί δεν υπήρχε το υπόβαθρο στο οποίο θα αναδεικνύονταν.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, για μένα είναι δύο οι βασικές αλλαγές του. Και στις δύο συμφωνώ. Πρώτον, ότι όλοι οι νεοπροσληφθέντες θα υπάγονται πλέον το ΙΚΑ και δεύτερον, όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης με την εισαγωγή της βασικής και της αναλογικής σύνταξης. Τα θεωρώ σωστά.

Το σημαντικότερο χαρακτηριστικό, όμως, της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης είναι ότι για πρώτη φορά στα χρονικά της ελληνικής διοίκησης αποκαθίσταται η ισότητα ως προς τη σύνταξη ανάμεσα στους δημοσίου και στους υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέα. Αυτό για μένα είναι ένα μεγάλο βήμα για την υλοποίηση της συνταγματικά κατοχυρωμένης ισότητας όλων των πολιτών απέναντι στο κράτος. Δεν είναι μόνο αυτό. Θα αναφερθώ και παρακάτω.

Παράλληλα, το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα, συνιστά και μια χρήσιμη παρέμβαση στο ασφαλιστικό σύστημα των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί ρυθμίζει θέματα ενός ετοιμόρροπου ασφαλιστικού πλαισίου –το παραδέχονται όλοι– και δίνει ανάσα για το μέλλον της αφάλισης τόσο των δημοσίων, όσο και των άλλων εργαζομένων.

Θεσπίζονται αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, που έπρεπε να είχαν γίνει εδώ και δεκαετίες. Δημιουργείται ένα νέο νομικό πλαίσιο που πρώτα και πάνω απ' όλα εγγυάται τα αυτονόητα, δηλαδή τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος και κατοχυρώνει σύνταξη για όλους τους Έλληνες.

Θα επαναλάβω εδώ μια φράση που είπε το πρωί ο Υπουργός Οικονομικών, η οποία με βρίσκει απολύτως σύμφωνη: «Εγγυάται τις συντάξεις στο δημόσιο, αλλά δεν επιτρέπεται και δεν πρέπει να συνεχίσει να εγγυάται τα όποια ελλείμματα δημιουργούνται, πέρα και έξω από πραγματικές ανάγκες, αλλά» –όπως είπα πριν– «ικανοποιώντας συντεχνίες και πιέσεις κάποιων ομάδων, που είχαν τρόπους να πιέζουν».

Τέλος θέλω να τονίσω ότι παρά τη μεγάλη αξία αυτής της μεταρρύθμισης, δεν μπορεί και δεν πρέπει το ασφαλιστικό να αντιμετωπιστεί σαν ένα κατ' εξοχήν δημοσιονομικό πρόβλημα. Αντιθέτως είναι κατά τη γνώμη μου ένα εξέχον κοινωνικό ζήτημα με πολλές και μεγάλες προεκτάσεις, που μπορεί να διορθώσει εξόφθαλμες αδικίες και χαριστικές ρυθμίσεις δεκαετιών, που δικαιολογημένα εμπέδωσαν ένα αίσθημα οργής τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γεγονός –και όλοι γνωρίζουμε– ποια είναι σήμερα η κατάσταση στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Όλοι γνωρίζουμε, γιατί κατέρρευσε. Όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να γίνουν αλλαγές και ανατροπές, που να εγυυθούν τη βιωσιμότητά του.

Δεν μπορώ να κατανοήσω –και πρέπει να το πω με όση δύναμη μπορώ– πώς υπάρχουν ακόμα και σήμερα εδώ συνάδελφοι Βουλευτές, που χρησιμοποιούν αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία ως επίδειξη αδάπανης κοινωνικής ευαισθησίας και ανεύθυνου λαϊκισμού. Και μάλιστα, είναι Βουλευτές πολιτικοί που υπηρέτησαν τη χώρα από άλλους θεσμικούς ρόλους και θέλουν ή φαντάζονται ή ελπίζουν ότι μπορεί να εκφράσουν και τη χώρα από το αξίωμα του Πρωθυπουργού.

Κλείνοντας θέλω να αναφερθώ σε ένα θέμα που για μένα ως γυναίκα πολιτικός του ΠΑΣΟΚ –ένα κόμμα που υπηρέτησε την ισότητα– είναι τεράστιας σημασίας. Δεν μπορώ να κατανοήσω πώς ακόμα και σήμερα, το 2010, εμείς συζητάμε εδώ για τη σύνταξη στις άγαμες θυγατέρες. Άγαμες θυγατέρες οι οποίες μπορεί πολλές φορές να εργάζονται στον ίδιο φορέα που εργαζόταν ο πατέρας τους και όμως εξακολουθούν να παίρνουν σύνταξη.

Είναι θυγατέρες οι οποίες πολλές φορές επιλέγουν να μη φέρουν στην επιφάνεια ή να μη νομιμοποιήσουν τη σχέση τους, για να εξακολουθούν να παίρνουν τη σύνταξη. Δεν μ' ενδιαφέρει, αγαπητοί συνάδελφοι αν είναι πολλές ή λίγες. Είναι ανισότητα. Παλέσαμε για την ισότητα, πρέπει και να την υπηρετούμε, όχι να την επικαλούμαστε όποτε και όπως θέλουμε.

Εν τοιαύτη περιπτώσει, γιατί δεν έχουμε και σύνταξη άγαμου

υιού; Δεν υπάρχει ισότητα σ' αυτό το σημείο; Και δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο δεν πρέπει να σταματήσει αύριο και πρέπει αυτό να σταματήσει στο τέλος του έτους. Και αναρωτιέμαι τι θα γίνει εάν ένας πατέρας ξεψυχήσει την 1-1-2011;

Κύριε Υπουργέ, ζητώ και απ' όλους τους συναδέλφους και κυρίως από τις συναδέλφους, να το ξαναδούμε. Πρέπει να υπηρετούμε την ισότητα, για να μπορεί η κοινωνία να προχωράει μπροστά.

Και επειδή άκουσα τη συναδέλφο κ. Τσουμάνη, πριν από λίγο, καλώ από το Βήμα την κ. Τσουμάνη και όλες τις γυναίκες να ξεκινήσουμε μια πρωτοβουλία για να έχουμε τα ανταποδοτικά οφέλη, δηλαδή αυτό που χρειάζονται οι γυναίκες για να είναι σωστές μάνες, να έχουν περισσότερη άδεια όταν γεννούν τα παιδιά τους, να έχουν περισσότερες υποδομές, βρεφονηπιακούς σταθμούς, παιδικούς σταθμούς, ολοήμερα σχολεία για να είναι ήρεμες, χαρούμενες, να μπορούν να δώσουν αγάπη στα παιδιά τους, όταν τη χρειάζονται. Και όχι να κάθονται στις καφετέριες και να μην έχουν τι να κάνουν στα πενήντα και πλέον χρόνια τους και κυρίως να μην έχουν καμμία μα καμμία εξέλιξη στον εργασιακό τους βίο. Γιατί όταν είναι να εξελιχθούν, φεύγουν και αφήνουν, αγαπητές συνάδελφοι, ανοικτό το δρόμο στους άντρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία Μερντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΝΤΙΤΗ: Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας ρωτήσω και κάτι ακόμα. Χαίρομαι που είναι εδώ ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας.

Οι κόρες στρατιωτικών εξακολουθούν να παίρνουν εκείνη την περιβόητη προίκα;

Έχουμε 2010. Αγωνιστήκαμε για την ισότητα. Την έχουμε ψηφίσει. Αναρωτιέμαι, τι άλλο θα δούμε! Σας παρακαλώ παρά πολύ να το δείτε, γιατί και αυτό είναι καταστρατήγηση της ισότητας.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΝΤΙΤΗ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε ήδη τελειώσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΝΤΙΤΗ: Κλείνω –και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας– απευθυνόμενη σε όλους τους συναδέλφους και ζητώ έστω και τώρα να υπερψηφίσουν το ιστορικό για μένα αυτό νομοσχέδιο, ακόμα και αν έχουν επιμέρους ενστάσεις, διότι βάζει τάξη και εισάγει την ισονομία όλων των πολιτών ως προς τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα. Τους καλώ να το υπερψηφίσουν, για να έχουμε όλοι βάλει την υπογραφή μας στο μέλλον της πιο ιερής κοινωνικής κατάκτησης του εργαζόμενου, της σύνταξης. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, την κ. Μερντίτη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για εννέα λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζούμε σε μια περίοδο εξαιρετικά δύσκολη, αλλά και εξαιρετικά ενδιαφέρουσα. Λόγω της δημοσιονομικής και γενικότερης κρίσης που μαστίζει τη χώρα και την οποία στην πραγματικότητα αντιμετωπίζουμε με διαφορά φάσης σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη και τον υπόλοιπο δυτικό κόσμο, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τον εαυτό μας. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τον εαυτό μας ως κοινωνία, ως αγορά, ως πολιτικό σύστημα, αλλά και ως άτομα και ως οικογένειες.

Δημιουργείται η άδικη εντύπωση ότι απλώς εφαρμόζουμε ένα αναγκαστικό σχέδιο που έχει επιβληθεί από τους εταίρους μας και πιστωτές μας. Και αυτό είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό αλήθεια.

Απορώ, ακούγοντας τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πώς δεν αντιλαμβάνεται ότι όταν βρίσκεσαι σε τόσο οριακές καταστάσεις, δεν διαμορφώνεις μόνος το σχέδιο εξόδου από την κρίση, ούτε θέτεις μόνος σου τις προϋποθέσεις του διεθνούς δανεισμού. Αναγκάζεσαι να εισέλθεις σε μία σκληρή και ετεροβαρή διαπραγμάτευση, στο τέλος της οποίας επιδιώκεις να έχεις υποστεί τις λιγότερες δυνατές μειώσεις.

Η αλήθεια είναι ότι η κρίση αυτή σήμανε το τέλος όλων των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών αυτονοήτων, όχι μόνο της μεταπολιτευτικής περιόδου, αλλά ολόκληρης της μεταπολεμικής περιόδου. Διαμορφώνονται νέοι συσχετισμοί, νέες πρακτικές,

νέοι θεσμοί. Υπάρχει ο κίνδυνος να δημιουργηθούν νέες ακραίες ανισότητες και αδικίες. Και άρα, έχουμε θεμελιώδη κοινωνική και πολιτική υποχρέωση να διασφαλίσουμε το κράτος δικαίου και το κοινωνικό κράτος, τους θεσμούς της κοινωνικής αλληλεγγύης και συνοχής μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, καθώς πάρα πολλά ιδεολογικά και θεσμικά αυτονόητα της μεταπολεμικής περιόδου στην Ευρώπη τίθενται υπό αμφισβήτηση. Το στοιχείο είναι πάρα πολύ μεγάλο και πάρα πολύ δύσκολο.

Εάν κάνετε μια απλή άσκηση και διαβάσετε το μνημόνιο, σημειώνοντας δίπλα, ποια είναι τα μεγάλα θέματα της χώρας που δεν τίθενται στο μνημόνιο, θα καταλάβετε εύκολα πόσο σημαντικό είναι να συγκροτήσουμε –και αυτό κάνουμε ως Κυβέρνηση– το εθνικό σχέδιο ανόρθωσης, το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης για όλα τα θέματα, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που βρίσκονται στην καρδιά του κοινωνικού κράτους, δηλαδή των ζητημάτων του ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού συστήματος.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, όταν επιμιζέται κάποιος –όπως εμείς τώρα, όλοι συλλογικά, ως Κοινοβούλιο– την ευθύνη τόσο μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών, θα συμβούν και λάθη και αδικίες. Γι' αυτό είναι πάντα ανοικτός ο δρόμος της διόρθωσης, της επανόρθωσης, της βελτίωσης, ιδίως όταν υπάρχουν πολύ μεγάλα θέματα για τα οποία την τελευταία λέξη την έχουν όργανα που δεν ελέγχονται από την εκτελεστική ή τη νομοθετική εξουσία, όπως είναι για παράδειγμα το Ελεγκτικό Συνέδριο στα θέματα εφαρμογής του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων. Και αυτό είναι ένα μήνυμα προς όλη την κοινωνία.

Προφανώς, έχουμε ως Κυβέρνηση πλήρη συνείδηση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν όλες οι οικογένειες, όλοι οι εργαζόμενοι, όλοι οι συνταξιούχοι, όλοι οι άνεργοι, ιδίως η νέα γενιά, η οποία παρακολουθεί μια χώρα σε κρίση και η ίδια ζει τη δική της μελαγχολία και τη δική της απόγνωση. Και πρέπει να μιλήσουμε με άλλον τρόπο, πιο τρυφερό και πιο αξιόπιστο προς τα παιδιά της χώρας μας.

Όμως το 2010 είναι ένα έτος μέσα στο οποίο δοκιμάζονται οι αντοχές μας. Πρέπει να επανακτήσουμε τη διεθνή αξιοπιστία μας. Πρέπει να διαμορφώσουμε ένα διαπραγματευτικό κεφάλαιο, προκειμένου να μπορέσουμε από το 2011 να επαναποθετήσουμε τη συνολική συνεργασία μας με τους εταίρους μας και δανειστές μας, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωζώνη, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, προκειμένου να «ανάψει το φως» στο τέλος του τούνελ, προκειμένου να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε όλα τα χαρακτηριστικά της ελληνικής οικονομίας που είναι ταυτόχρονα και μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα. Και αυτό είναι –αν θέλετε– ο «πυρήνας» της ελληνικής περιήτωσης, για να μην πω του ελληνικού θαύματος, ότι πολλές διαρθρωτικές μειονεξίες, ακόμη και τώρα, τη στιγμή των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών, λειτουργούν και ως πλεονεκτήματα, γιατί διευρύνουν την ικανότητα της οικονομίας να αντέξει σ' αυτήν την πολύ μεγάλη δημοσιονομική πίεση.

Πώς μπορεί κανείς να συμβιβάσει εύκολα τόσο φιλόδοξους δημοσιονομικούς στόχους με εξίσου φιλόδοξους αναπτυξιακούς στόχους και ταυτόχρονα, να διασώσει την κοινωνική συνοχή; Το πρόβλημα είναι τεράστιο.

Πρέπει να διαχειριστούμε τρεις εξίσου σημαντικές παραμέτρους και να πετύχουμε μια σύνθεση, η οποία είναι εξαιρετικά δύσκολη. Αυτό, όμως, καλούμαστε να πετύχουμε και είμαστε υποχρεωμένοι να το πετύχουμε, ιστορικά και πολιτικά και κυρίως ηθικά. Και όταν υπάρχει μια ηθική υποχρέωση απέναντι στην κοινωνία, δεν υπάρχει δεύτερη κουβέντα, δεν υπάρχει άλλη λύση.

Φυσικά, όπως έχω πει κατ' επανάληψη –και το έχει δεχθεί η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός και είναι θέση μας– το σχέδιο εθνικής ανασυγκρότησης θα παρουσιαστεί στην έκθεση και ο Έλληνας πολίτης θα ξέρει ποιά είναι η αφήγηση που του λέμε, πώς τον βγάζουμε από την κρίση. Γιατί πρέπει να «ανάψει» ξανά η ελπίδα και η προοπτική στον τόπο μας.

Η ψυχολογία και ιδίως η οικονομική ψυχολογία δεν είναι αέρας. Είναι πραγματικό μέγεθος. Παράγει πλούτο, υπεραξία, θέσεις εργασίας. Και έτσι θα είμαστε σε θέση να διαμορφώσουμε και έναν προϋπολογισμό για το 2011 που θα εμπεριέχει τα στοιχεία αυτά και όχι τα αντίστροφα, γιατί οι δημοσιονομικοί

στόχοι του 2011 είναι κολοσσιαίοι. Κι έτσι πρέπει τώρα, το 2010, να διαμορφώσουμε τις προϋποθέσεις εισόδου στην επόμενη φάση.

Σε σχέση τώρα με την ειδικότερη κατηγορία των στρατιωτικού προσωπικού, των ένστολων πολιτών –και όταν λέω «στρατιωτικού προσωπικού» εννοώ τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, των σωμάτων ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος– οι ρυθμίσεις που εμπεριέχει το νομοσχέδιο έχουν τα εξής χαρακτηριστικά. Εναρμονίζονται με τις γενικές αρχές του νέου ασφαλιστικού συστήματος, εναρμονίζονται με τις επιλογές του νομοσχεδίου για τους πολιτικούς υπαλλήλους και ταυτοχρόνως, λαμβάνουν πλήρως υπ' όψιν, με τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο, τις προφανείς ιδιομορφίες του στρατιωτικού επαγγέλματος, δηλαδή την ειδική νομική κατάσταση του στρατιωτικού, το ειδικό καθεστώς πειθαρχίας, το γεγονός ότι ο στρατιωτικός δεν περιβάλλεται από τις συνταγματικές εγγυήσεις του δημοσίου υπαλλήλου, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Συντάγματος, το γεγονός ότι δεν υπάρχει η έννοια του ωραρίου, της υπερωρίας, της πενήνταμερης απασχόλησης, δεν υπάρχει το δικαίωμα του συνδικαλιζέσθαι, δεν υπάρχει η δυνατότητα της συλλογικής διαπραγμάτευσης για τους στρατιωτικούς και κυρίως, λαμβάνει υπ' όψιν το γεγονός ότι ο στρατιωτικός είναι στρατιωτικός, δηλαδή δεν είναι απλά εργαζόμενος, αλλά υπηρετεί το έθνος και την πατρίδα.

Είναι μια ευκαιρία για τη Βουλή να τιμήσει τον Έλληνα αξιωματικό και υπαξιωματικό, να τιμήσει το Στρατό, το Ναυτικό και την Αεροπορία, την Αστυνομία, το Λιμενικό και το Πυροσβεστικό Σώμα, να στείλει ένα χαιρετισμό αναγνώρισης του έργου. Και αυτό κάνει.

Όπως έχει τονίσει στις σχετικές γνωμοδοτήσεις της η ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η νομοθετική δέσμευση πως συνταξιοδοτικά δικαιώματα θεμελιωμένα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2010 δεν θίγονται, όποια νομοθετική μεταβολή και αν επέλθει, έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία και γι' αυτό έχει ανακοπεί το κύμα παραιτήσεων και αντιστρέφεται τώρα. Αλλά, δεν επαναλαμβάνουμε μόνο αυτή τη διάταξη, η οποία είχε περιληφθεί και στο βασικό νομοσχέδιο της 6ης Μαΐου του 2010.

Η εγγύηση αυτή που είναι μία εγγύηση νομοθετική, συνταγματική, μία εγγύηση διεθνής, κατά την Ευρωπαϊκή Σύμβαση δικαιωμάτων του ανθρώπου, επεκτείνεται και για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα σε σχέση με τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης και σε σχέση με τον χρόνο καταβολής της σύνταξης και για όσους το θεμελιώνουν το δικαίωμα αυτό μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2014, με μία πάρα πολύ ήπια κλιμάκωση του χρόνου παραμονής στην πραγματική στρατιωτική υπηρεσία. Ενάμιση χρόνο το '11, τρία χρόνια το '12, τεσσεράμιση χρόνια το '13, έξι χρόνια το 2014. Έτσι, το σύστημα αποκτά μία μεταβατική δίοδο, που είναι καλά οργανωμένη, δίκαιη και αναλογική.

Έχοντας, λοιπόν, διασφαλίσει τη μεταβατική περίοδο, διαμορφώνουμε το νέο πάγιο καθεστώς, για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από την 1η Ιανουαρίου του 2015. Αποδεχόμεθα ένα βασικό κανόνα που είναι κοινός και ενιαίος για όλους τους Έλληνες εργαζόμενους στο δημόσιο, στον ευρύτερο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Χρειάζονται σαράντα έτη ασφάλισης, τριάντα πέντε χρόνια πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας συν πέντε πλασματικά χρόνια, ενώ διασφαλίζονται και όλα όσα συσχετίζονται με τη διαδοχική ασφάλιση και στο χώρο του στενού δημοσίου και στο χώρο των στρατιωτικών.

Άρα κανείς δεν μπορεί να αποκλίνει απ' αυτόν τον κανόνα, ο οποίος, βεβαίως, λαμβάνει υπ' όψιν τις ιδιαίτερες δυσκολίες της στρατιωτικής υπηρεσίας. Γι' αυτό αποκτά κάποιος τη δυνατότητα να ασφαρίζεται και πέντε έτη πλασματικά, τα οποία όμως προκύπτουν μέσα από την υπηρεσία του, σε μονάδες που προσδιορίζει ο νόμος, και θα προσδιορίσει αρτιότερα και ειδικότερος νόμος που θα ακολουθήσει. Ενώ, για ειδικές κατηγορίες προσωπικού, όπως είναι οι ιπτάμενοι μας, το υποβρύχιο προσωπικό, οι αλεξιπτωτιστές των Ειδικών Δυνάμεων, η ελάχιστη πραγματική στρατιωτική υπηρεσία αυξάνεται στα είκοσι πέντε έτη. Άρα, μπορεί έτσι να καλύπτεται φυσιολογικά πλασματική υπηρεσία δεκαπέντε ετών, όπως προβλέπει ούτως ή άλλως ο νόμος, αλλά με

πραγματική υπηρεσία δεκαοχτώ ετών τώρα.

Νομίζω, ότι αυτό είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε, για ανθρώπους που εκτίθενται καθημερινά σε αυξημένο κίνδυνο ζωής και οι οποίοι πληρώνουν τα επιπλέον χρόνια από το μισθό τους.

Ταυτόχρονα, με το νομοσχέδιο επιλύεται μία σειρά από χρονίζοντα, ειδικότερα προβλήματα για κατηγορίες προσωπικού που περιμένει και περιμένει επί δεκαετίες, τώρα μία λύση και η λύση αυτή έρχεται. Για τους εθελοντές μακράς θητείας, για τους έφεδρους αξιωματικούς μακράς διάρκειας και ανακατάταξης, για τους έφεδρους εξ εφέδρων, για τους αξιωματικούς, που ταυτόχρονα έχουν τη δυνατότητα ως επιστήμονες να έχουν και περαιτέρω απασχόληση, όπως είναι οι γιατροί ή οι μηχανικοί και ούτω καθ' εξής.

Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος δεν είναι πρωτίστως πρόβλημα δαπάνης, είναι πρωτίστως πρόβλημα εσόδων. Αυτό όμως ισχύει για το εργαζομένους στον ιδιωτικό και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Και, βεβαίως, πρέπει να μιλήσουμε συνολικά για τα ποσοστά αναπλήρωσης, λαμβανομένων υπ' όψιν όλων των στοιχείων, της κύριας, της επικουρικής σύνταξης, της τυχόν επαγγελματικής σύνταξης του Β' Πυλώνα, για να ξέρει ο άλλος ποιο είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται συνολικά ως προσδοκία ζωής.

Ο εργαζόμενος όμως στο στενό δημόσιο, ο πολιτικός υπάλληλος και ο στρατιωτικός δεν θέτει πρόβλημα δαπάνης, δεν μπορεί να δουλεύει ανασφάλιστος, δεν υπάρχει κίνδυνος εισφοροδιαφυγής. Ο εργαζόμενος υπόκειται στις νόμιμες κρατήσεις και εργοδότης του είναι το ίδιο το κράτος. Άρα υπάρχει αυτό το πλεονέκτημα, όταν συζητούμε για το συνταξιοδοτικό των δημοσίων υπαλλήλων και των στρατιωτικών. Έτσι έχουμε μία δυνατότητα τώρα να κινηθούμε με πιο ορθολογικό και θαρραλέο τρόπο και στο πεδίο των επικουρικών συντάξεων, τώρα που λύνουμε το πρόβλημα της κύριας σύνταξης, με τον καλύτερο και δικαιότερο τρόπο για τους στρατιωτικούς.

Τώρα, θα συζητήσουμε και με τους στρατιωτικούς και με τα στελέχη των σωμάτων ασφαλείας, για το μέλλον των επικουρικών ταμείων, που στο στρατό είναι τα τρία μετοχικά ταμεία, του Στρατού, του Ναυτικού και της Αεροπορίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Όπως είπε και προηγουμένως ο συνάδελφος, κ. Σαχινίδης, αναγκάζομαστε συνεχώς να καλύπτουμε τα κενά του προϋπολογισμού, του Μετοχικού Ταμείου Στρατού. Και υπεγράφη και για το τρίμηνο αυτό, η απόφαση του αρμόδιου Υφυπουργού, κ. Σαχινίδη, η οποία λόγω προβλημάτων λειτουργίας του κτηρίου, λόγω καταλήψεων, δεν έχει φτάσει ακόμη στο αρμόδιο ταμείο για να εκταμιευτεί.

Όμως, αυτές είναι μεταβατικές λύσεις σημειακού χαρακτήρα. Τώρα, με διάλογο, με όσο γίνεται μεγαλύτερη ευελιξία και αποφασιστικότητα, θα δώσουμε την οριστική λύση και για τα μετοχικά ταμεία, σεβόμενοι και την παράδοση αλλά και την ανάγκη να είμαστε δίκαιοι έναντι όλων. Και αυτό θα το πετύχουμε πιστεύω, σε πάρα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχουν στιγμές στις οποίες όλοι καλούμαστε να σηκώσουμε βάρος μεγαλύτερο απ' αυτό που είχαμε υποθέσει ή ελπίσει ότι θα μας τύχει. Είναι η περίπτωση. Και πρέπει να αναλάβουμε την ευθύνη αυτή, έχοντας συνείδηση του βάρους, των κινδύνων που υφίσταται η χώρα και βεβαίως της υποχρέωσής μας, να δώσουμε ξανά τη δυνατότητα στην Έλληνα πολίτη, να νιώσει υπερήφανος, αισιόδοξος, παραγωγικός και ισότιμος μέσα στη διεθνή κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ.

Ορίστε, κυρία Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό-

δοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι θέμα βάρους, είναι θέμα θάρρους και το θάρρος δεν το έχετε να πείτε όλη την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Ομολογώ όμως, ως άνθρωπος της επικοινωνίας, ότι είστε εκπληκτικός «πωλητής». Θα μπορούσατε να πουλήσετε ψυγεία σε Εσκιμώους, μέχρι που θα καταλαβαίνανε ότι τους δώσατε ηλεκτρική κουζίνα.

Μα αυτά που μας είπατε δεν αντέχουν σε μία λογική, κύριε Υπουργέ. Είπατε όλα αυτά τα ωραία για τους στρατιωτικούς, τους ένστολους και όλα αυτά βέβαια. Πρέπει να σας θυμίσω ότι αυτό δεν είναι επάγγελμα, είναι αξίωμα εξού και οι «αξιωματικοί». Αυτό είναι το ένα θέμα.

Ενώ λέτε όλα αυτά όμως, λέτε ότι πρέπει να πάνε όλοι μαζί, το οποίο είναι σχήμα οξύμωρο και αντιφατικό. Φέρατε αυτόν τον νόμο και φεύγει ο ένας πίσω από τον άλλο. Εσείς μας είπατε, ότι έχει σταματήσει το κύμα φυγής. Οι ενώσεις όμως συνταξιούχων αξιωματικών, οι οποίες είναι πάνω στο γραφείο τώρα, μας λένε ότι είναι κύματα και ότι θα φτάσουν μέχρι το τέλος του χρόνου τους οκτώ χιλιάδες, εκπληκτικός αριθμός. Του χρόνου δεν θα έχετε διοικητές. Θα ψάχνετε να βρείτε διοικητές για κάποιο σύστημα ή κάποιο τάγμα. Θα το δείτε αυτό, εκτός αν μπορούσατε να κάνετε δουλειά με εκείνο το οποίο είναι το καλύτερο και το οποίο διαθέτει σήμερα το στράτευμα. Εκείνοι, οι οποίοι αισθάνονται δυνατόι και ικανοί, φεύγουν, κύριε Υπουργέ.

Θα κάνω το εξής ερώτημα. Πριν φέρετε αυτό το νομοσχέδιο, δεν φέρατε ένα νέο νομοσχέδιο για την επετηρίδα. Το έχετε στο μυαλό σας, το συζητάτε, το έχετε στο συρτάρι σας... Γιατί δεν το φέρατε; Δηλαδή, θέλετε να κάνετε έναν ταξίφαρο –το είπα και το πρωί- Αρχηγό Ενόπλων Δυνάμεων; Κάντε τον, γιατί όμως πρέπει να φύγουν οι από πάνω; Γιατί πρέπει να φύγουν στα σαράντα οκτώ, σαράντα εννέα και στα πενήντα; Είδατε τις αποστρατείες πέρσι επί Νέας Δημοκρατίας; Έφυγαν άνθρωποι ηλικίας σαράντα επτά και σαράντα οκτώ ετών. Τους αναγκάζει το σύστημα να βγουν στην αποστρατεία και τους αναγκάζει να μην πάρουν την πλήρη σύνταξή τους.

Και ακούστηκε και το σχήμα το οξύμωρο και το αντιφατικό, που φέρνει ο παρακείμενος Υπουργός. Κάποιος, λοιπόν, ο οποίος αναγκάζεται από την πολιτεία, φεύγει στην πιο παραγωγική του ηλικία, γιατί δεν είναι «ημέτερος» και πάει και ανοίγει μία επιχείρηση. Ανοίγει ένα σουβλατζίδικο για παράδειγμα, ένα βιβλίο για να κρατάει λογιστικά ο οικονομικός και του παίρνεται τη σύνταξη. Για ποιο λόγο; Γιατί; Δεν δούλεψε όλα αυτά τα χρόνια; Δεν δικαιούται μία σύνταξη; Από εκεί και πέρα γιατί πρέπει να καθίσει στο καφενείο και να παίζει πρέφα; Γιατί δεν έχει το δικαίωμα να δραστηριοποιηθεί, να αναπτύξει μία οικονομική δράση επ' ωφελεία του έθνους, γιατί το έθνος θα φορολογηθεί απ' αυτήν την ύλη, την οποία θα πραγματοποιήσει και από τον ΦΠΑ. Γιατί είναι καταδικωμένος εκείνος, ο οποίος δεν θέλει να πάει να παίξει κολτσίνια; Εξηγήστε μου, ποια είναι η λογική.

Όλα αυτά λοιπόν, δείχνουν ότι δεν είστε καλά μελετημένοι. Δεν περπατάτε σωστά. Και, εν πάση περιπτώσει, κύριε Υπουργέ, δε νομίζω ότι μπορεί σε μάκρος να πείσετε με τη «λεξιλαγνεία» και τη «λεξιμαγεία» σας, την οποία χρησιμοποιείτε και η οποία, πράγματι, είναι πλουσιότατη.

Κάποια στιγμή ο κόσμος αντιλαμβάνεται ότι αυτό το οποίο υπηρετείτε, δεν είναι η αλήθεια και δεν είναι η προοπτική για το αύριο.

Σας καλούμε, λοιπόν, τουλάχιστον, αν μη τι άλλο, όταν μιλάμε για την ελληνική ζωή, για τη ζωή του Έλληνα πολίτη, να είστε πιο υπεύθυνοι και πιο σοβαροί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε δύο λεπτά, κύριε Υπουργέ, για να απαντήσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ο κύριος Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι οξύτατος στο ύφος, αλλά φιλικότατος στην ουσία των παρεμβάσεών του, ίσως γιατί μας συνδέει μακρά φιλία μέσα στην Αίθουσα αυτή.

Ο καθένας μιλάει, όπως σκέπτεται. Εάν εκφράζεσαι με έναν

τρόπο, πάει να πει ότι σκέφτεσαι με έναν τρόπο και κάτι έχεις να πεις, αν το λες.

Παραιτήσεις: Τα στοιχεία σας δεν είναι ακριβή, κύριε Πρόεδρε. Παρά την πίεση και την τρομοκρατία που έχει ασκηθεί μήνες τώρα, σε σχέση με το ασφαλιστικό ή το συνταξιοδοτικό των δημοσίων υπαλλήλων και στρατιωτικών, οι παραιτήσεις στις Ένοπλες Δυνάμεις δεν έχουν φτάσει στην οροφή του 2008, που ήταν το ακραίο φαινόμενο αποχωρήσεων, επειδή είχε γίνει μία λανθασμένη συζήτηση για το νόμο περί ιεραρχίας και προαγωγών.

Επίσης, οι παραιτούμενοι δεν είναι οι προερχόμενοι από τις παραγωγικές σχολές, που στελεχώνουν τα ηγετικά κλιμάκια των Ενόπλων Δυνάμεων. Είναι κυρίως στελέχη που δεν έχουν καμμία προοπτική. Δηλαδή, το υπηρεσιακό καθεστώς τους δεν τους δελεάζει να παραμείνουν. Δεν έχουν λόγο να παραμείνουν. Δεν προσδοκούν τίποτα ούτε υπηρεσιακά ούτε ηθικά ούτε συνταξιοδοτικά.

Τώρα έχουμε πρώτα φαινόμενα ανάκλησης παραιτήσεων, μόλις ανακοινώθηκε η τροπολογία, η οποία ενσωματώθηκε στο συζητούμενο νομοσχέδιο για τους στρατιωτικούς. Και πιστεύω ότι θα πολλαπλασιαστούν οι ανακλήσεις, διότι έχει αλλάξει και η αγορά εργασίας. Να βγει κάποιος με μειωμένη σύνταξη, για να κάνει τι, σε ποια αγορά, με ποιες οικονομικές συνθήκες, με ποιες εγγυήσεις σε σχέση με το εισόδημά του;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Είναι ασφαλές να παραμείνει κανείς μέσα στους κόλπους των Ενόπλων Δυνάμεων, υπό την αιγίδα της ελληνικής πολιτείας.

Εάν η κυρία Πρόεδρος, που είναι αυστηρή, με είχε ανεχθεί λίγο περισσότερο, θα συνέδεα το συνταξιοδοτικό με το νόμο περί ιεραρχίας και προαγωγών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μα, διπλασιάζετε το χρόνο σας, κύριε Υπουργέ, κάθε φορά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Πράγματι, όπως έχω πει κατ' επανάληψη, το νέο συνταξιοδοτικό των στρατιωτικών πρέπει να εναρμονιστεί με το νόμο περί ιεραρχίας και προαγωγών. Γιατί, εφόσον τους ζητάς τριάντα πέντε χρόνια πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας, πρέπει να τους διασφαλίσεις το δικαίωμα παραμονής επί τριάντα πέντε χρόνια στο στρατό. Και αυτό θα γίνει με το νόμο που θα έρθει σε λίγες εβδομάδες στη Βουλή.

Άρα όποιοι δεν προάγονται ή όποιοι δεν έχουν σε πλήρη βαθμό τα προσόντα, θα παραμένουν σε παράλληλη επετηρίδα εκτός οργανικών θέσεων και θα προσφέρουν πολύτιμη υπηρεσία. Δεν θα είναι η πρωτεύουσα υπηρεσία, αλλά πάντως θα είναι πολύ σημαντική στις Ένοπλες Δυνάμεις. Κανείς δεν θα φεύγει, παρά μόνο για σοβαρούς πειθαρχικούς λόγους, όπως προβλέπεται παντού.

Επίσης, στον κορμό του νομοσχεδίου, σε σχέση με το περιβόητο ζήτημα του περιορισμού της καταβαλλόμενης σύνταξης, εάν συντρέχει περίπτωση απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα, υπάρχει ειδικό εδάφιο για τους στρατιωτικούς, ώστε να εναρμονίζονται οι ηλικίες. Και πάντως υπάρχουν τα κατοχυρωμένα περιουσιακά δικαιώματα επί της σύνταξης, για τα οποία έχει εκφραστεί και το Ελεγκτικό Συνέδριο και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Αυτά τα ξέρουμε και τα έχουμε συνεκτιμήσει στην κατάρτιση του νομοσχεδίου αυτού, σε συνεργασία με τον Υπουργό και τον Υφυπουργό των Οικονομικών.

Άρα να στείλουμε όλοι μαζί ως Βουλή ένα χαιρετισμό –όπως είπα και προηγουμένως– τιμής και αναγνώρισης στους στρατιωτικούς, στους αστυνομικούς, στους λιμενικούς και στους πυροσβέστες και να τους δείξουμε την εμπιστοσύνη μας.

Και επαναλαμβάνω, εάν έχει παρεισφρήσει λάθος, αβλεψία ή αν προκύψει πρόβλημα από την εφαρμογή των διατάξεων στο επίπεδο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εδώ είναι και η Κυβέρνηση και η Βουλή για να δούμε ακόμη και περιπτώσεις μικρών ομάδων ή και ατομικές περιπτώσεις. Κανείς δεν πρέπει να έχει το αίσθημα της αδικίας και δεν θα το έχει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, κύριε

Υπουργέ. Και δεν θα πρέπει να έχετε παράπονα, διότι διπλασιάζετε μονίμως το χρόνο.

Κύριε Καρτζαφέρη, θέλετε να απαντήσετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Θέλω μόνο ένα λεπτό

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε ακριβώς ένα λεπτό, παρακαλώ, γιατί περιμένουν αρκετοί ομιλητές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, προσπαθώ να καταλάβω: Συμφωνούμε διαφωνώντας ή διαφωνούμε συμφωνώντας;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Συμφωνούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Γιατί, αυτά που είπα, είπατε.

Χαίρομαι που τα είπατε εις τη δευτερολογία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ναι, αλλά εγώ είχα μιλήσει πρώτος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Στην πρωτολογία δεν τα είπατε. Στη δευτερολογία τα είπατε.

Και επιτέλους, θέλω να δω τι θα κάνουν οι παρακείμενοι Υπουργοί Οικονομικών με το θέμα των συνταξιούχων, οι οποίοι έχουν μία δουλειά. Δεν είναι δυνατόν να τους παίρνουμε τη σύνταξη πίσω, γι' αυτόν το λόγο.

Και, βεβαίως, από την άλλη πλευρά, μας είπατε ότι δεν φεύγουν πλέον αξιωματικοί, γιατί δεν έχουν πού να πάνε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Όχι, όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Αυτό μοιάζει με ομηρία. Είναι τέτοιο το περιβάλλον της αγοράς, που δεν τους επιτρέπει να κάνουν όνειρα. Άρα, λοιπόν, αυτό λέγεται ομηρία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Υπάρχει μεγαλύτερο όνειρο από το στρατό και την πατρίδα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Είναι αξίωμα –και το επαναλαμβάνω αυτό– και τιμή σε αυτόν που το φέρει.

Κύριε Υπουργέ, θέλω μία ενημέρωση –και νομίζω όλο το Σώμα από εσάς πολύ σοβαρή. Τι συμβαίνει, σας παρακαλώ στο Κατελόριζο; Στα πόσα μίλια σήμερα οι Τούρκοι διεξαγάγουν έρευνες; Είναι μέσα στην ΑΟΖ και τι θα κάνετε, προκειμένου να μη βρεθούμε προ τετελεσμένων γεγονότων;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να ολοκληρώσετε σε δύο λεπτά. Περιμένουν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και μεγάλος αριθμός, ακόμα, συναδέλφων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Όπως γνωρίζετε η Βουλή, χθες εξεδόθη μία ναυτική αγγελία προς τους ναυτιλλόμενους, μία NAVTEX, σύμφωνα με την οποία ένα τουρκικό ερευνητικό σκάφος, το «PIRI REIS», θα διενεργήσει και διενεργεί, ήδη, από σήμερα και μέχρι τις 20 Αυγούστου, έρευνες επιστημονικού –όπως ανακοινώθηκε– χαρακτήρα, σε μία περιοχή που έχει δεσμεύσει, η οποία περιλαμβάνει τμήματα και της ελληνικής και της τουρκικής υφαλοκρηπίδας.

Και εφόσον θέλετε να μιλήσουμε με όρους Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης, βεβαίως περιλαμβάνει Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη και των δύο χωρών, καθώς λίγο πολύ, με κάποιες κρίσιμες αποχωρήσεις, η έκταση των δύο ζωνών, υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ, συμπίπτει.

Ήδη, έχει προβεί από χθες η Πρεσβεία μας στην Άγκυρα, στα προβλεπόμενα διπλωματικά διαβήματα, τα οποία, όπως ανακοίνωσε το Υπουργείο Εξωτερικών, δεν έγιναν φυσικά δεκτά. Το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας σε συνεργασία με το Λιμενικό Σώμα παρακολουθεί συνεχώς και αδιαλείπτως και με τεταμένη προσοχή την κατάσταση.

Όμως, μέχρι και τη στιγμή που ήρθα στη Βουλή, μέχρι, δηλαδή, πριν από δύο ώρες που είχαμε τη συνεδρίαση της αρμόδιας Υποεπιτροπής Εξοπλισμών, το «PIRI REIS» βρισκόταν επί της τουρκικής υφαλοκρηπίδας και δεν είχε εισέλθει σε θαλάσ-

σια περιοχή υπερκείμενη της ελληνικής υφαλοκρηπίδας.

Παρακολουθούμε την κατάσταση με πολύ μεγάλη προσοχή. Δεν έχουμε καμμία διάθεση ούτε να υποβαθμίσουμε τα πράγματα, αλλά ούτε και να υπερτιμήσουμε τα πράγματα βιαστικά. Οι θέσεις μας είναι κρυστάλλινες, δεδομένες και το εθνικό μέτωπο αρραγές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δεν πρόκειται να καμφθούμε ως προς την υπεράσπιση της εθνικής κυριαρχίας και ακεραιότητας, των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και των διοικητικών αρμοδιοτήτων που ανήκουν στη χώρα μας, σύμφωνα με διεθνείς συμβάσεις ή αποφάσεις διεθνών οργανισμών.

Είπα και το πρωί, μιλώντας στους δημοσιογράφους, ότι στην εξωτερική πολιτική και στην πολιτική ασφάλειας και άμυνας, στην πραγματικότητα, μέσα σε ένα πολύπλοκο και επικίνδυνο κόσμο, όπως ο σημερινός, το περιθώριο κινήσεων που έχει μία χώρα βρίσκεται μεταξύ της λέξης αισιοδοξία και της λέξης ψευδαίσθηση.

Εμείς είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον, αλλά δεν έχουμε καμμία ψευδαίσθηση. Θέλουμε να αλλάξει το κλίμα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και υπάρχουν οι δυνατότητες και οι προοπτικές. Πιστεύουμε ότι υπάρχει και η πολιτική βούληση. Πρέπει, όμως, να υπάρχει πρακτική, η οποία να αποδεικνύει τις δηλώσεις. Γιατί σημασία έχουν, εν τέλει, οι πράξεις.

Είμαστε απολύτως ψύχραιμοι, αλλά και απολύτως σαφείς σε αυτό που λέμε και ελπίζω ότι το μήνυμά το έχουν καταλάβει όλοι, γιατί είναι πάρα πολύ απλό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Παπουτσης.

Κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Θα χρησιμοποιήσω πολύ λιγότερο, κυρία Πρόεδρε, δεδομένου ότι παίρνω το λόγο μόνο για μία πολύ μικρή παρέμβαση, προκειμένου να εκφράσω την πλήρη συμφωνία μου στην παρέμβαση του κυρίου Υπουργού, του κ. Βενιζέλου, όσον αφορά το συνταξιοδοτικό των στελεχών και των αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος.

Και θα σταθώ σε ένα πολιτικό σχόλιο το οποίο έκανε, ότι αυτού του είδους οι αλλαγές, που είναι μεγάλες και δύσκολες αλλαγές σε μία εξαιρετικά κρίσιμη περίοδο, είναι οι αλλαγές που ενδεχομένως να έχουν και κάποιο περιθώριο αδικιών, αλλά που, όμως, πολύ σωστά, τόσο ο ίδιος ο κ. Βενιζέλος όσο και ο Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Παπακωνσταντίνου, επανειλημμένως έχουν σταθεί σ' αυτό και έχουν εκδηλώσει την προθυμία της Κυβέρνησης για την αποκατάσταση των οποιωνδήποτε αδικιών, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν βρισκόμαστε στην εξέλιξη της νομοθετικής διαδικασίας και όταν εντοπίζουμε τέτοιου είδους αδικίες. Ενδεχομένως, πάντοτε υπάρχει ο χρόνος πριν την ψήφιση, για τις περαιτέρω διορθώσεις και αλλαγές.

Γι' αυτό, λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, θέλω να επανέλθω σε μία πρόταση, την οποία έχουν υποβάλει τόσο ο εισηγητής μας, ο κ. Σπύρος Μαργέλης, όσο και οι αρμόδιοι συνάδελφοι επί του θέματος, ο κ. Δημήτρης Καρύδης και η κ. Αφροδίτη Παπαθανάση, η οποία πρόταση αφορά έναν αριθμό στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας, όχι τόσο των Ενόπλων Δυνάμεων, κυρίως της Αστυνομίας, του Λιμενικού και του Πυροσβεστικού Σώματος και αφορά εκείνους, οι οποίοι προσελήφθησαν μέχρι την ηλικία των τριάντα δύο ετών, πριν από τις 31-12-1995, και οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά το 2015, σύμφωνα με το νόμο. Πρόκειται ουσιαστικά για δυόμισι σειρές στην Αστυνομία, στο Λιμενικό και στην Πυροσβεστική. Αυτοί χάνουν τη δυνατότητα να κατοχυρώσουν πλήρες δικαίωμα σύνταξης και γι' αυτόν το λόγο έχουμε προτείνει μία προσθήκη-τροπολογία, σύμφωνα με την οποία ο συντάξιμος χρόνος του ένστολου προσωπικού που έχει καταταγεί μέχρι τις 31-12-1995 και θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης από 1-1-2015 και μετά προσαυξάνεται κατά τρία έτη, με την καταβολή της προβλεπόμενης από τις διατάξεις του άρθρου 59 του π.δ. 169/2007 εισφοράς για τη συμπλήρωση σαράντα ετών συντάξιμης υπηρεσίας. Αυτή η τροπολογία έχει μηδενικό κόστος

για τον προϋπολογισμό, έχει πλήρη αποκατάσταση της δικαιοσύνης για δυόμισι σειρές ουσιαστικά, επαναλαμβάνω, και αφορά μόνο την Αστυνομία, το Λιμενικό και το Πυροσβεστικό Σώμα.

Θα ήθελα, λοιπόν, να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό Οικονομικών και εσάς, εφόσον βρίσκει στην Αίθουσα, να συναινέσετε και να κάνετε αποδεκτή την πρόταση των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι επανειλημμένως και σε πολλές περιπτώσεις έχουν σταθεί με πολύ δημιουργικό τρόπο σε αυτήν την προσπάθεια για ένα νομοσχέδιο δύσκολο από όλες τις απόψεις, αλλά απολύτως απαραίτητο στην παρούσα φάση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα απαντήσετε τώρα στην τροπολογία; Μπορείτε να πάρετε το λόγο, κύριε Υπουργέ, όταν συζητηθούν οι τροπολογίες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Επιτρέψτε μου, γιατί μπορεί εγώ να μην είμαι παρών την ώρα εκείνη, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Η παρατήρηση του κ. Παπουτσή έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, γιατί, πράγματι, μπορεί να υπάρχουν τέτοιες ολιγομελείς ομάδες και τέτοιες οριακές περιπτώσεις. Μπορεί αυτό να προκύπτει και στις Ένοπλες Δυνάμεις με ορισμένες κατηγορίες αξιωματικών που δεν προέρχονται από παραγωγικές σχολές, αλλά προσελήφθησαν κατόπιν διαγωνισμού ως πτυχιούχοι ανωτάτων σχολών και εκπαιδεύτηκαν για ένα χρόνο σε στρατιωτικές σχολές. Όμως, βεβαίως, μπορεί να υπάρχει και στην Αστυνομία και στο Λιμενικό και στο Πυροσβεστικό.

Για να συμβεί αυτό που είπε ο κ. Παπουτσης, πρέπει αυτοί οι στρατιωτικοί να μην έχουν, και μέσα από τον μηχανισμό της διαδοχικής ασφάλισης, τον αναγκαίο χρόνο. Δηλαδή, μέχρι τα τριάντα δύο χρόνια τους πρέπει να μην έχουν δουλέψει καθόλου. Μπορεί, λοιπόν, να έχει συμβεί και αυτό και δεν πρέπει να αδικηθεί κανείς, γιατί μπορεί, πράγματι, η ανεργία ή η κακοτυχία να οδηγήσαν κάποιον άνθρωπο σ' αυτήν την κατάσταση.

Θα μετρήσουμε σε συνεργασία με το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και με τη συναίνεση του Υπουργείου Οικονομικών τα δεδομένα, θα δούμε πόσοι είναι, θα διαμορφώσουμε μία λύση και θα εισαχθεί αυτή η λύση προς ψήφιση. Μόνο που δεν θα μπορεί να γίνει δεκτή η τροπολογία, δυστυχώς, για συνταγματικούς λόγους, διότι απαιτείται οπωσδήποτε να έχει προηγηθεί η γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Είναι συνταξιοδοτικό θέμα. Η απουσία αυτής της γνώμης δημιουργεί, όπως ερμηνεύει τη διάταξη το Ελεγκτικό Συνέδριο, πρόβλημα εξωτερικής τυπικής συνταγματικότητας, δηλαδή πρόβλημα υπόστασης του νόμου. Δεν είναι ζητήματα εσωτερικής κοινοβουλευτικής διαδικασίας που θεραπεύονται.

Άρα, το μήνυμα προς αυτούς είναι να μην ανησυχούν. Εάν προκύπτει τέτοιο θέμα, θα δούμε τις ασφαλιστικές τους μερίδες και θα το λύσουμε νομοθετικά διά του Ελεγκτικού Συνεδρίου με τροπολογία που θα εισαχθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε τώρα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για μία παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Παπουτσή, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μα, θέλω να κάνω μία παρατήρηση, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μη φωνάζετε!

Συνεχίζουμε με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεκαπέντε δευτερόλεπτα δώστε μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε μιλήσει πολλές φορές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δώστε μου δεκαπέντε δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε, γιατί θέλω να κάνω μία παρατήρηση. Σας παρακαλώ πολύ. Ο κ. Παφίλης δεν πιστεύω να έχει κάποιο ιδιαί-

τερο πρόβλημα επ' αυτού.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή την εξήγηση του κυρίου Υπουργού, όσον αφορά το Ελεγκτικό Συνέδριο. Θα ήθελα, λοιπόν, να παρακαλέσω η Κυβέρνηση, μέχρι αύριο που θα ψηφιστούν τα άρθρα, να ζητήσει –είναι έτοιμη η τροπολογία-προσθήκη- προς το Ελεγκτικό Συνέδριο –δεν είναι τίποτα αυτό- να βγάλει μία απλή γνώμη επί της συγκεκριμένης τροπολογίας, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν ήδη για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει ήδη γνωμοδοτήσει και παρά το γεγονός ότι έχει εκφράσει διαφορετικές προσεγγίσεις απ' ό,τι η Κυβέρνηση, παρ' όλα αυτά, η Βουλή με απόλυτη σαφήνεια υποστηρίζει τις συγκεκριμένες διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε σαφής.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Παπουτσή, δεν χρειάζεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ! Θα καταργήσετε το Προεδρείο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Η Βουλή δεν χρειάζεται να συμφωνήσει με το Ελεγκτικό Συνέδριο, πρέπει όμως να έχει τηρηθεί η διαδικασία. Προκαταλαμβάνω τον κ. Παπουτσή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, δεν έχετε ζητήσει το λόγο. Καταργείτε τους πάντες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): ...θα επιδιώξουμε να πάρουμε τη γνωμοδότηση, εάν προλάβουμε, γιατί υπάρχουν...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι θέατρο αυτό που γίνεται!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Ροντούλη, μη φωνάζετε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Πάνε να χρυσώσουν το χάπι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν ζήτησε το λόγο ο Υπουργός και γίνεται διάλογος μεταξύ τους. Τι θέλετε να κάνουμε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας έχουν καταργήσει, κυρία Πρόεδρε! Δώσατε το λόγο στον κύριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τον διακόπτουν. Τι θέλετε να κάνουμε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν σας αφήνουν να κάνετε τη δουλειά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν χρειάζομαστε συνήγορο, κύριε Ροντούλη!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν σας αφήνουν να κάνετε σωστά τη δουλειά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έγινε κατανοητό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι η ώρα είναι 20.30' και ότι η τηλεόραση και οι διάφοροι στημένοι διάλογοι παίζουν ένα σημαντικό ρόλο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Έτσι, στημένοι...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ωστόσο –και για τελευταία φορά το λέω, κύριε Βενιζέλο- δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτό το πράγμα στη Βουλή. Υπάρχει Κανονισμός, πρέπει να τηρείται και να υπάρχει ένας σεβασμός με τους διαλόγους, τα μονόλεπτα, τα τριλεπτά και τους διάφορους εντυπωσιασμούς.

Για το θέμα που τέθηκε, την έξοδο του «PIRI REIS» –δεν ξέρω ποια είναι, η εικοστή όγδοη, η τριακοστή όγδοη, η πεντηκοστή όγδοη- έχουμε επανειλημμένα τοποθετηθεί. Για το ΝΑΤΟ, το Αιγαίο θεωρείται λίμνη, δεν υπάρχουν σύνορα. Οι τελευταίες συμφωνίες της Κυβέρνησης με τον Ερντογάν, την κυβέρνηση της Τουρκίας, ανοίγουν επικίνδυνους δρόμους στο συνολικό παιχνίδι που παίζεται σε ολόκληρη την περιοχή. Ευχόμαστε να μην επιβεβαιώσουμε για το τι συμβαίνει με τη συνδιαχείριση του Αιγαίου και όχι μόνο του Αιγαίου. Και ο μόνος τρόπος που μπορεί να διαψευδοστούμε, είναι να κινητοποιηθούν οι λαοί της Ελλάδας και της Τουρκίας απέναντι στα σχέδια που υπάρχουν.

Δεύτερον, έκανε μια φιλότιμη προσπάθεια ο κύριος Υπουργός να μας παρουσιάσει τη διεθνή, αλλά και την εθνική –εντός ή εκτός εισαγωγικών- συγκυρία και το τι πρέπει να κάνουμε. Η με-

γάλη μας διαφορά, κύριε Βενιζέλο, είναι ότι εσείς αγωνιάτε να διασώσετε ένα σύστημα που δεν έχει καμμία προοπτική και που οδηγείται στη βαρβαρότητα, ενώ εμείς θέλουμε να το αλλάξουμε. Αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά και αυτό προσπαθήσατε ιδεολογικά να υπερασπιστείτε. Θα κάνω δυο-τρεις σχολιασμούς πάνω σ' αυτό.

Πρώτον, ζούμε, λέει, το τέλος των αυτονόητων. Δηλαδή, τι σημαίνει πρακτικά; Θα το επαναλάβω. Αυτό που ήξερε ο κόσμος και που τον τηγανίζατε τόσα χρόνια, του κάνατε πλύση εγκεφάλου, ότι είναι κακός ο καπιταλισμός, αλλά όμως μπορεί συνεχώς να βελτιώνει το βιοτικό επίπεδο, να έχει καλύτερες παροχές, να ζει πιο αξιοπρεπώς. Αυτό το μοντέλο τέλος. Και μη βαφτίζετε το τέλος ως αυτονόητο.

Δείχνει, λοιπόν, πλέον το βάρβαρο πρόσωπό του. Και εδώ τίθεται το ερώτημα: Πώς θα ξεπεραστεί η κρίση, που είναι κρίση του ίδιου του καπιταλισμού; Εδώ είναι και οι ριζικές μας διαφορές. Εσείς λέτε, «κινητήρας είναι το κεφάλαιο». Άρα, λοιπόν, θα μαζέψουμε χρήματα από παντού, θα δώσουμε, θα αφανίσουμε, θα ισοπεδώσουμε τα δικαιώματα που έχουν κατακτηθεί εδώ και εκατό χρόνια, για να πάει η οικονομία μπροστά.

Εμείς λέμε το αντίθετο και αφήστε τα, ειλικρινά, αυτά περί οικονομικής ψυχολογίας. Είσατε πολύ ικανός και καταλαβαίνετε. Κανένας δεν επενδύει για ψυχολογικούς λόγους. Το κεφάλαιο επενδύει για να βγάλει κέρδη. Και εσείς θέλετε να φτιάξετε ένα σεληνιακό –κυριολεκτικά- τοπίο, με εργαζόμενους με σχέσεις Ασίας, δούλους, για να μπορέσει το κεφάλαιο να επενδύσει και να δώσει, όπως λέτε, ώθηση στην ανάπτυξη.

Και, τρίτον, πρέπει να μιλήσουμε, λέει, στη νεολαία με τρυφερό τρόπο. Ο πιο τρυφερός τρόπος που μιλάει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σήμερα είναι ότι επαναφέρει την παιδική εργασία. Δεκαπέντε χρονών στη μαθητεία. Και μην μας πείτε ότι αυτό γίνεται εξ ανάγκης. Ήταν στις αποφάσεις της Πράγας, στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έλεγαν ότι πέντε εκατομμύρια μαθητές πρέπει να μπουν «φθηνό κρέας» –το λέω έτσι- για να προσφέρουν στο κεφάλαιο χωρίς δικαιώματα.

Εδώ είναι, λοιπόν, και η μεγάλη σύγκρουση των δύο κόσμων, των δύο στρατοπέδων, των δύο ιδεολογιών. Η μία λέει ότι «ο θεός είναι τα κέρδη του κεφαλαίου» και η άλλη λέει ότι «ο θεός είναι ο άνθρωπος, ο παραγωγός του πλούτου». Εσείς επιλέγετε βέβαια, όπως όλα αυτά τα χρόνια, αυτό το θεό τον οποίο υπηρετείτε.

Είμαστε, λοιπόν, στη δεύτερη πράξη ενός προαναγγελέντος θανάτου. Δεν πρόκειται για μεταρρύθμιση. Είναι ενταφιασμός του ασφαλιστικού συστήματος του δημοσίου με πολλαπλή στόχευση. Και μάλιστα σε αυτό που ονομάζεται –διάβασα πολύ προσεκτικά και την ομιλία του κ. Παπακωνσταντίνου- «δημοσιονομικά βιώσιμη λύση» συμφωνούμε. Βιώσιμη λύση με το θάνατο της κοινωνικής ασφάλισης, με μια βουτιά στο παρελθόν. Εκατό χρόνια πίσω πάτε την ανθρωπότητα και τους εργαζόμενους. Βγείτε να το εξηγήσετε. Ποιος θα σας πιστέψει; Τριακόσια είκοσι ευρω σύμβαση, μείωση μισθών, μείωση ημερομισθίων; Σαράντα χρόνια δουλειάς και αυτό το ονομάζετε βιώσιμη λύση; Βιώσιμη για ποιόν; Βιώσιμη για αυτούς που απομυζούν, που κλέβουν, που ληστεύουν τον κοινωνικό πλούτο.

Δεύτερο σοβαρό ζήτημα και γι' αυτό θέλουμε να το θέσουμε. Πρόκειται για μια μεγάλη πρόκληση και καλούμε τους εργαζόμενους, όσους έχουν την υπομονή και την αντοχή να μας βλέπουν, να μας ακούσουν προσεκτικά. Ισότιμη, δίκαιη αντιμετώπιση δημοσίων υπαλλήλων μεταξύ τους και μεταξύ των υπόλοιπων ασφαλισμένων. Τι ειρωνεία είναι αυτή, αλήθεια; Θέλετε να βάλετε τους εργαζόμενους να φαγωθούν μεταξύ τους. Να στρέφεται ο ένας εναντίον του άλλου για να μην βλέπουν τον κοινό εχθρό, που είναι οι επιχειρηματίες, το μεγάλο κεφάλαιο. Πάτε να βάλετε σε αντιπαράθεση αυτούς με συμβάσεις αορίστου χρόνου με τους μόνιμους. Να βάλετε σε αντιπαράθεση τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα με τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα, αυτούς που έχουν μεγαλύτερο μισθό με άλλους που έχουν λιγότερο, ώστε στη λογική διαίρει και βασιλεύει να μπορέσετε να χτυπήσετε και να τσακίσετε και το εργατικό κίνημα.

Μιας και μιλάτε για διακρίσεις, επιλεκτικούς, προνομιούχους, το ερώτημα είναι: Ποιος τους έκανε αλήθεια, κυρίες και κύριοι Βου-

λευτές; Ποιος έκανε αυτά τα πράγματα στο δημόσιο; Εσείς δεν κυβερνάτε όλα αυτά τα χρόνια; Εσείς δεν κάνατε επιλεκτικές αυξήσεις; Εσείς δεν κάνατε την πελατειακή πολιτική; Εσείς δεν χρησιμοποιήσατε το δημόσιο για πελατεία και άγρια ψήφων και παράλληλα για χτύπημα του εργατικού κινήματος; Εσείς δεν τα κάνατε όλα αυτά τα χρόνια; Εσείς δεν κάνατε επιδοματική πολιτική; Όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και οι παρατάξεις του -η ΕΣΑΚ παλιότερα, το ΠΑΜΕ σήμερα- έλεγε στους εργαζόμενους «μην τσιμπάτε στα επιδόματα, γιατί αύριο θα σας τα κόψουν, αλλά παλέψτε για ουσιαστικές αυξήσεις», εσείς κάνατε επιδοματική πολιτική και μάλιστα επιλεκτική.

Και έρχεστε σήμερα ως Πόντιοι Πιλάτοι, ως Παρθένες, και εμφανίζεστε, σήμερα, ξαφνικά να λέτε: «Ξέρετε, τέλος αυτά». Διαιρείτε τους εργαζομένους και τι τους λέτε; Κοιτάξετε προς τα κάτω. Υπάρχουν και χειρότερα. Υπάρχει και ο ιδιωτικός τομέας. Υπάρχει και το σκλαβοπάζαρο. Υπάρχει ακόμα η απειλή της ανεργίας. Του λέτε του δημόσιου υπάλληλου: «Μην μιλάς, δέξου τη μείωση, δέξου τα πάντα, κοίτα προς τα κάτω, γιατί απ' έξω είναι οι ουρές των ανέργων». Θέλετε, λοιπόν, με σκυμμένο κεφάλι τους εργαζόμενους, υποταγμένους, με μπαμπούλες και τους λέτε κι από πάνω ότι θα εξασφαλίσετε αξιοπρεπείς συντάξεις.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας βγει ένας να απαγγείλει εδώ: Πώς μετριάται η αξιοπρέπεια; Με 320 ευρώ το 2010; Αυτό είναι αξιοπρέπεια; Είναι αισχρό κατά τη γνώμη μας. Τι πίνει να πει αξιοπρεπής σύνταξη; Αξιοπρεπής σύνταξη σημαίνει όταν ένας άνθρωπος παίρνει κάποια λεφτά, αφού δούλεψε όλη του τη ζωή και τον κατάκλεψαν δυο-τρεις φορές, που να μπορεί να έχει μια αξιοπρεπή ζωή. Ποιος θα έχει αξιοπρεπή ζωή με 320 ευρώ ή με 500 ευρώ ή 600 ευρώ σήμερα;

Είναι πρόσχημα το δημοσιονομικό και είναι πολύ επιλεγμένη η προπαγάνδα. Τι λέτε; Να απαλλάξουμε το κράτος από κοινωνικά κονδύλια. Και τι σκοπό έχετε; Να μαζέψετε το χρήμα και να το δώσετε σε ποιους; Στους επιχειρηματικούς ομίλους. Και ο κ. Σαμάρας, εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, αποκαλύπτοντας ότι συμφωνεί επί της ουσίας, αλλά κάνει αντιπολίτευση για άλλους λόγους, τι λέει; Προσέξτε τι λέει: «Είναι μεγάλες», λέει, «οι ασφαλιστικές εισφορές».

Ερώτημα και προς εσάς, κύριε Υπουργέ: Πληρώνουν οι εφοπλιστές NAT; Το Ναυτικό Ταμείο το πληρώνουν; Αλήθεια, πώς μπορείτε να δικαιολογήσετε απέναντι στο λαό ότι αυτούς τους βαθύπλουτους, αυτούς που ζουν σαν Κροίσοι, τους έχετε απαλλάξει από το πετρέλαιο -transit το παίρνουν, ενώ ο αγρότης πληρώνει- τους έχετε απαλλάξει να πληρώνουν ασφαλιστικά; Τι πολιτική είναι αυτή αλήθεια;

Πώς μπορείτε να βγείτε να μιλήσετε αύριο στους ναυτεργάτες και στους εργαζόμενους και να τους πείτε ότι κάνετε κοινωνική πολιτική; Είναι ντροπή! Το λιγότερο είναι ντροπή να μην πληρώνουν ασφαλιστικά αυτοί οι Κροίσοι! Ξέρουμε πώς ζουν. Διαβάστε στα περιοδικά. Γνωρίζουμε τι έχουν και τους απαλλάσσετε και τους δίνετε και άλλα προνόμια και μιλάτε για κοινωνική πολιτική. Είναι κοροϊδία αυτό που λέτε ότι θέλετε να απελευθερώσετε κονδύλια για σύγχρονο, αποτελεσματικό κράτος μέσω «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Τι θέλετε να κάνετε; Θα μαζέψετε λεφτά και πραγματικά θα μαζέψετε πολλά από όλους τους τομείς και θα τα δώσετε όλα στους επιχειρηματικούς ομίλους. Γιατί μέσα από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» ό,τι δεν έχει ιδιωτικοποιηθεί, θα ιδιωτικοποιηθεί στο επόμενο διάστημα. Εδώ είμαστε και θα τα ξαναπούμε, αν δεν τα ανατρέψει ο λαός.

Έτσι, λοιπόν, θα φτάσετε και φτάνετε στο σημείο -και αυτό είναι το εκπληκτικό- να κάνετε «μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα», να μαζεύετε από τον κόσμο και να κάνετε φιλανθρωπία. Μέχρις αυτό το σημείο θα φτάσετε. Και πραγματικά, αυτό το δίκτυο προστασίας που λέτε είναι μία κοροϊδία. Δηλαδή, πρακτικά, σε έναν εργαζόμενο, είτε είναι στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, σε μια εργαζόμενη οικογένεια που έχει δυο μικρά παιδιά, τι του προτείνετε, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, που βγαίνετε και βγάξετε λόγο; Πώς θα ζήσει αύριο αυτός; Πού θα αφήσει τα παιδιά του; Υπάρχουν παιδικοί σταθμοί; Όχι, ελάχιστοι είναι δημόσιοι. Δεν καλύπτουν ούτε το ένα δέκατο των αναγκών. Όπου πάει πρέπει να πληρώσει. Θα το πάει να κάνει και κάτι στον αθλη-

τισμό; Θα πληρώσει κι εκεί. Θα πάει μουσική; Και εκεί θα πληρώσει. Πώς θα βγει πέρα, λοιπόν, με αυτούς τους μισθούς; Και μιλάτε για δίκτυ προστασίας; Είναι σαν το δίκτυ των ψαράδων. Τέτοιο είναι το δίκτυ προστασίας.

Και μάλιστα, εγώ απορώ για το μέγεθος ορισμένων πραγμάτων. Λέει ο κύριος Υπουργός και δεν είναι προσωπικό το θέμα: «Ανταποκρίνεται το νομοσχέδιο σε αυτό που ζητούν σήμερα οι νέοι άνθρωποι και εργαζόμενοι: αξιοπρέπεια, ασφάλεια, προοπτική για τη χώρα και τη ζωή τους». Σοβαρολογείτε; Θα το πω απλά, πάτε καλά; Ειλικρινά, δηλαδή, βάζετε τον άλλο με 500 ευρώ και αν βρει δουλειά, του λέτε «σε σαράντα χρόνια θα πάρεις σύνταξη», όλα θα τα πληρώνει και του λέτε κι από πάνω ότι αυτό που κάνουμε ανταποκρίνεται στην αξιοπρέπεια, στην ασφάλεια και στην προοπτική.

Καλά που ζείτε; Στο φεγγάρι; Έχετε βγει να ρωτήσετε τον νέο κόσμο έξω, τι τραβάει για να τα βγάλει πέρα, για να βρει δουλειά; Ότι φιλάει εκατό «κατουρημένες ποδιές» πολλές φορές για να πάει για σκουπιδιάρης; Δεν τα ξέρετε αυτά; Πού ζείτε εσείς; Τον κοροϊδεύετε και του λέτε, λοιπόν, ότι εμείς σου προσφέρουμε αξιοπρέπεια, ασφάλεια, προοπτική. Υπάρχουν ταξίτζήδες με πτυχία. Δεν παίρνετε ταξί; Δεν βρίσκετε άλλους στην οικοδομή να δουλεύουν με δύο και τρία πτυχία; Και τι τους λέτε τώρα; Ότι εσείς με αυτές τις ρυθμίσεις τους δίνετε αξιοπρέπεια και ασφάλεια. Είναι τουλάχιστον ντροπή. Καλύτερα να μιλήσετε κυνικά, όπως είναι κυνική η πραγματικότητα, παρά να λέτε τέτοια πράγματα.

Τρίτον. Εξίσωση ορίων γυναικών και ανδρών. Εμείς αποκαλύψαμε, μετά από ερώτηση που κάναμε στο Κοινοβούλιο, ότι πλέον εξισώνονται τα όρια προς τα πάνω και πάνω στα εξήντα πέντε. Θα σας πω και το γεγονός για να αντιληφθεί και ο κόσμος το τι παίζει. Το αποκαλύψαμε στον ANT1 το πρωί. Ήταν να παίξει πρώτη ειδήση και το μεσημέρι εξαφανίστηκε, το 2007. Ήταν απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μην προσπαθείτε να τα ρίξετε στο ότι δεν είχαμε καλή υπεράσπιση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Τουλάχιστον ο κύριος Υπουργός δεν το είπε αυτό και είναι προς τιμήν του που δεν το είπε.

Γιατί όσες χώρες έχουν προσφύγει έχουν το ίδιο αποτέλεσμα. Πορτογαλία, Ισπανία, Ιταλία και δεν θυμάμαι και ποιες άλλες. Νομίζω εννιά είναι οι χώρες. Όλες τα πήγαν στα εξήντα πέντε. Άρα, λοιπόν, είναι μία γενικότερη πολιτική. Είναι και μικροψυχία μερικές φορές να αναφέρεστε στις άγαμες γυναίκες.

Εδώ πρόκειται για ισοτιμία, η οποία τι λέει; Θυμάστε στο παρελθόν που καταργήσατε τη νυχτερινή βάρδια εν ονόματι της ισοτιμίας; Ήταν βάρβαρο μέτρο ή όχι; Ήταν απαίτηση των βιομηχάνων και της Λευκής Βίβλου. Και την καταργήσατε και εσείς και η Νέα Δημοκρατία. Τώρα έρχεστε και τι λέτε; Ότι είναι δίκαιο μια γυναίκα αντί να φεύγει στα 60 να φεύγει στα 65, αντί να φεύγει στα 58 να φεύγει στα 65. Μα, καλά σοβαρολογείτε; Αυτή είναι εξέλιξη της κοινωνίας; Μία γυναίκα με μικρά παιδιά να φεύγει στα 65 χρόνια και πάτε και λέτε ότι αυτό είναι ισοτιμία; Το ίδιο και για άτομα με ειδικές ανάγκες. Αυτό είναι ισοτιμία ή ισότητα; Αυτό παλεύει τόσα χρόνια το γυναικείο κίνημα; Να δουλεύουν οι γυναίκες ίσα με τους άνδρες και αυτό να θεωρείται ισοτιμία;

Το ίδιο συμβαίνει και στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Εδώ μπορεί να δε κανείς τη χωρίς έλεος αγριότητα των προβλημάτων που έχουν αυτά τα άτομα. Εδώ έχουμε χυδαίο εμπόριο. Πολλές εταιρείες επενδύουν στην ανθρώπινη δυσκολία -να μην το χαρακτηρίσω διαφορετικά- όμολοι ολόκληροι και έρχεστε εσείς και είστε σερβιτόροι.

Το ίδιο και με τα βαριά και ανθυγιεινά. Γιατί λέγονται πολλά πράγματα για τα βαριά και ανθυγιεινά. Για ρωτήστε νέες κοπέλες είκοσι πέντε και τριάντα χρονών που κάνουν εγχείρηση περικάρπιου. Για δείτε λίγο τις μελέτες για το σύγχρονο τρόπο ζωής και εργασίας σε σχέση με τον παλιότερο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο την ανοχή σας. Δεν έχω και δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Για να δούμε ποια είναι τα βαριά και

ανθυγιεινά. Και έρχεστε με πέλεκυ, εν ονόματι υποτίθεται κάποιων προβλημάτων, και τα κόβετε και αυτά.

Τελειώνω, γιατί ορισμένοι θέτουν και το ερώτημα μπροστά μας, Βουλευτές, Υπουργοί, Κυβέρνηση με μία ενιαία γραμμή. Συγκρούονται λέει η υπευθυνότητα και η ανευθυνότητα. Ε, όχι! Έχετε αδυναμία πολιτικών επιχειρημάτων. Δεν συγκρούεται η υπευθυνότητα και η ανευθυνότητα. Συγκρούονται δύο κόσμοι, δύο κοσμοθεωρίες, δύο αντιλήψεις. Και θα διαλέξει ο κόσμος αργά ή γρήγορα. Η μία αντίληψη λέει ότι στον καπιταλισμό πλέον στην ανάπτυξη του με την εξέλιξη της τεχνολογίας, της προόδου κ.λπ., οι άνθρωποι πρέπει να δουλεύουν περισσότερο, να κοιμούνται λιγότερο, να διασκεδάζουν λιγότερο, να έχουν λιγότερα κοινωνικά αγαθά για να πάει μπροστά η οικονομία. Αυτό είναι. Και η άλλη είναι η δική μας άποψη που λέει ότι κέντρο είναι ο άνθρωπος και ότι με την εξέλιξη της τεχνολογίας της παραγωγικότητας, αυτή τη γιγάντωση της ανθρώπινης προόδου, οι άνθρωποι πρέπει να δουλεύουν λιγότερο, να έχουν περισσότερο κοινωνικό χρόνο, να έχουν μεγαλύτερη κοινωνική προσφορά, να απολαμβάνουν τα αγαθά της τεχνολογίας και του πολιτισμού. Αυτά συγκρούονται και αυτό μπαίνει στην ημερήσια διάταξη. Και ο κόσμος μπορεί να αλλάξει και θα αλλάξει –να το ξέρετε– όσες προσπάθειες και αν κάνετε να το διασώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο κ. Εμμανουήλ Στρατάκης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου Κρήτης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ακούγοντας τον τελευταίο ομιλητή, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος, πρέπει να επιβεβαιώσω ότι, ναι, βεβαίως υπάρχει διαφορά, αλλά η διαφορά έγκειται στο ότι μεταξύ ανατροπής και αλλαγής υπάρχουν υπαρκτά ζητήματα, τα οποία δεν μας τα αναλύουν. Γιατί η ανατροπή είναι χωρίς καμμία προοπτική, όπως τουλάχιστον έχουν ξεκαθαρίσει τα πράγματα, ενώ η αλλαγή αφήνει και προοπτική. Και εμείς αυτό υπηρετούμε. Και κάποια στιγμή όσοι θέλουν να εντάσσονται στον προοδευτικό χώρο αυτά τα ζητήματα πρέπει να τα ξεκαθαρίσουν στη συνείδησή τους. Γιατί τότε πραγματικά οι λαϊκές δυνάμεις θα συμπορευτούν προς τη σωστή κατεύθυνση. Διαφορετικά θα είμαστε πότε ουραγοί του ενός και του άλλου και βεβαίως θα υποστηρίζουμε απόψεις που είναι ίσως και στην αντίθετη πλευρά.

Άκουσα όμως στην Αίθουσα αυτή απόψε και πολύ σημαντικές κουβέντες, τις λέξεις υποκρισία, ανακολουθία, απαξίωση, ταφόπλακα από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και ήθελα να τονίσω ότι καλύτερα είναι αυτές οι λέξεις, ιδιαίτερα από τη Νέα Δημοκρατία, να μην ακούγονται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, γιατί αυτοί που τις εκστομίζουν τους αφορούν και επειδή τους αφορούν θα πρέπει να γνωρίζουν και τη λαϊκή παροιμία που λέει ότι στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί. Γιατί, ακριβώς, υποδηλώνουν, την ευθύνη τους και τη φυγομαχία τους για το πώς θα ξεφύγουν από τις τεράστιες ευθύνες. Γιατί όταν μιλούν για ταφόπλακα, πρέπει να γνωρίζουν ότι την ταφόπλακα την είχαν έτοιμη να την βάλουν στην ελληνική πολιτεία και στον ελληνικό λαό, εάν δεν υπήρχε η κυβερνητική αλλαγή. Και βεβαίως αυτά τα καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός, τα συζητά, τα γνωρίζει και όσοι νομίζουν ότι με τις μεγαλόστομες εκφράσεις ή με τα σκληρά λόγια μπορούν να αλλάξουν αυτό το κλίμα, είναι γελασμένοι.

Συζητάμε σήμερα ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο. Γιατί δεν είναι μόνο ότι δημιουργεί προβλήματα που ενδεχομένως και τέτοια να δημιουργεί σε κάποιες περιπτώσεις, όπως ειπώθηκε και από τους αρμόδιους Υπουργούς. Διαμορφώνει, όμως, ένα καινούργιο σύστημα στο δημόσιο τομέα που ταυτίζεται ή προσαρμόζεται σ' αυτά που έχουμε ψηφίσει με το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο και θεωρούμε ότι είναι αναγκαίο. Θεωρούμε ότι είναι αναγκαίο, γιατί πραγματικά διαμορφώνει συνθήκες ενός κράτους δικαίου, που είναι αυτό που έχει ανάγκη σήμερα η ελληνική κοινωνία για να συνδράμει την προσπάθεια να ξεφύγουμε από την κρίση. Και θεωρώ ότι προς αυτήν την κατεύθυνση είναι πάρα πολύ σημαντικό. Και γίνεται ακόμα σημαντικότερο, όταν ακούω τους Υπουργούς της Κυβέρνησης και τον Υπουργό Οικονομικών το πρωί και τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας απόψε να δηλώνουν, ευθαρσώς, ότι ζητήματα που θα προκύψουν ή αδυναμίες που εν-

δεχομένως έχει αυτή η πολύ μεγάλη αλλαγή, η Κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να τα αλλάξει. Εξάλλου δεν είναι τυχαίο ότι ο Υπουργός Οικονομικών πριν την έναρξη της συζήτησης το πρωί έφερε και γι' αυτό το νομοσχέδιο αυτή τη μεγάλη αλλαγή που είχαμε πετύχει στο νέο ασφαλιστικό σύστημα που μιλάει για την εγγύηση από πλευράς ελληνικού δημοσίου σε ό,τι αφορά τις συντάξεις. Αυτά δείχνουν ότι, πράγματι, εμείς σαν στόχο μέσα από αυτές τις νομοθετικές πρωτοβουλίες έχουμε το πώς θα αλλάξουμε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και το συνταξιοδοτικό των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί αυτό είναι μία αναγκαιότητα των καιρών και είναι μία αναγκαιότητα διαμόρφωσης, όπως είπα και πριν ενός κράτους δικαίου που θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο, ιδιαίτερα σ' αυτές τις κρίσιμες περιστάσεις που διέρχεται η χώρα.

Στη λογική, όμως, αυτή εγώ θα ήθελα να καταθέσω τρεις προτάσεις που αφορούν τρεις κατηγορίες ανθρώπων. Είναι κάποιες προτάσεις που ενδεχομένως αφορούν και τους κυρίους Υπουργούς και θα μπορούσαν μέσα από εκεί να δουν τι μπορούν να διορθώσουν. Δεν θα κάνω ανάλυση, γιατί δεν το επιτρέπει ο χρόνος.

Καταθέτω, λοιπόν, ένα έγγραφο του συλλόγου τριτέκνων Νομού Ηρακλείου που αναφέρεται στο πώς θα μπορούμε να πάρουμε με σωστότερη μεταβατικότητα στα όρια ηλικίας που προτείνετε για τους τρίτεκνους, ένα της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία που μιλά για πέντε ρυθμίσεις, στις οποίες αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι και βεβαίως ένα έγγραφο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αξιωματικών Αστυνομίας που αναφέρεται στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Εξάλλου μία από τις προτάσεις που είναι μέσα σ' αυτό το έγγραφο κατατέθηκε λίγο πριν ως πρόταση και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση αποδέχθηκε ότι θα μελετήσει και θα τα δει. Θέλω αυτά να κατατεθούν για να υπάρχουν, γιατί ίσως να βοηθήσουν στις λεπτομέρειές τους στο πώς θα διαμορφωθούν και θα αλλάξουν ορισμένα πράγματα που ενδεχομένως διορθώνουν αδικίες και πρέπει να τις δούμε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Στρατάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε ό,τι αφορά το νέο συνταξιοδοτικό των δημοσίων υπαλλήλων, είναι λάθος δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, που αντιτίθεστε σ' αυτή τη μεγάλη αλλαγή να υπάρχει ένα ενιαίο ταμείο για όλους παρέχουν μισωτή εργασία; Πρέπει να διατηρηθούν όλες αυτές οι αδικίες που είχαν διαμορφωθεί στο παρελθόν για ορισμένες άλλες κατηγορίες ή αν θέλετε οι εξαιρέσεις που είχαν διαμορφωθεί; Θεωρώ ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, υπηρετεί, πράγματι, τις αναγκαιότητες των καιρών και κυρίως διαμορφώνει ένα κλίμα ισονομίας στην πολιτεία που είναι απαραίτητο και στους πολίτες αυτήν την περίοδο. Και βεβαίως αλλάζουν ορισμένα πράγματα που κάτω από άλλες δημοσιονομικές προϋποθέσεις και συνθήκες δεν θα γίνονταν έτσι. Όμως, αυτή την περίοδο η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να κάνει αυτές τις αλλαγές.

Και βεβαίως στο τρίτο κεφάλαιο αυτού του νομοσχεδίου αναφέρονται θέματα που έχουν να κάνουν με κατηγορίες προνομιούχων περιπτώσεων στο ελληνικό κράτος οι οποίες είναι πολλές. Αυτό δείχνει πραγματικά την πρόθεση και την πρωτοβουλία που παίρνει η Κυβέρνηση να αλλάξει νοοτροπίες, να αλλάξει κατεστημένα και κυρίως να διαμορφώσει όρους δικαίου και ισονομίας.

Και αυτό, γιατί ας μη γελοιάσουμε, αυτό που έγινε για την ισονομία με τις συντάξεις, ανεξάρτητα εάν η Νέα Δημοκρατία και το ΚΚΕ λένε ότι υπήρξε σαφής και σωστή υποστήριξη, εγώ πιστεύω ότι ακόμα και στις αποφάσεις των Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων μπορούν να ληφθούν πράγματα διαφορετικά υπ' όψιν και να υπάρξουν διαφοροποιημένες αποφάσεις, ανάλογα με την υποστήριξη που τυχαίνουν. Και βεβαίως, εδώ όλα αυτά διορθώνονται, προσαρμόζονται, γιατί έτσι πρέπει να γίνει, αφού τότε μόνο διαμορφώνουν τους καλύτερους δυνατούς όρους και προϋποθέσεις για το σύνολο του ελληνικού λαού για να πορευθεί προς την κατεύθυνση του σχεδίου ανασυγκρότησης της χώρας που η Κυβέρ-

νηση θα φέρει το Σεπτέμβριο και που θεωρούμε ότι είναι αναγκαίο μέσα απ' αυτές τις προϋποθέσεις να υπηρετηθεί και να αλλάξουν τα δεδομένα στη χώρα, και βεβαίως να αλλάξουν τα δεδομένα για τους πολίτες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κ. Μαυρίκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και στη συζήτηση του νόμου για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα, αλλά και στο νομοσχέδιο που συζητάμε τώρα, που αφορά τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα και τους ένστολους, εμφανίζεται με την ίδια κεντρική επιχειρηματολογία που τη διαπερνά ένας ενιαίος ιστός σαν κόκκινη γραμμή στο σύνολό της, ότι για τις ρυθμίσεις που φέρνει για ψήφιση, ο βασικός γενεσιουργός λόγος είναι η κρίση, η οποία κτυπά και το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και γεννά και αναπαράγει προβλήματα συνολικότερα του συστήματος.

Πιστεύουμε ότι η κρίση ή η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος και στη χώρα μας και σε ευρωπαϊκό και σε διεθνές επίπεδο αξιοποιείται σήμερα από την Κυβέρνηση, προκειμένου να στείλει ένα μήνυμα στους εργαζόμενους, μην διεκδικείτε, μην απαιτείτε, μην υπερασπίσετε δικαιώματα και κατακτήσεις, σκύψτε το κεφάλι, προκειμένου να εφαρμοστούν αυτές οι πολιτικές. Και ταυτόχρονα, αξιοποιείται από την Κυβέρνηση, προκειμένου να προβληθούν όλες αυτές οι αντιλαϊκές και αναχρονιστικές ρυθμίσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Είναι μύθος ότι ο γενεσιουργός λόγος των ρυθμίσεων των αντιασφαλιστικών που βάζει σε εφαρμογή η Κυβέρνηση και με τον προηγούμενο νόμο και μ' αυτό το νομοσχέδιο, σχετίζεται με την κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Η κρίση αξιοποιείται και από επιβεβαιώνεται ότι αντίστοιχα και παράλληλα μέτρα με αυτά που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση, παίρνουν όλες οι κυβερνήσεις ανεξάρτητα από το δημόσιο χρέος, ανεξάρτητα από μία σειρά οικονομικά μεγέθη και αριθμητικά δεδομένα. Το ότι στη Δανία, στη Γερμανία, στην Ισπανία, στην Πορτογαλία, στην Ιταλία ρυθμίζονται με μία παράλληλη αντίληψη, όπως αυτή εδώ της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όλα αυτά τα ζητήματα, ακριβώς έρχεται να επιβεβαιώσει η επιχειρηματολογία του ΚΚΕ.

Χρήματα, βεβαίως, υπάρχουν. Χθες, βρήκατε 10 δισεκατομμύρια, προκειμένου να δοθούν στους τραπεζίτες σε συνέχεια των 28 δισεκατομμυρίων που δόθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Ένα ακόμη επιχείρημα της Κυβέρνησης είναι ότι, εν πάση περιπτώσει, αυτές οι ρυθμίσεις έχουν ένα προσωρινό χαρακτήρα και ότι δεν είναι μόνιμες, δεν είναι εσασεί, αλλά ως κάνει κουράγιο ο κόσμος, προκειμένου να βγούμε από τη στενωπό, να οδηγηθούμε στο τέρμα του τούνελ και από το τούνελ θα προκύψει φως. Είναι μία αντίληψη που δεν την ακούμε για πρώτη φορά. Είναι ένα επιχείρημα, ένα τρικ που αξιοποιούν και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας κατ' επανάληψη, προκειμένου να κάμψουν, να αναστείλουν, να ευνουχίσουν τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Εμείς το ΚΚΕ λέμε με σαφήνεια προς τους εργαζόμενους, ότι δεν θα έχει τέλος αυτή η επίθεση. Όχι απλά δεν είναι προσωρινή, αλλά δεν θα έχει τέλος, θα συνεχίζεται, θα είναι κλιμακούμενη, θα οξύνεται και θα αφορά το σύνολο της οικονομικής και κοινωνικής ζωής των εργαζομένων. Εάν η εργατική τάξη δεν δράσει, τα προβλήματα θα οξύνονται και οι επιθέσεις θα πολλαπλασιάζονται. Αν δεν τιμωρήσει και τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και όσους υπηρετούν την αντίληψη του ευρωμονόδρομου και εν όψει των τοπικών εκλογών, τα πράγματα θα χειροτερεύουν και οι επιθέσεις θα πολλαπλασιάζονται. Αν δεν βοηθήσει η ίδια η εργατική τάξη με πρωτοβουλίες της, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στο να χειραφετηθεί το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, να ενισχύσει τα τοπικά του χαρακτηριστικά, την ανυπακοή του απέναντι στις πολιτικές του κεφαλαίου, τότε τα πράγματα θα χειροτερεύουν.

Λέει η Κυβέρνηση ότι υπάρχουν σοβαρά δημογραφικά προ-

βλήματα. Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, με τα μέτρα που φέρνει και νομοθετεί. Λέει ότι η σχέση εργαζόμενου και συνταξιούχου είναι 1 προς 1,7 ενώ θα έπρεπε να είναι ένας συνταξιούχος προς τέσσερις εργαζόμενους και ότι γι' αυτό δεν μπορεί παρά να πάρει τέτοια μέτρα. Αυτό είναι μύθος. Επιχειρεί να εμφανίσει μία εικονική πραγματικότητα. Να πω μόνο ένα παράδειγμα. Να αναλογιστεί ο καθένας ότι το 1950 σε μία βιοτεχνία υποδηματοποιίας με δέκα εργαζόμενους είχαν παραγωγή τριών ζευγαριών παπουτσιών. Σήμερα, σε μία τέτοια βιοτεχνία με είκοσι εργαζόμενους παράγονται τρεις ήμισι χιλιάδες ζευγάρια παπούτσια. Ποιος καρπώνεται αυτήν την υπεραξία; Πού πάει αυτή η αύξηση της παραγωγικότητας; Ποιος κερδίζει από τη χρήση της τεχνολογίας στην παραγωγική διαδικασία;

Άρα να αφήσουν αυτούς τους μύθους και αυτήν την επιχειρηματολογία που δεν πείθει κανέναν και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να την πάρει κανένας σοβαρά υπ' όψιν του.

Με βάση όλα αυτά και με βάση την πρόταση που φέρνει η Κυβέρνηση, αποκαλύπτεται ακόμη μία φορά ο χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ένας χαρακτήρας που δείχνει ότι αποτελεί μία ένωση καπιταλιστών, συγκεκριμένων συμφερόντων και πολιτεύεται, αποφασίζει και καθορίζει στρατηγικές με βάση συγκεκριμένα συμφέροντα. Αποκαλύπτεται ότι οι θεωρίες περί ευρωπαϊκού κεκτημένου, οι απόψεις για το ρόλο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου κ.λπ., έρχονται να ενισχύσουν την ανισοτιμία σε βάρος της γυναίκας. Το ίδιο γίνεται και με τα βαρέα και ανθυγιεινά και με τους ένστολους.

Και γεννιέται το εξής ερώτημα: Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, θα έχετε πυροσβέστες στα εξήντα πέντε χρόνια που θα ανεβαίνουν στις ανεμόσκαλες για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα; Θα έχετε ένστολους στο πρόγραμμα «ΔΙΑΣ» σε ηλικία εξήντα πέντε χρονών, να τρέχουν στους δρόμους; Θα έχετε νηπιαγωγούς στα εξήντα πέντε, για να έχουν επαφή και παιδαγωγική επιρροή στα παιδιά; Θα έχετε ανθρώπους στα πενήντα χρόνια που θα είναι αλεξιπρωτίτες; Πραγματικά, αυτές είναι απαράδεκτες καταστάσεις. Είναι και όλη αυτή η μεροληπτική και αρνητική επιβάρυνση τουλάχιστον με έξι παραπάνω χρόνια παραμονής στην υπηρεσία, ανθρώπων που μπήκαν στα Σώματα Ασφαλείας σε ηλικία είκοσι έξι, είκοσι επτά και είκοσι οκτώ χρονών.

Όλα αυτά τα μέτρα τα συνδυάζετε με έναν οξυμένο αντικομμουνισμό, με μία πρωτοφανή επίθεση σε βάρος του ΚΚΕ, με συκοφαντίες, με προσπάθειες αποσιώπησης, αλλοίωσης της στρατηγικής και της τακτικής του, με προσπάθεια να μη φθάσει η φωνή του ΚΚΕ στους εργαζόμενους και στο λαό μας. Δεν διεκδικούμε άσυλο από την κριτική, αλλά υποστηρίζουμε ότι ούτε οι δικαστικές παρεμβάσεις, ούτε η ποινικοποίηση των αγώνων, ούτε ο οξυμένος αντικομμουνισμός, θα κάμψει το αγωνιστικό φρόνημα των εργαζομένων και θα δυσκολέψει το ΚΚΕ για να παρεμβάλει οποιαδήποτε δυσκολία από τη δυνατότητά μας να έχουμε καθημερινή επαφή με την εργατική τάξη και με τα λαϊκά στρώματα και να τους λέμε: «γυρίστε την πλάτη και στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ, μην τρομοκρατείστε, μη φοβάστε, δείξτε ανυπακοή, υπάρχει άλλος δρόμος, η συστράτευση με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για ένα άλλο δρόμο ανάπτυξης στην κατεύθυνση της λαϊκής οικονομίας και της λαϊκής εξουσίας».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα σήμερα το μεσημέρι τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας να κάνει ένα «μακροβούτι» στην ιστορία – είναι και επίκαιρο αυτές τις μέρες – και να γυρνάει στη δεκαετία του '80 και να κατηγορεί τον αείμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου ότι τότε διόγκωσε τις δαπάνες του κράτους.

Ναι, το θυμόμαστε όλοι μας και το θυμάται και ο ελληνικός λαός. Όμως, αυτές οι δαπάνες έγιναν μισθοί και συντάξεις και έφαγε ψωμάκι ο λαός. Εγώ ήθελα να θυμίσω στον αξιότιμο κύριο Πρόεδρο, ότι μόλις πριν από λίγες ημέρες στο Συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας ήρθε και νομιμοποίησε ο ίδιος τις πολιτικές εκείνες που σε τρία χρόνια, από το 2006 μέχρι το 2009, δημιούργησαν χρέη 6 με 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ στα νοσοκομεία, όχι για να φάει ψωμί ο λαός, αλλά για «τα πιράνχας που τρώνε τις

σάρκες» του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Και όχι μόνο νομιμοποίησε αυτές τις πολιτικές, αλλά και τους ανθρώπους που δημιούργησαν αυτές τις πολιτικές, αναγνωρίζοντάς τους και ορίζοντάς τους στα υψηλότερα αξιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αγώνας για τον εξορθολογισμό των δαπανών και τη διεύρυνση της βάσης εσόδων του ασφαλιστικού συστήματος έχει πλέον καταστεί αγώνας δρόμου υψηλών ταχυτήτων. Η άρνησή μας τα προηγούμενα χρόνια να προχωρήσουμε στις απαιτούμενες αλλαγές που θα εξασφάλιζαν τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας στο μέλλον, ώστε να μη δυσανεστήσουμε τους ψηφοφόρους μας, οδήγησε τα ασφαλιστικά μας ταμεία στη σημερινή τραγική κατάσταση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις συχνές εκθέσεις της έχει κατατάξει την Ελλάδα ως τη χειρότερη χώρα αναφορικά με το ασφαλιστικό. Και αυτό γιατί σήμερα δαπανούμε το 12% του ΑΕΠ για να χρηματοδοτούμε τα ταμεία και αν συνεχίσουμε με τον ίδιο ρυθμό το 2060 θα πληρώνουμε το 24% του ΑΕΠ για τον ίδιο λόγο.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα σημερινά δεδομένα, αλλά και τη γενικότερη δεινή οικονομική κατάσταση της χώρας μας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συνειδητά αποφάσισε να προχωρήσει σε δομικές αλλαγές του ασφαλιστικού συστήματος, προκειμένου να εξασφαλιστεί η δυνατότητά του να χορηγεί συντάξεις στις επόμενες γενιές, αλλά και να πάψει να αποτελεί ενεργή νάρκη στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας. Οι αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα του δημοσίου που σήμερα συζητούμε δεν είναι απαραίτητες, όμως, μόνο για τη μακροπρόθεσμη διασφάλιση της επάρκειας των πόρων των ταμείων. Είναι και κοινωνικά ορθές, γιατί δεν είναι πλέον δυνατόν να επιτρέπουμε το διαχωρισμό των εργαζόμενων σε δημόσιους και ιδιωτικούς υπαλλήλους. Συνεπώς το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε είναι μια συνέχεια του προηγούμενου νόμου που ψηφίσαμε την προηγούμενη εβδομάδα και κατ' επέκταση, αναπόσπαστο κομμάτι μιας νομοθετικής πρωτοβουλίας που στόχο έχει τη δημιουργία ενός βιώσιμου, αποτελεσματικού, αλλά και κοινωνικά δίκαιου ασφαλιστικού συστήματος.

Και για το σημερινό νομοσχέδιο, όπως και για το προηγούμενο, έχει επανειλημμένως ειπωθεί σε όλους τους τόνους ότι προωθεί βίαιες ανατροπές και περιόδους προσαρμογής εξαιρετικά σύντομες. Αυτό ωστόσο που αποφεύγουν να σημειώσουν, όσοι επικρίνουν την Κυβέρνηση, είναι το πόσο άδικο θα είναι το σενάριο που επιφυλάσσει η σημερινή κατάσταση αν δεν ανατραπεί, για τους μελλοντικούς συνταξιούχους. Γιατί σας βεβαιώνω ότι αυτή είναι η πραγματική βία. Είναι ωμή βία να λες στο νέο εργαζόμενο: «Θα καταβάλεις τις εισφορές, προκειμένου να παίρνουν σύνταξη οι σημερινοί συνταξιούχοι, αλλά εσύ δεν πρόκειται να λάβεις ως συνταξιούχος ούτε 1 ευρώ».

Δεν αμφισβητεί κανείς ότι οι αλλαγές που σήμερα προωθούνται ανατρέπουν τη ζωή όσων είναι κοντά στη σύνταξη. Υπό άλλες συνθήκες, οι αλλαγές θα ήταν ηπιότερες. Υπό άλλες συνθήκες, οι μεταβατικές περίοδοι θα ήταν μεγαλύτερες, θα είχαμε μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων και περισσότερο χρόνο προσαρμογής. Αλλά δυστυχώς οι συνθήκες είναι εδώ, είναι αυτές και δεν αλλάζουν. Και οι επιλογές που έχουμε είναι απλές. Ή ακολουθούμε την τακτική του στρουθοκαμηλισμού, όπως έκαναν σε πολλές περιπτώσεις κυβερνήσεις στο παρελθόν ή αναλαμβάνουμε επιτέλους τις ευθύνες μας, να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα κατά μέτωπο, με σοβαρότητα, με αποφασιστικότητα, να προχωρήσουμε στις αλλαγές και να δημιουργήσουμε τώρα, σήμερα, τις προϋποθέσεις που θα εξασφαλίσουν ένα σίγουρο και με προοπτικές μέλλον για τη χώρα και τα παιδιά μας.

Δυο είναι οι βασικοί στόχοι αυτού του νομοσχεδίου. Να δημιουργήσουμε ένα ενοποιημένο σύστημα ασφαλιστικό, να συμμορφωθούμε με τις επιταγές της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και των αποφάσεων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που επιτάσσουν την εξίσωση των ορίων ηλικίας γυναικών και ανδρών.

Κύριοι συνάδελφοι, ας βάλουμε για μια στιγμή στην άκρη την αγανάκτηση των πολιτών, τη δικαιολογημένη, δεν έχω αντίρρηση, για τη βίαιη αλλαγή του πλάνου που είχαν σχεδιάσει για το χρόνο και το ύψος της συνταξιοδότησής τους. Δεν είναι δίκαιη

και θεμιτή η ίση αντιμετώπιση όλων των εργαζομένων ανεξαρτήτως αν εργάζονται στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα; Ας είμαστε ειλικρινείς. Θα πρέπει να το παραδεχθούμε. Οι ιδιωτικοί υπάλληλοι μέχρι σήμερα δεν βίωναν μόνο χειρότερες συνθήκες ως εργαζόμενοι, σε σχέση με τους δημόσιους υπαλλήλους, αλλά ήταν και λιγότερο προνομιούχοι ως συνταξιούχοι. Ας μου πει, λοιπόν, κάποιος ποια δικαιοσύνη, ποια ευνομία και ποια δημοκρατία εξυπηρετεί η άνιση μεταχείριση δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων, σε ό,τι αφορά τη συνταξιοδότησή τους;

Αντιστοίχως, κανείς δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι είναι δίκαιο να συνταξιοδοτούνται οι γυναίκες με λιγότερα χρόνια από τους άνδρες, ειδικά αν λάβουμε υπ' όψιν ότι ο προσδόκιμος χρόνος ζωής είναι μεγαλύτερος. Οι εργαζόμενες γυναίκες δεν έχουν ανάγκη σήμερα από τέτοιου είδους προνομιακή μεταχείριση, έχουν, όμως, ανάγκη να στηρίζονται από το κράτος με προνοιακές δομές, με δομές εκπαίδευσης σε ολόκληρα σχολεία, νηπιαγωγεία, παιδικούς σταθμούς, βρεφονηπιακούς σταθμούς, κοινωνικές δομές σε δημοτικό και εθνικό επίπεδο που θα στηρίζουν ουσιαστικά την εργαζόμενη μητέρα.

Θα ήθελα κλείνοντας να επισημάνω τα εξής: Υπό ιδανικές συνθήκες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προχωρούσαμε στην ενοποίηση των ασφαλιστικών δημόσιων και ιδιωτικών υπαλλήλων, έχοντας ως απώτερο σκοπό την εξομοίωση του ασφαλιστικού των δεύτερων με το πιο προνομιακό των πρώτων. Αυτό, όμως, υπό τις παρούσες συνθήκες, δεν μπορεί να γίνει. Το γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι αν δεν αλλάξουμε τίποτα, σε μερικά χρόνια θα βρισκόμαστε σε πλήρη αδυναμία να πληρώσουμε συντάξεις. Αλλάζοντας σήμερα το ασφαλιστικό, δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για τη βιωσιμότητα των ταμείων στο μέλλον. Επιπλέον, και ίσως ακόμη σημαντικότερο, είναι να δημιουργήσουμε τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και της οικονομίας γενικότερα στη χώρα μας, γιατί η οικονομική ανάπτυξη συνεπάγεται θέσεις εργασίας. Η αύξηση των θέσεων εργασίας σημαίνει λιγότερους άνεργους, σημαίνει εισφορά πόρων στα ταμεία, σημαίνει καλύτερες συντάξεις, συντάξεις για όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε μια οικονομική κρίση πρωτόγνωρη. Ο ελληνικός λαός κλήθηκε και καλείται καθημερινά να κάνει θυσίες, προκειμένου να συμβάλει στην εξόδο της χώρας από το σημερινό αδιέξοδο. Επί μήνες τώρα ψηφίζουμε στη Βουλή νομοσχέδια σκληρά, που αλλάζουν συλλήβδην τον οικογενειακό προϋπολογισμό, το σχεδιασμό. Παράλληλα, όμως ψηφίσαμε και νόμους που στόχο έχουν να μειώσουν τη δημόσια δαπάνη, να εξασφαλίσουν τη διαφάνεια σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής, να βάλουν μπρος την κρατική μηχανή και συνάμα να δώσουν ώθηση στην οικονομία. Σε αυτόν τον τελευταίο στόχο οφείλουμε και σκοπεύουμε να επικεντρωθούμε από εδώ και στο εξής, γιατί χωρίς ανάπτυξη δεν υπάρχει προοπτική. Όσες περικοπές και αν κάνουμε σε μισθούς και συντάξεις, όσες μειώσεις και αν επιφέρουμε στα κρατικά έξοδα, όσους φόρους και αν επιβάλλουμε, αν δεν αρχίσουμε να παράγουμε πλούτο, το ταμείο θα είναι πάντα μειόν!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Το σχέδιό μας, η πεποίθησή μας είναι ότι με τις αλλαγές που προωθούμε σύντομα θα έχουμε δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες για την αλλαγή της ελληνικής οικονομίας. Και τότε θα μπορούμε να επανεξετάσουμε και το θέμα των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά και το ύψος των συντάξεων.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις».

Κύριοι συνάδελφοι, για την ψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής έχουν υποβληθεί δύο αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας, μία αίτηση από Βουλευτές του ΚΚΕ και μία από Βουλευτές του ΛΑΟΣ των οποίων τα κείμενα έχουν ως εξής:

«Προς τον Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Αθήνα 14 Ιουλίου 2010

Οι υπογράφοντες ζητάμε τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας κατά την ψήφιση επί της αρχής σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις».

Οι Βουλευτές
Γκιάκας Γιάννης
Ζιώγας Γιάννης
Καζάκος Κωνσταντίνος
Καλαντίδου Σοφία
Κανέλλη Λιάνα
Καραθανασόπουλος Νίκος
Μανωλάκου Διαμάντω
Μαρίνος Γιώργος
Μαυρίκος Γιώργος
Μωραίτης Νίκος
Νάνος Απόστολος
Νικολαΐδου Βέρα
Παπακωνσταντίνου Νίκος
Παφίλης Θανάσης
Πρωτούλης Γιάννης
Σκοπελίτης Σταύρος
Σκυλλάκος Αντώνης
Τζέκης Άγγελος
Χαραλάμπους Χαράλαμπος

«ΑΙΤΗΣΗ

ΓΙΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Αθήνα, 14-7-2010

Οι υπογράφοντες βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγερμού αιτούμεθα τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις».

Οι Βουλευτές
Καρατζαφέρης Γεώργιος
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος
Ανατολάκης Γεώργιος
Αποστολάτος Βαΐτσης
Βελόπουλος Κυριάκος
Βορίδης Μαυρουδής
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις
Κοραντής Ιωάννης
Κολοκοτρώνης Άγγελος
Μαρκάκης Παύλος
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία
Πλεύρης Αθανάσιος
Πολατίδης Ηλίας
Ροντούλης Αστέριος
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα αναγνώσω τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Πριν προχωρήσω στην ανάγνωση του καταλόγου των προτεινόντων την ονομαστική ψηφοφορία, θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω ότι μετά τη διεξαγωγή της ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής, θα συνεχίσουμε τη συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου. Προτείνω να συζητηθούν τα άρθρα σε μία ενότητα. Δεν είναι μεγάλος ο αριθμός.

Θα προταχθούν βέβαια, αμέσως μετά την τοποθέτηση των εισηγητών επί των άρθρων, οι δεκαεπτά συνάδελφοι, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να πάρουν το λόγο επί της αρχής. Θα έχουν και το πλεονέκτημα του οκταλέπτου, προτασσόμενοι και μιλώντας και επί των άρθρων και επί της αρχής.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Θα προχωρήσω τώρα στην ανάγνωση του καταλόγου των υπογραφόντων την αίτηση από πλευράς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για ονομαστική ψηφοφορία.

Ο κ. Γκιάκας Γιάννης. Παρών.
Ο κ. Ζιώγας Γιάννης. Παρών.
Ο κ. Καζάκος Κωνσταντίνος. Παρών.
Η κ. Καλαντίδου Σοφία. Παρούσα.
Η κ. Κανέλλη Λιάνα. Παρούσα.
Ο κ. Καραθανασόπουλος Νίκος. Παρών.
Η κ. Μανωλάκου Διαμάντω. Παρούσα.
Ο κ. Μαρίνος Γιώργος. Παρών.
Ο κ. Μαυρίκος Γιώργος. Παρών.
Ο κ. Μωραίτης Νίκος. Παρών.
Ο κ. Νάνος Απόστολος. Παρών.
Η κ. Νικολαΐδου Βέρα. Παρούσα.
Ο κ. Παπακωνσταντίνου Νίκος. Παρών.
Ο κ. Παφίλης Θανάσης. Παρών.
Ο κ. Πρωτούλης Γιάννης. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός, αλλά θα αναγνώσω και τους εναπομένοντες.

Ο κ. Σκοπελίτης Σταύρος. Παρών.
Ο κ. Σκυλλάκος Αντώνης. Παρών.
Ο κ. Τζέκης Άγγελος. Παρών.
Ο κ. Χαραλάμπους Χαράλαμπος. Απών.

Είναι εκτός της Αιθούσης. Είναι σε κάποια επιτροπή. Αλλά, ήδη υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός από τον Κανονισμό.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Θα προχωρήσω τώρα στην ανάγνωση του καταλόγου των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΛΑΟΣ, για να διαπιστωθεί εάν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Καρατζαφέρης Γεώργιος. Παρών.
Ο κ. Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος. Παρών.
Ο κ. Ανατολάκης Γεώργιος. Παρών.
Ο κ. Αποστολάτος Βαΐτσης. Παρών.
Ο κ. Βελόπουλος Κυριάκος. Παρών.
Ο κ. Βορίδης Μαυρουδής. Παρών.
Ο κ. Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις. Παρών.
Ο κ. Κοραντής Ιωάννης. Παρών.
Ο κ. Κολοκοτρώνης Άγγελος. Παρών.
Ο κ. Μαρκάκης Παύλος. Παρών.
Η κ. Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία. Παρούσα.
Ο κ. Πλεύρης Αθανάσιος. Παρών.
Ο κ. Πολατίδης Ηλίας. Παρών.
Ο κ. Ροντούλης Αστέριος. Παρών.
Ο κ. Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΛΑΟΣ.

Και με την ευκαιρία αυτή σας γνωστοποιώ τις προτάσεις που θα συζητήσουμε για τις αλλαγές στον Κανονισμό την ερχόμενη Παρασκευή. Θα συμπεριλάβω και την πρόταση που έχει γίνει προς την Επιτροπή Κανονισμού.

Όταν Βουλευτής βρίσκεται σε επίσημη αποστολή στο εξωτερικό, να έχει τη δυνατότητα να συνυπολογίζεται με την υπογραφή του και σε πρόταση για διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας, όπως συνυπολογίζεται η ψήφος του και σε ψηφοφορίες, έτσι, ώστε να μην υπάρχει πρόβλημα. Καμιά φορά στέλνουμε τους Βουλευτές σε αποστολή στο εξωτερικό, αλλά λείπουν από εδώ, από την Αίθουσα, ως φυσική παρουσία και δημιουργούνται προβλήματα ως προς τον απαιτούμενο αριθμό.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίασης.

Θα ήθελα να προτείνω να συμφωνήσουμε να συμπυχθούν οι δύο προβλεπόμενες από τον Κανονισμό ονομαστικές ψηφοφορίες σε μία. Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Επομένως θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις».

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου: οι κύριοι Ευστάθιος Κουτμερίδης από το ΠΑΣΟΚ και Ελευθέριος Αυγενάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

Σας ενημερώνω, επίσης, ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο τηλεμοιτυπίες, δηλαδή fax, συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της αρχής του νομοσχεδίου. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και συνυπολογισθούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους και εκφράζουν πρόθεση ψήφου, αλλά δεν

προσμετρώνται στο αποτέλεσμα καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 289 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 157 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 129 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΠΑΡΩΝ» 3 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4»

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Ραγκούσης Ιωάννης	+	
Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	
Μόσιαλος Ηλίας	+	
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	+	
Γερουλάνος Πάυλος	+	
Σιούφας Δημήτριος		+
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία		-
Αυγερινούπουλου Διονυσία		-
Αντώνιος Ευάγγελος		+
Καζάκος Κωνσταντίνος		+
Κοραντής Ιωάννης		+
Μουλόπουλος Βασίλειος		+

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Κουβέλης Σπυρίδων	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμη)	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		-
Αβραμόπουλος Δημήτριος		-
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Βόζεμπεργκ Ελισάβετ (Ελίζα)		+
Πιπιλή Φωτεινή		+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		+
Παφίλης Αθανάσιος		+
Πλεύρης Αθανάσιος		+
Τσίπρας Αλέξιος		-

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Χρυσόχοϊδης Μιχαήλ	+	
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Δημαράς Ιωάννης	ΠΑΡΩΝ	
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	
Ευθυμίου Πέτρος	+	
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	
Σακοράφα Σοφία		+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Κουτρουμάνης Γεώργιος	+	
Νταλάρα Άννα	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	
Βούρος Ιωάννης	+	
Χαραλαμπίδης Γεώργιος-Ερνέστος	+	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	

Μίχος Λάμπρος	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)		+
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)		+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος		+
Μητσοτάκης Κυριάκος		+
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)		-
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Παπαθανασίου Γιάννης		+
Πολύδωρας Βύρων		+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		+
Ντινόπουλος Αργύρης		+
Παπαρήγα Αλεξάνδρα		-
Χαλβατζής Σπυρίδων		-
Μαυρίκος Γεώργιος		+
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος		+
Πρωτούλης Ιωάννης		+
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις		+
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος		+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος		+
Παπαδημούλης Δημήτριος		+
Ψαριανός Γρηγόριος		-

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)	+	
Μακρυπιδης Ανδρέας	+	
Γιαννάκης Σοφία	+	
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+	
Σαλμάς Μάριος		+
Σταμάτης Δημήτριος		+
Καραγκούννης Κωνσταντίνος		+
Μωραΐτης Νικόλαος		+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Μανιάτης Ιωάννης	+	
Ανδριανός Ιωάννης		+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)		+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Ρέππας Δημήτριος	+	
Κωνσταντινίδης Οδυσσεύς	+	
Λυκουρέντζος Ανδρέας		+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ

Τσιρώνης Δημήτριος	+	
Στασινός Πάυλος	+	
Παπασιώζος Κωνσταντίνος		+

ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Παπανδρέου Γιώργος	+	
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+	
Οικονόμου Βασίλειος	ΠΑΡΩΝ	
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	
Ασπράδακης Παντελεήμων (Παντελής)	+	
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+	
Βλάχος Γεώργιος		+
Μπούρας Αθανάσιος		+
Καντερές Νικόλαος		+
Γκιόκας Ιωάννης		+
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		+
Λεβέντης Αθανάσιος		-

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

Κατσιφάρας Απόστολος	+	
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+	
Παπαδόπουλος Αθανάσιος	+	
Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας	+	
Μπεκίρης Μιχαήλ		+
Νικολόπουλος Νικόλαος		-
Καραθανασόπουλος Νικόλαος		+

Τσουκάλης Νικόλαος	+	A' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+	Βενιζέλος Ευάγγελος	+	
		Καστανίδης Χαράλαμπος	+	
NOMOS ΒΟΙΩΤΙΑΣ		Αράπογλου Χρυσή	+	
Τόγιας Βασίλειος	+	Μαγκριώτης Ιωάννης	+	
Τσόνογλου-Βυλλιώτη Βασιλική	+	Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+	
Αγάτσα Αριάδνη	+	Βούγιας Σπυρίδων	+	
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	Ρομπόπουλος Θωμάς	+	
		Καραμανλής Κωνσταντίνος		+
NOMOS ΓΡΕΒΕΝΩΝ		Γκιουλέκας Κωνσταντίνος		+
Χαντάβας Αθανάσιος	+	Καλαφάτης Σταύρος		+
		Ιωαννίδης Ιωάννης		+
NOMOS ΔΡΑΜΑΣ		Ράπτη Ελένη		+
Αηδόνης Χρήστος	+	Ζιώγας Ιωάννης		+
Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	+	Καλαντίδου Σοφία		+
Τζίμας Μαργαρίτης	+	Κολοκοτρώνης Άγγελος		+
		Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)		+
NOMOS ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		B' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Κρεμαστινός Δημήτριος	+	Γερανίδης Βασίλειος	+	
Νικητιάδης Γεώργιος	+	Αρβαντιδής Γεώργιος	+	
Ζωΐδης Νικόλαος	+	Καράογλου Θεόδωρος		+
Κουσουρνάς Ευστάθιος	+	Αναστασιάδης Σάββας		+
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)	+	Τζέκης Άγγελος		+
		Βελόπουλος Κυριάκος		+
NOMOS ΕΒΡΟΥ		Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)		+
Ντόλιος Γεώργιος	+			
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+	NOMOS ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ		
Τσιαούση Ελένη	+	Παντούλας Μιχαήλ	+	
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+	Αργύρης Ευάγγελος	+	
		Οικονόμου Αθανάσιος	+	
NOMOS ΕΥΒΟΙΑΣ		Τασούλας Κωνσταντίνος		+
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+	Καλογιάννης Σταύρος		+
Κεδίκογλου Συμεών	+			
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+	NOMOS ΚΑΒΑΛΑΣ		
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	+	Τιμοσίδης Μιχαήλ	+	
Μαρίνος Γεώργιος	+	Παπουτσής Δημήτριος	+	
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία	+	Εμινίδης Σάββας	+	
		Παναγιωτόπουλος Νικόλαος		+
NOMOS ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ				
Καρανίκας Ηλίας	+	NOMOS ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ		
		Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+	
NOMOS ΖΑΚΥΝΘΟΥ		Σαλαγιάννης Νικόλαος	+	
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	Θεοχάρη Μαρία	+	
		Τσιάρας Κωνσταντίνος		+
NOMOS ΗΛΕΙΑΣ		Ταλιαδούρος Σπυρίδων		+
Κατρίνης Μιχαήλ	+			
Κουτσούκος Γιάννης	+	NOMOS ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ		
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+	Πετσάλνικος Φίλιππος	+	
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+	Τζηκαλάγιας Ζήσης		+
Κοντογιάννης Γεώργιος	+			
Τζαβάρας Κωνσταντίνος	+			
		NOMOS ΚΕΡΚΥΡΑΣ		
NOMOS ΗΜΑΘΙΑΣ		Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+	
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+	Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος		+
Γικόνογλου Αθανάσιος	+	Χαραλάμπους Χαράλαμπος		+
Τόλκας Άγγελος	+			
Χαλκίδης Μιχαήλ	+	NOMOS ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		
		Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+	
NOMOS ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ				
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+	NOMOS ΚΙΛΚΙΣ		
Αρναουτάκης Σταύρος	+	Φλωρίδης Γεώργιος	+	
Παρασύρης Φραγκίσκος	+	Παραστατίδης Θεόδωρος	+	
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	Κιττίδης Κωνσταντίνος		ΠΑΡΩΝ
Σκραφνάκη Μαρία	+			
Αυγενάκης Ελευθέριος	+	NOMOS ΚΟΖΑΝΗΣ		
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+	Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+	
Κριτσωτάκης Μιχαήλ	+	Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+	
		Βλαττής Ιωάννης	+	
NOMOS ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ		Κασαπίδης Γεώργιος		+
Κατσούρας Χρήστος	+	Παπαδόπουλος Μιχαήλ		+

NOMOS ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ			Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)	+
Μπεγλίτης Παναγιώτης	+		Ανατολάκης Γεώργιος	+
Φαρμάκη Αικατερίνη	+		Λαφαζάνης Παναγιώτης	+
Μανωλάκης Άγγελος	+			
Κόλλιας Κωνσταντίνος		+	NOMOS ΠΕΛΛΗΣ	
			Τζάκρη Θεοδώρα	+
NOMOS ΚΥΚΛΑΔΩΝ			Θεοδωρίδης Ηλίας	+
Ρήγας Παναγιώτης	+		Γιουματζίδης Βασίλειος	+
Παπαμανώλης Γεώργιος	+		Καρασμάνης Γεώργιος	+
Βρούτσης Ιωάννης		+		
NOMOS ΛΑΚΩΝΙΑΣ			NOMOS ΠΙΕΡΙΑΣ	
Γρηγοράκος Λεωνίδα	+		Αμοιρίδης Ιωάννης	+
Δαβάκης Αθανάσιος		+	Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+
Αποστολάκος Γρηγόριος		+	Μίχου Μαρία	+
			Κουκοδήμος Κωνσταντίνος	+
NOMOS ΛΑΡΙΣΗΣ			NOMOS ΠΡΕΒΕΖΗΣ	
Έξαρχος Βασίλειος	+		Παπαχρήστος Ευάγγελος	+
Σαχινίδης Φίλιππος	+		Τσουμάνης Δημήτριος	+
Νασιώκας Έκτορας	+			
Χαρακόπουλος Μάξιμος		+	NOMOS ΡΕΘΥΜΝΗΣ	
Ζώης Χρήστος		+	Όθωνας Εμμανουήλ	+
Σκυλλάκος Αντώνιος		+	Κεφαλογιάννη Όλγα	+
Ροντούλης Αστέριος		+		
Διώτη Ηρώ		+	NOMOS ΡΟΔΟΠΗΣ	
NOMOS ΛΑΣΙΘΙΟΥ			Χατζή Οσμάν Αχμέτ	+
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+		Πεταλωτής Γεώργιος	+
Πλακιωτάκης Ιωάννης		+	Στυλιανίδης Ευριπίδης	+
NOMOS ΛΕΣΒΟΥ			NOMOS ΣΑΜΟΥ	
Σηφουνάκης Νικόλαος	+		Βαρδίκος Πυθαγόρας	+
Γαληνός Σπυρίδων		+	NOMOS ΣΕΡΡΩΝ	
Σκοπελίτης Σταύρος		+	Μπόλαρης Μάρκος	+
NOMOS ΛΕΥΚΑΔΟΣ			Κουτμερίδης Ευστάθιος	+
Μαργέλης Σπυροπάνος	+		Τζελέπης Μιχαήλ	+
			Λεονταρίδης Θεόφιλος	+
NOMOS ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ			Καριπίδης Αναστάσιος	+
Καρτάλης Κων/νος	+		Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία	+
Ζήση Ροδούλα	+		Πολατίδης Ηλίας	+
Νάκος Αθανάσιος		+	NOMOS ΤΡΙΚΑΛΩΝ	
Νάνος Απόστολος		+	Χάιδος Χρήστος	+
Μαρκάκης Παύλος		+	Μαγκούφης Χρήστος	+
NOMOS ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ			Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+
Κουσελάς Δημήτριος	+		Λέγκας Νικόλαος	+
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+		Χατζηγάκης Σωτήριος	+
Βουδούρης Οδυσσέας	+		NOMOS ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	
Σαμαράς Αντώνιος		+	Τσώνης Νικόλαος	+
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		+	Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+
NOMOS ΞΑΝΘΗΣ			Μπατζελή Αικατερίνη	+
Μάντατση Τσετίν	+		Σταϊκούρας Χρήστος	+
Ξυνίδης Σωκράτης	+		Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+
Κοντός Αλέξανδρος		+	NOMOS ΦΛΩΡΙΝΗΣ	
A' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			Λιάνης Γεώργιος	+
Καρύδης Δημήτριος	+		Κωνσταντινίδης Ευστάθιος	+
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+		NOMOS ΦΩΚΙΔΟΣ	
Μιχαλολιάκος Βασίλειος		+	Παπαθανάση Αφροδίτη	+
Μανωλάκου Διαμάντω		+	NOMOS ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	
Αποστολάτος Βαΐτσης		+	Δριβελέγκας Ιωάννης	+
Δρίτσας Θεόδωρος		+	Λαφαζάνης Αργύριος	+
B' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			Βαγιωνάς Γεώργιος	+
Νιώτης Γρηγόριος	+		NOMOS ΧΑΝΙΩΝ	
Λιντζέρης Δημήτριος	+		Δαμιανάκης Ευτύχιος	+
Διαμαντίδης Ιωάννης	+		Σκουλάκης Εμμανουήλ	+
Τραγάκης Ιωάννης		+	Βαλυράκης Ιωσήφ	+
Νεράντζης Αναστάσιος		+		

Μαργογιαννάκης Χρήστος

+

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

Τσουρή Ελπίδα

+

Μουσουρούλης Κωνσταντίνος

+

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 157

..... ".....".....: «ΟΧΙ» 129

..... ".....".....: «ΠΑΡΩΝ» 3

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 289

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Η κ. Σακοράφα είπε «ΟΧΙ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχουν μετρηθεί τα «ΟΧΙ», κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση επί των άρθρων.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Σπυροπάνος Μαργέλης.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Πότε θα σταματήσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Στις 0.30' η ώρα.

Και, βέβαια, οι συνάδελφοι έχουν τη δυνατότητα να εγγραφούν τώρα επί των άρθρων, όσοι επιθυμούν, κατά τη διάρκεια των αγορεύσεων των τεσσάρων πρώτων ομιλητών.

Παρακαλώ, κύριε Μαργέλη, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σε όλη τη συζήτηση που κάναμε από το πρωί μέχρι πριν λίγο, νομίζω ότι έγινε κατανοητό από τη μεγάλη πλειοψηφία όλων των συναδέλφων, ότι οι ρυθμίσεις τις οποίες κάνουμε με το νομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε και ψηφίσαμε επί της αρχής πριν λίγο, είναι αναγκαίες. Σ' αυτό, νομίζω, υπήρχε μεγάλη συμφωνία.

Το νομοσχέδιο κάνει συγκεκριμένες προτάσεις και όπως είπαμε και το πρωί, βασικά μ' αυτό το νομοσχέδιο κάνουμε δύο πράγματα.

Το πρώτο που κάνουμε είναι να ενοποιούμε τις διατάξεις που αφορούν τον ιδιωτικό τομέα μ' αυτές που αφορούν το δημόσιο τομέα. Σ' αυτήν την κατεύθυνση έχουμε άρθρα από το 1 μέχρι και το 4 που υποστηρίζουν αυτήν την ενοποίηση ουσιαστικά του ασφαλιστικού συστήματος. Καθιερώνουμε, λοιπόν, και στο δημόσιο τομέα τη βασική σύνταξη και την αναλογική σύνταξη και προσδιορίζουμε με το άρθρο 1 τι ορίζουμε βασική και τι αναλογική σύνταξη.

Σημαντική είναι η προσθήκη, η τροποποίηση που έκανε ο κύριος Υπουργός Οικονομικών και την κατέθεσε το πρωί, όπου ορίζεται σαφώς ότι το κράτος εγγυάται τις συντάξεις και εγγυάται τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος.

Με το άρθρο 2, καθορίζεται ότι, όπως οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, έτσι και οι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα, όλοι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα που θα προσληφθούν από τη 1/1/2011 και μετά, αυτοί που θα προσληφθούν στους ΟΤΑ, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και οι στρατιωτικοί που θα καταταγούν από 1/1/2011 και μετά, υπάγονται υποχρεωτικά στον κλάδο του ΙΚΑ ΕΤΑΜ για την κύρια ασφάλισή τους.

Με το ίδιο άρθρο, προσδιορίζεται ότι μπορούν προαιρετικά και οι υπάλληλοι που υπηρετούν σήμερα, να ζητήσουν να υπαχθούν στο ΙΚΑ.

Με το άρθρο 3, καθορίζεται η βασική σύνταξη, προσδιορίζεται σε 360 ευρώ στην αφετηρία της. Προσδιορίζεται στο άρθρο αυτό, πώς η βασική σύνταξη καταβάλλεται και πώς επιμερίζεται, ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας που έχει ο κάθε ασφαλισμένος. Εκείνο που είναι σημαντικό, είναι ότι η βασική σύνταξη δίνεται και σ' αυτούς που δεν έχουν συμπληρώσει πάνω από δεκαπέντε χρόνια υπηρεσίας, αρκεί να έχουν κάποιες προϋποθέσεις, δηλαδή, το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας, να έχουν μείνει τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια στην Ελλάδα και να υπάρχει και κάποιο εισοδηματικό κριτήριο, να έχει δηλαδή κάποιο χαμηλό ει-

σόδημα.

Με το άρθρο 4, προσδιορίζεται η διαδικασία υπολογισμού της αναλογικής σύνταξης. Σημαντικό είναι να πούμε εδώ, ότι η αναλογική σύνταξη συνδέεται ευθέως με τις ασφαλιστικές εισφορές.

Και ένα κρίσιμο σημείο που είναι εδώ και πρέπει να το πούμε και ειπώθηκε και νωρίτερα, είναι οι ασφαλιστές αποδοχές. Και εδώ πρέπει να πω μία πρόταση που ακούστηκε και νωρίτερα και θα ήθελα να την ενισχύσω και εγώ με την ομιλία μου τώρα, ότι θα πρέπει να δούμε στη συνέχεια, όταν θα κουβεντιάσουμε το μισθολόγιο των υπαλλήλων του δημοσίου, τις ασφαλιστικές αποδοχές και να περιλάβουμε σ' αυτές και επιδόματα, ώστε να αυξηθεί η σύνταξη.

Με το επόμενο, το άρθρο 5, ουσιαστικά καταργούνται όλες οι επιτροπές που υπάρχουν σ' όλους τους νομούς της χώρας και στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και δημιουργείται μία ενιαία επιτροπή για την πιστοποίηση της αναπηρίας. Αυτό είναι πάρα πολύ καλό, διότι θα αποφύγουμε όσα έχουμε ζήσει στο παρελθόν, σχετικά με τη χορήγηση των συντάξεων που έχουν αμφισβητηθεί.

Με το δεύτερο κεφάλαιο, το οποίο περιλαμβάνει επτά άρθρα, προσδιορίζουμε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και κάνουμε και την εξομείωση των ορίων συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών. Εδώ έχει γίνει πολύ κουβέντα, κυρίως με τη διάταξη εκείνη που αφορά τη συνταξιοδότηση, την αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών, οι οποίες έχουν ανήλικα παιδιά.

Είπαμε και το πρωί και επαναλαμβάνω και τώρα, ότι είναι η πιο βίαιη ουσιαστικά προσαρμογή που κάνουμε, κάτω από τις συνθήκες που όλοι γνωρίζουμε. Δεν μπορούσαμε να κάνουμε διαφορετικά, όμως πρέπει να πω ότι το πρωί ο Υπουργός Οικονομικών, ύστερα από αίτημα, παράκληση και κατάθεση που κάναμε πάρα πολλοί Βουλευτές και εγώ στην ομιλία μου, κατέθεσε μία τροπολογία που απαλύνει αυτήν την προσαρμογή και την κάνει πιο καλή, πιο ομαλή, δίνοντας ουσιαστικά πλασματικό χρόνο σ' αυτές τις γυναίκες, όπως ορίζει η τροπολογία, ένα χρόνο για το πρώτο παιδί, δύο χρόνια για το δεύτερο και δύο χρόνια για το τρίτο παιδί.

Στο ίδιο άρθρο 6, θέλω να κάνω μία αναφορά, σ' αυτούς που έχουν προσληφθεί πριν από την 1/1/1983. Είχαμε πει να διευκρινιστεί γι' αυτή την κατηγορία των υπαλλήλων πώς θα υπολογιστεί ο χρόνος που έχουν εργαστεί σε άλλες εργασίες πριν πάνε στο δημόσιο, στον ιδιωτικό τομέα, πριν απ' αυτό. Νομίζω ότι είναι ένα θέμα που πρέπει να το δούμε.

Είναι σημαντικό να πούμε ότι στο ίδιο άρθρο προσδιορίζεται ότι πλέον καταργούνται οι διατάξεις που προβλέπουν τη συνταξιοδότηση των δικαστών και του προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ανεξάρτητα από όριο ηλικίας και επιβάλλεται, καθιερώνεται και σ' αυτούς συνταξιοδότηση σύμφωνα με τους όρους που ισχύουν για τους υπόλοιπους υπαλλήλους του δημοσίου.

Τέλος, γι' αυτό το άρθρο πρέπει να πω, γιατί θεωρώ ότι είναι σημαντικό, αν και έχει ειπωθεί πάρα πολλές φορές, πως γίνεται σαφές, πως όσοι μέχρι τις 31/12/2010 θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης, δεν χάνουν τίποτα απολύτως, όποτε και να φύγουν από την υπηρεσία τους, ούτε ως προς το χρόνο, ούτε ως προς τις συντάξιμες αποδοχές τους.

Στο άρθρο 7 προβλέπεται μια σημαντική διάταξη, κατά τη γνώμη μου. Είναι αυτή που αναφέρει την υποχρέωση να συντάσσουμε αναλογιστικές μελέτες, για να ελέγχουμε τη συνταξιοδοτική διαπάλη για το ασφαλιστικό μας σύστημα κάθε δύο χρόνια και να παίρνουμε μέτρα και να κάνουμε διορθωτικές κινήσεις, ώστε να μη μας ξεφύγει η κατάσταση, όπως μας είχε ξεφύγει όλα αυτά τα χρόνια.

Στο άρθρο 9, θέλω να πω, επειδή έχουν αλλάξει οι συνθήκες σήμερα και δεν έχουν καμμία σχέση με αυτά που ίσχυαν στο παρελθόν, ότι ορθώς προβλέπεται ότι παύει πλέον η συνταξιοδότηση άγαμων, θυγατέρων, αδελφών, διαζευγμένων. Θεωρώ, όμως, ότι είναι πολύ σημαντική και δείχνει ευαισθησία η τροπολογία που κατέθεσε ο Υπουργός σύμφωνα με την οποία για ορισμένες περιπτώσεις, για υπαλλήλους που έχουν προσληφθεί πριν το 1983 και για κόρες που είναι πάνω από πενήντα χρονών

θα μπορεί να δίνεται αυτή η σύνταξη, με κάποιες προϋποθέσεις που έχουν σχέση με οικονομικά κριτήρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να κάνω μια αναφορά ακόμα στο άρθρο 12, που επιβάλλει, καθιερώνει ουσιαστικά, την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων. Παρά το γεγονός ότι έχει γίνει πάρα πολύ μεγάλη κριτική, νομίζω ότι εάν πραγματικά μας νοιάζουν οι επόμενες γενιές, εάν, πραγματικά, μας νοιάζει στην πράξη αυτό που λέμε αλληλεγγύη γενεών, πρέπει εμείς, η δική μας γενιά, να κόψουμε από τις δικές μας συντάξεις, για να μείνει ένα απόθεμα για τις επόμενες γενιές.

Θέλω να αναφέρω, τελειώνοντας, κάποιες συγκεκριμένες διατάξεις, ξεκινώ με το άρθρο 16, που προβλέπει ότι και οι υπάλληλοι της Βουλής θα συνταξιοδοτούνται, πλέον, με τους κανόνες που ισχύουν για όλους τους δημοσίου υπαλλήλους, διάταξη που προβλέπεται και για τους δικαστικούς και για το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και για τους στρατιωτικούς.

Τέλος, θέλω να κλείσω με το άρθρο 18, που αναφέρεται στις αναγνωριζόμενες υπηρεσίες. Θεωρώ ότι είναι σημαντικό και ουσιαστικά, ενώ μιλάμε για σαράντα χρόνια εργασίας, για να υπάρχει πλήρης συνταξιοδότηση ή για το εξηκοστό πέμπτο έτος, έρχεται εδώ και δίνει μια σειρά δυνατότητες για να αναγνωρίζονται πλασματικά έτη, στο σύνολο τους επτά, όπως είναι τα έτη για να αποκτήσει κάποιος το πρώτο πτυχίο, τα έτη που χρειάζεται για να τελειώσει μια επαγγελματική σχολή, τα χρόνια που παίρνει άδεια για την ανατροφή ανήλικων παιδιών. Και μάλιστα, αυτά τα επτά χρόνια μοιράζονται από 1-1-2011 και μετά, κατά αναλογικό περίπου τρόπο, για να βοηθήσει όλους όσοι θα συνταξιοδοτηθούν στη συνέχεια.

Με αυτά τελείωσα και σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Λέγκας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, οκτώ λεπτά για είκοσι άρθρα; Τους τίτλους μόνο να αναφέρουμε, δεν χρειάζεται να πούμε τίποτε άλλο.

Θα επιχειρήσω να προσεγγίσω κάποιες αρχές αυτών των άρθρων.

Θα ξεκινήσω από το άρθρο 1, αυτό το οποίο αναφέρεται στους εννοιολογικούς προσδιορισμούς. Θα λέγαμε ότι ήταν ένα άρθρο τυπικό, το οποίο εντάσσεται στη φιλοσοφία της Κυβέρνησης, όσον αφορά την επίλυση των προβλημάτων του ασφαλιστικού του δημοσίου. Το άρθρο αυτό, ωστόσο, έπαψε να είναι τυπικό. Απέκτησε ενδιαφέρον, από την προσθήκη που έγινε σήμερα το πρωί.

«Το δημόσιο», λέει η προσθήκη, «εγγυάται τη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος της χώρας, με σκοπό τη διασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης για κάθε δικαιούχο». Είναι προφανές το ερώτημα. Υπήρχε περίπτωση το δημόσιο να μην εγγυάται τη βιωσιμότητα; Δεν λέω τις συντάξεις, αλλά τη βιωσιμότητα; Δηλαδή, τι μας λέει αυτή η προσθήκη; Ότι το δημόσιο εγγυάται το αυτονόητο.

Και συνεχίζει «με σκοπό τη διασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης». Τι σημαίνει αξιοπρεπής σύνταξη; Πώς ορίζεται αυτή η αξιοπρεπής σύνταξη; Και θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό να μας πει σήμερα, ποια είναι η αξιοπρεπής σύνταξη και ποια θα είναι η αξιοπρεπής σύνταξη του χρόνου; Πώς θα αναπροσαρμόζεται, με τι διαδικασία; Με το ΑΕΠ, με το Δείκτη Τιμών Καταναλωτή; Αυτά έπρεπε να προσδιορίζονται.

Φοβούμαι ότι η συγκεκριμένη προσθήκη, πέραν του γεγονότος ότι είναι καινοφανής, δεν προσθέτει τίποτα. Ακόμη και ο ν. 2084/1992 προσδιόριζε τι σημαίνει εγγύηση στη σύνταξη. Έλεγε 1% του ΑΕΠ. Δυστυχώς αυτή τη προσθήκη δεν το κάνει. Παραμένει στην ουσία μια προσθήκη ευχή.

Πέρα, όμως, απ' αυτό διαφωνούμε και με τη δομική αλλαγή του συστήματος, η οποία -κατά την άποψή μας- αλλοιώνει τον κοινωνικό χαρακτήρα, καθώς για πρώτη φορά διαμελίζεται η

κύρια σύνταξη σε βασική και αναλογική και μάλιστα, με διαφορετική βάση υπολογισμού και καταβολή σε διαφορετικά όρια ηλικίας.

Εκτιμούμε -και αυτή είναι η πρότασή μας- ότι η κύρια σύνταξη πρέπει να παραμείνει ενιαία και να γίνει ουσιαστική η εγγύηση χρηματοδότησης του κράτους. Εκτιμούμε ότι με τις προωθούμενες ρυθμίσεις η εγγύηση αυτή ούτε καν περιορίζεται στη βασική σύνταξη και μάλιστα, αυτή γίνεται με τεράστιες προϋποθέσεις.

Επιπλέον, μέσα απ' αυτή τη διαδικασία επέρχεται μια πάρα πολύ μεγάλη μείωση των συντάξεων του δημοσίου, μεγαλύτερη από την αντίστοιχη μείωση του ιδιωτικού τομέα. Θα προσπαθήσω να το εξηγήσω αυτό.

Πέρα από το γεγονός ότι τα ποσοστά αναπλήρωσης από το 80% πηγαίνουν στο 60%, στο 65%, στο 67%, υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα σ' αυτή τη διαδικασία. Η σύνταξη προσδιορίζεται με βάση το μέσο όρο των συντάξιμων αποδοχών. Τι γίνεται; Ένα μεγάλο κομμάτι αυτών των συντάξιμων αποδοχών είναι επιδόματα, τα οποία δεν προσμετρώνται στις συντάξιμες αποδοχές.

Επομένως, ας αφήσουμε τις μειώσεις του 10% και 20% που λέγονται. Οι μειώσεις θα ξεπεράσουν ακόμη και το 50%. Και αν υπάρχουν αντίθετες απόψεις, ας μας τις καταθέσετε.

Όσον αφορά το άρθρο 2, το οποίο αναφέρεται στο ασφαλιστικό καθεστώς των διοριζόμενων στο δημόσιο. Η υπαγωγή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, των νεοπροσλαμβανομένων στο δημόσιο στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προφανώς αποσκοπεί στην έμμεση χρηματοδότηση του ΙΚΑ -και ας αφήσουμε όλες τις υπόλοιπες δικαιολογίες που ακούγονται- μέσω των εισφορών των δημοσίων υπαλλήλων, που χαρακτηρίζονται από μηδενική εισφοροδιαφυγή. Αποτελεί ασφαλιστικό παράδοξο εργαζόμενοι να υπάγονται στον κλάδο ασφάλισης του ΙΚΑ για την κύρια ασφάλιση και σε κλάδους ασφάλισης του δημοσίου για την επικουρική.

Θα ήθελα, επίσης, να τονίσω ότι καταγράφεται έντονη η διαφωνία του Ελεγκτικού Συνεδρίου και βεβαίως, το άρθρο αυτό δεν συνάδει ούτε με το Σύνταγμα ούτε με την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, καθώς ενοποιεί την αντιμετώπιση εργαζομένων, που μέχρι σήμερα βρίσκονται υπό εντελώς διαφορετικό καθεστώς.

Παράλληλα, μεταβάλλεται και η αποκλειστική δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς όλες οι δικαστικές διαφορές που ανακύπτουν από το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό πλαίσιο, τόσο των υπαλλήλων του δημοσίου, όσο και του ιδιωτικού τομέα, θα υπάγονται πλέον στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Το συζητούμε άρθρο φοβούμεθα ότι θα προκαλέσει αθρόες προσφυγές, τόσο ενώπιον των εθνικών, όσο και ενώπιον των ευρωπαϊκών δικαστηρίων.

Ανάλογα προβλήματα αναμένεται να προκαλέσει και το άρθρο 3, το οποίο χαρακτηρίζεται από αοριστία και ασάφειες. Καθορίζεται αυθαίρετα το ποσό των 360 ευρώ ως βάση υπολογισμού για τη βασική σύνταξη, η οποία από 1-1-2014 θα αναπροσαρμόζεται με κριτήρια μεταβολής του ΑΕΠ και με το Δείκτη Τιμών Καταναλωτή. Άρα, μπορεί απ' ενός να μεταβληθεί επί τα χείρω και απ' ετέρου επιβάλλεται ένα ποσό χωρίς τεκμηρίωση, αυξάνοντας ταυτόχρονα την πολυπλοκότητα στον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων.

Αναφορικά τώρα με το άρθρο 4, πέραν της κάθετης διαφωνίας που έχουμε στο προτεινόμενο σύστημα της βασικής και την αναλογικής σύνταξης, θα πρέπει να γίνει σαφές -και αυτό είναι το δίκαιο- ότι η σύνταξη αυτή θα υπολογίζεται όχι με βάση μόνο το χρόνο ασφάλισης, αλλά και τον τρόπο που υπολογίζονται οι συντελεστές αποδοχών έως 31-12-2010.

Όσον αφορά το άρθρο 5 που αναφέρεται στη δημιουργία ΚΕΠΑ για την πιστοποίηση της αναπηρίας, εκτιμούμε και το είπαμε στην επιτροπή ότι κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Υπάρχει όμως ένα θέμα. Οι περιφερειακότητα στο σύστημα της πιστοποίησης, όπως λειτουργούσε, μπορεί να κουβαλούσε δεκάδες προβλήματα, με τις δεκάδες επιτροπές, αλλά και με τις πελατειακές σχέσεις οι οποίες αναπτύσσονταν, ωστόσο κάλυπτε κάτι σημαντικό: Την εξυπηρέτηση των ηλικιωμένων και κυρίως

των ατόμων με βαριά αναπηρία. Δεν ξέρω πώς αυτό το κενό σκέφτεται η Κυβέρνηση να το καλύψει.

Σχετικά με το άρθρο 6 που αφορά στα όρια συνταξιοδότησης πολιτικών υπάλληλων του δημοσίου και την εξίσωση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών υπαλλήλων του δημοσίου, είπαμε και το λέμε ξεκάθαρα ότι η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου δεν μας έλεγε, μάλλον δεν μας επέβαλε την εξίσωση των ορίων προς τα πάνω, στην ανώτατη οροφή. Μπορούσε στις γυναίκες με ανάπηρα παιδιά να γίνει – και έγινε- εξίσωση προς τα κάτω.

Ανάλογες εξισώσεις προς τα κάτω θα μπορούσαν να γίνουν και σε άλλες ευαίσθητες κατηγορίες. Μία από αυτές είναι οι γυναίκες με τρία παιδιά και άνω. Και εδώ πρέπει να πω ότι δεν καταλαβαίνουμε αυτό το λάθος μήνυμα που επιχειρεί να στείλει η Κυβέρνηση, δίνοντας πλασματικό χρόνο για τις γυναίκες με ένα παιδί, διπλάσιο χρόνο για τις γυναίκες με δύο παιδιά και σταματάμε. Εξισώνουμε τα δύο παιδιά με τα οκτώ. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί το κάνει αυτή η Κυβέρνηση, όταν πολύ περισσότερο αυτή η ρύθμιση, όπως κατατέθηκε, αφορά πολύ μεγαλύτερο πληθυσμό γυναικών, απ' ό,τι εάν επεκτεινάμε αυτήν τη ρύθμιση και στις γυναίκες με τρία παιδιά και άνω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ την ανοχή σας, γιατί είμαι στο άρθρο 7 και υπάρχουν άλλα δεκατρία άρθρα.

Όσον αφορά το άρθρο 7 περί αναπροσαρμογής συντάξεων και ορίων ηλικίας, νομίζω ότι είναι θετική η συμμόρφωση της διάταξης που αναφέρει το εξής: Η αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας να γίνεται με νόμο. Σε θετική, επίσης, κατεύθυνση κινείται και η ρύθμιση για την ανάγκη να υπάρξουν ανά τακτά χρονικά διαστήματα αναλογιστικές μελέτες.

Όσον αφορά, όμως, την παράγραφο 1, η οποία αναφέρεται στην αναπροσαρμογή των συντάξεων, αυτή παραμένει ασαφής, όπως ασαφώς προσδιορίζεται ότι ο συντελεστής θα διαμορφωθεί κατά 50% από το ΑΕΠ και κατά 50% από τον τιμαριθμό. Εμείς θα περιμέναμε, μ' αυτό το νομοσχέδιο, να έχουμε το μαθηματικό τύπο, για να ξέρουμε τι προσδιορίζει αυτή η διάταξη.

Τέλος, επαναλαμβάνουμε τη διαφωνία μας για το γεγονός ότι συνταγματική μας υποχρέωση, η οποία επροτάθη και εισήχθη από την Κυβέρνηση στο μνημόνιο για αύξηση των συνταξιοδοτικών δαπανών κατά 2,5% του ΑΕΠ στα επόμενα πενήντα χρόνια, αντιμετωπίζεται με εμπειρικό τρόπο.

Στο άρθρο 8 σχετικά με τους όρους συνταξιοδότησης επιζώντος συζύγου, επαναλαμβάνουμε ότι οι ρυθμίσεις αυτές σχεδιάστηκαν χωρίς τα απαραίτητα στοιχεία. Ωστόσο, εκτιμούμε ότι βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση.

Στη σωστή κατεύθυνση βρίσκεται και το άρθρο 9 που έρχεται να διορθώσει εκτροπές που είχαν σημειωθεί με τεχνικές, που ως σκοπό είχαν να δημιουργήσουν δικαιούχους συντάξεων και όχι να καλύψουν υπαρκτές ανάγκες.

Όσον αφορά το άρθρο 10 σχετικά με την απασχόληση των συνταξιούχων, εδώ έχουμε εκφράσει ενστάσεις. Κατ' αρχάς, ο νομοθέτης δείχνει να έχει μια σωστή κατεύθυνση για τον εξορθολογισμό του πλαισίου απασχόλησης των συνταξιούχων, δεν μπορεί ωστόσο οι περιορισμοί που τίθενται να εξαρτώνται μόνο από ηλικιακά και όχι και από εισοδηματικά κριτήρια, διότι φαίνεται ότι οι παρεμβάσεις που γίνονται δεν λαμβάνουν υπ' όψιν πολλές άλλες σημαντικές παραμέτρους, όπως είναι οι πολλές πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, η επίτευξη των στόχων της πολιτικής της ενεργούς γήρανσης, η ανάγκη για την είσοδο στην αγορά εργασίας των παλαιών ανέργων και των νέων ανθρώπων. Πέραν τούτου, θέλουμε να επισημάνουμε την προφανή αντισυνταγματικότητά και την αντίθεσή του με τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 11 για την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων, τη θέσπιση δηλαδή ενός νέου τρόπου αυτοχρηματοδότησης του υφιστάμενου ασφαλιστικού συστήματος. Το άρθρο αυτό θα το καταψηφίσουμε. Η εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων που θεσπίζεται, είναι μία νέα κράτηση τύπου ΛΑΦΚΑ που μειώνει τις συντάξεις. Πέραν τούτου, υπάρχει και θέμα αντι-

συνταγματικότητας. Υπάρχουν και οι απόψεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίες είναι καταλυτικές όσον αφορά την ποιότητα της συγκεκριμένης ρύθμισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το άρθρο 12, που αφορά στην εφάπαξ έκτακτη οικονομική παροχή, είναι νομιμοποίηση της έκτακτης παροχής προς τους συνταξιούχους που δόθηκε το 2009. Χορηγήθηκε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ήταν 500 ευρώ για συντάξεις μικρότερες των 800 ευρώ, ενώ για συντάξεις από 800 έως 1.100 ευρώ το ποσό ήταν 300 ευρώ. Θυμίζουμε την κριτική που ασκήθηκε τότε, όταν φέραμε αυτήν τη διάταξη, τι ειπώθηκε και σε τι βαθμό λειοδορήθηκε αυτή η διάταξη από τους συναδέλφους μας του ΠΑΣΟΚ, αλλά και των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Βεβαίως, σήμερα δεν μιλάμε για επιδόματα, δεν μιλάμε καν για στοιχειώδεις ή μικρές αυξήσεις των συντάξεων, δεν μιλάμε για πάγωμα των συντάξεων, μιλάμε για καθαρές μειώσεις των συντάξεων.

Συμφωνούμε με το άρθρο 13 για το συνταξιοδοτικό καθεστώς του αγρονομικού προσωπικού της Ελληνικής Αγροφυλακής, όπως τροποποιήθηκε, καθώς επίσης και με το επόμενο άρθρο που αναφέρεται στη συνταξιοδότηση αιρετών οργάνων.

Είμαστε αρνητικοί στο άρθρο 15, γιατί ακόμα δεν έχουμε καταλάβει τι θέλει να κάνει η Κυβέρνηση. Από τη μία, φέρνει τροπολογία πάνω στην τροπολογία και από την άλλη, μέσα από τον Κανονισμό, προσπαθεί να ρυθμίσει το θέμα της συνταξιοδότησης των υπαλλήλων της Βουλής. Ας μας ξεκαθαρίσει τι θέλει και τι επιδιώκει με αυτήν τη διαδικασία, για να μπορέσουμε να το ποθετηθούμε.

Όσον αφορά τις λοιπές συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, λέμε «ναι» στο άρθρο 16, όπως επίσης «ναι» και στο άρθρο 17 στις αναγνωριζόμενες υπηρεσίες.

Επίσης, λέμε «ναι» στο άρθρο 18 για τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και την επικαιροποίηση ποσού αναλογιστικού ισοδυνάμου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με αυτές τις παρατηρήσεις και με όσα θα συμπληρώσουμε στη δευτερολογία μας, επαναλαμβάνουμε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, παρά το γεγονός ότι, όπως λέει, θέλει να επιλύσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό του δημοσίου δεν το κάνει αυτό. Στην ουσία στήνει ένα μηχανισμό περικοπής των συντάξεων. Είναι ένα νομοσχέδιο καθαρά δημοσιονομικού χαρακτήρα, χωρίς να υπάρχουν στοιχειώδη στοιχεία αναλογισμού, απ' ης στιγμής στηρίζεται σε ατεκμηρίωτα στοιχεία, όπως ομολογούν οι ίδιες οι εκθέσεις, σε στοιχεία φύσει προκαταρκτικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν εγγραφεί οκτώ συνάδελφοι επί των άρθρων. Επομένως θα διορθώσουμε κατά ένα ημίωρο την ώρα περαιώσεως της συνεδριάσής μας. Θα ολοκληρώσουμε τις εργασίες μας περί τη δωδεκάτη τα μεσάνυχτα.

Παρακαλώ τον κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο, ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, να πάρει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, ισχυρίστηκαν οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης και ο εισηγητής τους ότι τα μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο είναι αναγκαία. Αλήθεια, τότε το κατάλαβαν ότι είναι αναγκαία; Το κατάλαβαν τώρα; Προεκλογικά γιατί ισχυρίζονταν τα τρία «δεν»; Δεν θα αυξηθούν τα όρια συνταξιοδότησης, δεν θα μειωθούν οι συντάξεις, δεν θα αλλάξει ο τρόπος υπολογισμού. Τότε τα τρία «δεν» δεν ήταν αναγκαία και σήμερα είναι;

Κάποτε έλεγαν ψέματα. Βεβαίως, έλεγαν ψέματα προεκλογικά, για να υπαρπάξουν την ψήφο του λαού, γιατί το πρόγραμμα που είχαν στο ασφαλιστικό προέβλεπε όλες αυτές τις ανατροπές. Άλλωστε, προάγγελος και όχι τυχαία κάποιος από τους ομιλητές -ενδεχομένως ο κύριος Υπουργός, αν δεν κάνω λάθος-

επικρότησε ότι ο νόμος Ρέππα αποτέλεσε το θεμέλιο λίθο πάνω στον οποίο βασίστηκαν και οι σημερινές αλλαγές.

Ο νόμος Ρέππα ουσιαστικά τι έκανε; Εγκαθίδρουσε το τριαξονικό σύστημα, δηλαδή ένα σύστημα το οποίο στον πρώτο του πυλώνα, θα είχε τη βασική σήμερα ασφάλιση που φέρνει η Κυβέρνηση και την οποία εγγυάται, την προνοιακή σύνταξη των 300 ευρώ. Ο δεύτερος πυλώνας ήταν τα επαγγελματικά ταμεία. Αναλογικά ο καθένας ό,τι εισέφερε, θα έπαιρνε, εφόσον τα επαγγελματικά ταμεία είχαν αποθεματικά. Ο τρίτος πυλώνας ήταν οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Άρα, λοιπόν, πάνω σ' αυτό το νομοσχέδιο Ρέππα «πατά» και ο συγκεκριμένος νόμος που συζητάμε σήμερα και ο προηγούμενος που συζητήσαμε για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα.

Έτσι, λοιπόν, η ανάγκη από τι προκύπτει; Προκύπτει η ανάγκη από το να εξυπηρετηθούν τα στρατηγικά συμφέροντα, τα οποία έχουν οι κεφαλαιοκράτες, δηλαδή να μην πληρώσουν δεκάρα τσακιστή για τα ασφαλιστικά ταμεία και ταυτόχρονα και το κράτος να ξεκόψει πλέον οποιαδήποτε σχέση, συμμετοχή ή συμβολή στην υπόθεση των ασφαλιστικών ταμείων και να εγγυάται απλά και μόνο –αυτό θα εγγυάται– τη βασική προνοιακή σύνταξη, τη σύνταξη της εξαθλίωσης των 360 ευρώ. Για να γίνει τι; Για να περαιοσύνει πόροι να μπορεί να χρηματοδοτεί τις ανάγκες των κεφαλαιοκρατών.

Από αυτήν την άποψη, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, με την παρουσία του σήμερα και την ομιλία του, έδωσε πάρα πολύ καλές υπηρεσίες. Δεν θα μπορούσε, κατά τη γνώμη μας, η αστική τάξη, τα μονοπώλια, το κεφάλαιο δηλαδή στη χώρα μας να βρει καλύτερο δικηγόρο υπεράσπισης των συμφερόντων του από τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας.

Βεβαίως, συναισθανόμενος το ρόλο του, στην ουσία υπερασπίστηκε και στάθηκε στρατηγικά αλληλέγγυος προς την Κυβέρνηση και την πολιτική της. Της άνοιξε το δρόμο να υλοποιηθεί. Γιατί τι είπε; Βασικές αρχές της Νέας Δημοκρατίας, ότι πρέπει να διασφαλίζει και να απαντά στο έλλειμμα ανταγωνιστικότητας. Τι σημαίνει έλλειμμα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας; Οι επιχειρήσεις να μπορούν να δραστηριοποιούνται με βάση τα συμφέροντά τους, δημιουργώντας ένα νέο επενδυτικό πεδίο ιδιαίτερα ευνοϊκό. Μάλιστα, εξειδικεύοντάς το, είπε το εξής, ότι «τροχοπέδη γι' αυτό το πράγμα αποτελούν οι υψηλές εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές».

Αυτό λέει και το ΚΚΕ, κυρίες και κύριοι, ότι θέλετε να καταργήσετε τις εργοδοτικές εισφορές, οι εργοδότες να μη δίνουν δεκάρα τσακιστή για τα ασφαλιστικά ταμεία. Και δεν το λέτε μόνο, το κάνετε.

Είπαμε για τους εφοπλιστές. Ποιος κατήργησε την εισφορά στο ΝΑΤ στο όνομα να έχουν την ελληνική σημαία; Τώρα φοβάστε και λέτε για τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων; Αφού εσείς με την πολιτική σας οδηγήσατε τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων στα τάρταρα.

Ισχυρίζεται, επίσης, η Κυβέρνηση ότι δεν θέλει να έχει εργαζόμενους πολλαπλών ταχυτήτων. Κατ' αρχάς, ποιος επέτρεψε αυτή τη λογική του «διαίρει και βασίλευε»; Ποιος έβαλε και πρωτο-ανέδειξε τη λογική των ρετιρέ; Στο κάτω-κάτω της γραφής ορισμένες κατακτήσεις που είχαν ορισμένοι κλάδοι δεν απανοούσαν στις ανάγκες της τότε εποχής; Δεν θα έπρεπε και οι υπόλοιποι κλάδοι των εργαζόμενων να αναβαθμιστούν και να έχουν υψηλότερες εισφορές; Γιατί, λοιπόν, αυτή η ισοτιμία και ισονομία να είναι προς τα κάτω, στο κατώφλι, δηλαδή της εξαθλίωσης και όχι προς τα πάνω; Ποιος είναι αυτός που καθορίζει προς τα πού θα πρέπει να κινηθεί η ισονομία και η ισοτιμία; Γιατί, λοιπόν, το δίκαιο και ισότιμο είναι μόνο όταν αφαιρείς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και δεν είναι όταν προσθέτεις; Με τη λογική ότι υπάρχουν ελλείμματα και χρέη; Με τη λογική ότι υπάρχει δημογραφική γήρανση; Μα, αυτά είναι αντιεπισημονικά πράγματα και βαθύτατα ταξικά.

Η παραγωγικότητα της εργασίας που πάει; Ποιος επιτρέπει την εισφοροδιαφυγή, την εισφοροκλοπή; Το ίδιο το κράτος επιτρέπει σε οργανισμούς του και νομικά πρόσωπα δημοσίου δι-

καίου να έχουν ανασφάλιστους εργαζόμενους και να μην πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές. Ο Δήμος της Πάτρας έχει επί δεκαετίες ανασφάλιστους εργαζόμενους, μουσικούς της μπάντας. Αυτό εδώ δεν έχει να κάνει με τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων; Δεν είναι, λοιπόν, συγκεκριμένη, συνειδητή επιλογή να βουλιάζουν τα ασφαλιστικά ταμεία; Είναι συνειδητή επιλογή και της προηγούμενης Κυβέρνησης και της σημερινής.

Κύριε Λέγκα, με συγχωρείτε πάρα πολύ. Τώρα θυμηθήκατε ότι τα επιδόματα του δημοσίου δεν συμπεριλαμβάνονται στις συντάξιμες αποδοχές; Και επί Νέας Δημοκρατίας δεν ίσχυε, όχι μόνο της προηγούμενης Κυβέρνησης, αλλά και των προηγούμενων κυβερνήσεων; Τώρα το σκεφθήκαμε αυτό το ζήτημα, ότι ακριβώς ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης στο δημόσιο υπάλληλο έχει απλά και μόνο να κάνει όχι με το σύνολο των αποδοχών του, αλλά με ένα πολύ μικρό μέρος, γιατί εξαιρούνται τα επιδόματα; Άρα, λοιπόν, λάθος υπολογίζεται;

Και πώς επί της ουσίας θέλετε να διασφαλίσετε τον τρίτο άξονα τον οποίο βάζετε; Να εξασφαλίζετε τις νέες γενιές από τι; Από το να δουλεύουν μέχρι τα βαθιά γεράματα; Αυτή την εξασφάλιση τους προσφέρετε και να πάρουν τη βασική σύνταξη, γιατί δεν θα πάρουν τίποτα άλλο. Είναι ποτέ δυνατόν ένας νέος εργαζόμενος να συμπληρώσει 12.000 ένσημα; Πόσα χρόνια και πόσες δεκαετίες θέλει –για να μην πω εκατονταετίες– όταν βάζει εκατό ένσημα στην καλύτερη περίπτωση το χρόνο; Κάντε έναν απλό πολλαπλασιασμό και θα σας βγει 120 χρόνια. Δηλαδή, δεν θα πάρει ποτέ σύνταξη. Θα πάρει τη σύνταξη της πείνας και της εξαθλίωσης. Αυτό θέλετε να διασφαλίσετε στο νέο άνθρωπο; Γι' αυτό κόπτεστε για το νέο άνθρωπο και τις ανάγκες του; Όχι, λέτε ψέματα.

Γι' αυτό, λοιπόν, επιβάλλεται ο διαχωρισμός στη βασική σύνταξη, για να μην πεθαίνει ο άνθρωπος από την εξαθλίωση, να του δίνετε κάποια ψιχία για να μπορεί να επιβιώσει και ταυτόχρονα την αναλογική σύνταξη, την οποία την κατακρουργείτε στην κυριολεξία αλλάζοντας τον τρόπο υπολογισμού. Εφ' όρου ζωής, λέει, θα υπολογίζονται οι συντάξιμες αποδοχές, όλα, ό,τι έκανες και δεν έκανες και η αναπλήρωση θα είναι στο 67% με ό,τι παραθυράκι υπάρχει. Γιατί να είναι στο 67% και να μην είναι στο 80% και στον τελευταίο μισθό; Γιατί είναι δίκαιο;

Είναι πρόκληση να πάρει ο συνταξιούχος 1.120 ευρώ καλύτερη σύνταξη για να μπορεί να καλύψει τις βασικές του ανάγκες και δεν είναι πρόκληση να διασπαθίζονται εκατομμύρια ευρώ σε διάφορες παρασιτικές δραστηριότητες –τις είπαμε και πριν– από κεφαλαιοκράτες, από εφοπλιστές και από μια σειρά άλλους;

Γιατί, λοιπόν, είναι πρόκληση οι γυναίκες με ανήλικα παιδιά να βγαίνουν νωρίτερα στη σύνταξη; Στο όνομα ποιας ισοτιμίας; Των ίσων αποδοχών, της ίδιας ζωής, όταν πρέπει να αναθρέψουν τα παιδιά, όταν πρέπει να φροντίσουν τους γερόντους, όταν έχουν μία σειρά νέα προβλήματα στην υγεία και στον τρόπο διαβίωσής τους; Θα κάνουμε, λέει, σταθμούς. Πότε θα κάνετε, αφού εδώ τους καταργείτε, τους εμπορευματοποιείτε; Οδηγείτε την πρόνοια στον εθελοντισμό και στη φιλανθρωπία. Καταργείτε μία σειρά δομές. Γιατί είναι απλήρωτοι οκτώ μήνες οι εργαζόμενοι στην μέριμνα στην Πάτρα; Ποιος θα φροντίζει μετά τα παιδιά με ιδιαίτερες ανάγκες, όταν θα κλείσουν και αυτά τα προνοιακά ιδρύματα, γιατί δεν θα χρηματοδοτούνται; Τότε η εργαζόμενη μητέρα θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες με δεκαπέντε χρόνια υπηρεσίας παραπάνω; Είναι ή δεν είναι πρόκληση αυτό το ζήτημα;

Είναι ή δεν είναι πρόκληση που ουσιαστικά καταργείτε τα βαρέα και ανθυγιεινά στους πιο εξαθλιωμένους τομείς του δημοσίου, στον τομέα της καθαριότητας των δήμων, στον τομέα των νεκροταφείων, που οι αρρώστιες εκεί θερίζουν; Ελάχιστοι είναι αυτοί που μπορούν να βγουν στη σύνταξη. Από εκεί, λοιπόν, θα εξοικονομήσετε πόρους και είναι αυτό η πρόκληση που υπάρχει όσον αφορά τις συντάξεις και το διαχωρισμό των εργαζομένων;

Δεν μου λέτε, κύριε Υφυπουργέ, την κατάπτυστη συνδικαλιστική σύνταξη θα την καταργήσετε; Τι θα κάνετε με την κατάπτυστη συνδικαλιστική σύνταξη που παίρνουν οι εργατοπατέρες, που οδηγεί στην εξαθλίωση και τον εκμαυλισμό των συνειδή-

σεων; Γιατί δεν την καταργείτε αυτή τη σύνταξη; Γιατί δεν καταργείτε τη βουλευτική σύνταξη; Δεν λέω μόνο τη βουλευτική, αλλά και τη σύνταξη τη συνδικαλιστική, που παίρνουν οι εργατοπατέρες. Αυτό δεν είναι πρόβλημα σημαντικό; Ξεκινήστε από εκεί εάν θέλετε να βάλετε τάξη, όπως λέτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν θέλετε ολοκληρώστε, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, και με συγχωρείτε για την ανοχή.

Είναι, επίσης, το ζήτημα της επέκτασης του εργάσιμου βίου. Βρήκατε τώρα μοτίβο και το βάζετε στο άρθρο 7, εάν δεν κάνω λάθος. Ανάλογα με το τι θα δείχνουν, λέει, οι αναλογιστικές μελέτες και η πορεία του επιπέδου διαβίωσης, θα αυξάνονται και τα όρια συνταξιοδότησης από το 2020 και μετά, ό,τι κάνει και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και το βάζετε με νόμο. Δηλαδή, τα εξήντα επτά χρόνια ως όριο είναι προσωρινά. Έχετε σκοπό να τα πάτε στα εβδομήντα μετά από μια δεκαετία και ενδεχόμενα και νωρίτερα και μετά στα εβδομήντα δύο και στα εβδομήντα πέντε και μετά μέχρι εκεί που μπορεί να φτάσει.

Και τέλος θα αναφερθώ στα Σώματα Ασφαλείας. Είναι σημαντικό πρόβλημα, είπαν και άλλοι ομιλητές από το ΚΚΕ, ένας πυροσβέστης εξήντα χρονών να μπορεί να τρέχει. Γιατί δεν μονιμοποιείτε τους εποχιακούς πυροσβέστες, που είναι για δεκαετίες εργαζόμενοι; Γιατί είναι ζήτημα ο αστυνόμενος ο οποίος παίρνει νωρίτερα σύνταξη και δεν αναγνωρίζετε την επικινδυνότητα του επαγγέλματος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί είναι πρόβλημα ότι παίρνει νωρίτερα σύνταξη ο εργαζόμενος στις Ένοπλες Δυνάμεις και δεν φροντίζετε την υγιεινή και την ασφάλιση και μια σειρά άλλα ζητήματα, τα οποία έχουν;

Αυτά, λοιπόν, τα ζητήματα εμείς τα καταγγέλλουμε, τα καταδικάζουμε, τα καταψηφίζουμε. Καταθέτουμε πρόταση για ονομαστική ψηφοφορία επί των συγκεκριμένων άρθρων. Την παραδίδω και στο Προεδρείο.

Και βεβαίως, λέμε ότι τα μέτρα αυτά πρέπει να αλλάξουν μέσα από τους αγώνες, την πολιτικοποίηση και την εγκατάλειψη του κόσμου, των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, στα κόμματα πρώτα απ' όλα του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, που είναι συνυπεύθυνη και όσων κομμάτων ψήφισαν και στήριξαν το μνημόνιο και τον ευρωμονόδρομο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Καραθανασόπουλο.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

Ορίστε, κύριε Αϊβαλιώτη, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ΠΑΣΟΚ που έχει εικοσιένα χρόνια εξουσίας στην πλάτη του κομπάζει ότι το νέο ασφαλιστικό θα διαρκέσει ή θα μας καλύψει ως το 2060. Εμείς είμαστε απολύτως σίγουροι ότι το ασφαλιστικό αυτό θα αλλάξει σίγουρα και σύντομα, θα ανατραπεί σίγουρα και σύντομα γιατί δεν μπορεί να σταθεί. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός αναλαμβάνει ήδη πρωτοβουλία στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ανατροπή αυτού του ασφαλιστικού, το οποίο παραβιάζει επιπροσθέτως και την κοινωνική νομιμότητα, διότι προφανώς άνθρωποι πληρώνουν επί χρόνια εισφορές και στο τέλος παίρνουν συντάξεις πείνας, που δεν έχουν καμμία σχέση με τις εισφορές που έχουν πληρώσει.

Διαφωνώ με τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 και εδώ θα κάνω ένα σχόλιο για τους υπαλλήλους της Βουλής, επειδή υπάρχει σχετική πρόβλεψη στο νομοσχέδιο αυτό. Υπάρχει ζήτημα στελέχωσης των υπηρεσιών της Βουλής. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που έχουν μπει στη Βουλή δεν έχουν μπει με αξιοκρατικούς όρους, έχουν μπει δηλαδή από το παράθυρο. Αυτή είναι η αλήθεια. Η μόνη υπηρεσία η οποία διενήργησε διαγωνισμό είναι η Υπηρεσία Πρακτικών και Στενογραφίας.

Οι άνθρωποι, λοιπόν, αυτοί που μπαίνουν σ' αυτήν την Υπηρεσία, δικαίως διαμαρτύρονται, διότι η Υπηρεσία τους αποφιλώνεται και δεν βγαίνει η δουλειά. Γυρνάνε στις δυο η ώρα το πρωί κάθε μέρα στα σπίτια τους.

Ας κοιτάξει, λοιπόν, το Προεδρείο να τους ελαφρύνει, να βρει προσωπικό ώστε να μπορέσει να βγει η δουλειά. Έχω έξι μήνες στην Εξεταστική στη «SIEMENS» και έχω δει τι τραβάνε οι συγκεκριμένοι άνθρωποι αυτής της Υπηρεσίας, που επαναλαμβάνω ότι μπήκαν με διαγωνισμό στη Βουλή. Για τις άλλες υπηρεσίες της Βουλής δεν θα κάνω κανένα σχόλιο. Όλη μέρα είμαστε στη Βουλή, κάθε μέρα, βλέπουμε ποιοι πίνουν καφέ από το πρωί μέχρι το βράδυ σε συγκεκριμένα καφενεία και ποιοι δουλεύουν. Χαίρομαι που η ευαίσθητη κυρία Βάσω Παπανδρέου συμφώνησε με το θέμα και το ξαναέθεσε στη Διάσκεψη των Προέδρων και την ίδια ευαισθησία επέδειξε ο κ. Βαλυράκης, ο Πρόεδρος της Εξεταστικής για τη «SIEMENS». Υπάρχουν άνθρωποι που κάθονται και πίνουν και άλλοι που δουλεύουν. Είμαι σίγουρος ότι πρέπει να βρεθεί μία λύση διότι είναι άδικο αυτοί που δουλεύουν και έχουν μπει και με διαγωνισμό να αδικούνται σε σχέση με κάποιους άλλους.

Το νομοσχέδιό σας προβλέπει βασική σύνταξη πείνας 360 ευρώ, δηλαδή 120.000 παλιές καλές ελληνικές δραχμές για να μη ξεχνιόμαστε. Μας γυρίζει, λοιπόν, αυτή η ρύθμιση καμιά δεκαπενταριά, δεκάξι χρόνια πίσω.

Υπάρχει, όμως και ένα άρθρο με το οποίο συμφωνούμε. Κέντρο πιστοποίησης αναπηρίας. Έχουμε πει ότι γι' αυτό το Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας δυο είναι τα ζητούμενα. Πρώτον, να μην προσληφθεί εξτρά προσωπικό. Κάντε μετατάξεις από το δημόσιο. Μην επιβαρύνετε άλλο τον κόσμο με έξτρα προσωπικό. Έχει γονατίσει ο κόσμος να πληρώνει και δεν μπορεί όταν έχεις 1 εκατομμύριο και πλέον δημοσίους υπαλλήλους να προσλαμβάνεις καινούργιους ενώ είναι σωστή η ιδέα του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας. Δεύτερον, σταματήστε τον εξευτελισμό των ανθρώπων οι οποίοι έχουν αναπηρία και τρέχουν για αυτονόητες αναπηρίες. Προφανώς όταν έχεις χάσει το χέρι σου δεν ξαναφυτρώνει νέο χέρι. Μην αναγκάζετε τον κόσμο να ταλαιπωρείται και να εξευτελίζεται για να πιστοποιείται κάθε τρεις και λίγο ότι το χέρι δεν έχει φυτρώσει! Καραμπινάτες αναπηρίες, πόδια, χέρια, πράγματα που δεν αντικαθίστανται και δεν αποκαθίστανται δυστυχώς. Αφήστε τους ανθρώπους. Μια φορά εξέταση και να φεύγουν.

Οι υπόλοιπες περιπτώσεις είναι άλλες, αλλά στις καραμπινάτες περιπτώσεις αναπηρίας, σταματήστε να ταλαιπωρείτε τον κόσμο διότι αυτό γίνεται σήμερα και το ξέρουμε όλοι. Αφήστε τον άνθρωπο ο οποίος έχει την αναπηρία του. Έτσι κι αλλιώς είναι δυσβάσταχτη. Αφήστε τον στον πόνο του και να μην τραβιέται χωρίς λόγο. Κατά τα λοιπά είπαμε ότι είναι μια έξυπνη ιδέα. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός είναι πάντα εναντίον της γραφειοκρατίας, της βαβούρας και της απίστευτης κατάστασης που επικρατεί στο δημόσιο και γι' αυτό στηρίζουμε αυτή την ιδέα του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας.

Είναι γνωστό ότι η βασική θέση του ΛΑΟΣ είναι ότι πριν απ' αυτή τη μεταρρύθμιση, αυτό το άγριο πράγμα που μας έχετε φέρει εδώ, πρέπει να υπάρξει άρση όλων αυτών των τρελών, των απίστευτων, των παράξενων τα οποία θυμίζουν «Αλ τσαντίρι νιουζ», «Ράδιο Αρβύλα» και «Ελληνοφρένεια» συγχρόνως. Αυτό συμβαίνει στο ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα, κύριε Ροντούλη, κύριε Μαρκάκη και κύριε Πολατίδη. Διότι ο κ. Ρωμανιάς, ο οποίος είναι ο επιστημονικός συνεργάτης της ΓΣΕΕ, είπε ότι τριάντα χιλιάδες νεκροί παίρνουν σύνταξη. Το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» γράφει για εξήντα χιλιάδες νεκρούς που παίρνουν σύνταξη. Το ρυθμίσαμε αυτό; Ο κ. Μόσιαλος ο οποίος είναι συμπαθέςτατος και γνώστης του ασφαλιστικού είπε ότι σε ορίζοντα δεκαετίας λύνεται. Άλλα δέκα χρόνια θα περιμένουμε να λυθεί το θέμα των συντάξεων που παίρνουν οι νεκροί; Άλλα δέκα χρόνια θα περιμένουμε να ξεκαθαρίσετε τις «μαϊμούδες» αναπήρους ποδοσφαιριστές που παίρνουν αναπηρική σύνταξη, ταξιτζήδες τυφλούς που οδηγούν ταξί ενώ είναι τυφλοί, όλα αυτά τα τρελά που τα βλέπει ο κόσμος ενώ του κόβετε επιδόματα, του αυξάνετε τα όρια ηλικίας και έχει τρελαθεί να πληρώνει, του κόβετε τις συντάξεις, του κόβετε τους μισθούς;

Όλα αυτά δεν έπρεπε να είχαν ξεκαθαριστεί; Δεν έπρεπε να είχε λήξει αυτό το ρουσφετολογικό όργιο, αφού έχετε κάνει τα δυο παλιά κόμματα εξουσίας μαζί πεδίο βολής το δημόσιο για την τακτοποίηση ρουσφετιών για να πέφτουν τα ψηφαλάκια μέσα στην κάλπη; Γιατί αυτή είναι η αλήθεια και να το παραδεχθείτε. Για τα ψηφαλάκια μέσα στην κάλπη, γι' αυτό βγάζετε «μαϊμούδες» συντάξεις. Εκκαθάριση, λοιπόν, έπρεπε να είχε γίνει και αξιοποίηση της μυθικής ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Είπαμε και το πρωί ότι 300 δισεκατομμύρια κάθονται και περιμένουν. Τι κάθονται και περιμένουν 300 δισεκατομμύρια ευρώ αμύθητη ακίνητη περιουσία του δημοσίου, δεν μπορεί κανείς να καταλάβει.

Άρθρο 6, εξίσωση ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών. Έχουμε πει πολλές φορές ότι έχουμε σοβαρότατο δημογραφικό πρόβλημα. Ένα προς έξι είναι σήμερα η αναλογία που έχουμε με τους Τούρκους, ένα προς δώδεκα σε είκοσι χρόνια. Εκατό εκατομμύρια οι Τούρκοι περίπου, οκτώ εκατομμύρια εμείς. Τι θα γίνει με αυτό το δημογραφικό; Ποια είναι η ελάφρυνση δηλαδή στην εργαζόμενη μάνα; Στοιχειώδες επίπεδο διαβίωσης ζητούν για να μεγαλώσουν τα παιδιά τους και αναγκάζονται να μένουν περισσότερο στο δημόσιο, επειδή κάποιοι γνωστοί κύριοι από τα κοινοτικά όργανα με τους γνωστούς φετφάδες τις αναγκάζουν να μένουν περισσότερο στο δημόσιο, εξ ου και η ανεκδιήγητη απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Και αφήνουν στην πάντα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Έρχομαι στην Κομισιόν και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα, τα κοινοτικά όργανα που ξέρω. Υπάρχει στα κοινοτικά όργανα πρόβλεψη για σαράντα χρόνια εργασίας; Σε δέκα χρόνια θεμελιώνεις συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Τους το είπατε όταν τους βλέπετε; Έρχεται εδώ η τρόικα και μας κάνει έλεγχο. Τους το είπατε; Τους ρωτήσατε εάν στα κοινοτικά όργανα υπάρχουν σαράντα χρόνια εργασίας, όπως επιβάλλουν αυτοί οι κύριοι στην Ελλάδα επειδή μας βρήκαν μπόσικους, επειδή είμαστε πολύ ανεκτικοί; Είστε πολύ ανεκτικοί, είστε μπόσικοι, τι φταίει ο κόσμος;

Και βέβαια, το θέμα της εξίσωσης των ορίων ηλικίας. Μονίμως προς τα πάνω θα είναι η εξίσωση των ορίων ηλικίας; Οι γυναίκες περισσότερο θα δουλεύουν; Δεν θα υπάρχει εξίσωση προς τα κάτω; Δεν μπορούν να έρθουν τα όρια ηλικίας των ανδρών προς τα κάτω και να εξισωθούν εν πάση περιπτώσει; Ποιος σας είπε ότι η απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σημαίνει προς τα πάνω εξίσωση; Υπάρχει, λοιπόν και η άλλη λύση.

Και φυσικά, λύση δεν είναι ο μασκαρεμένος ΛΑΦΚΑ που φέρνετε με το άρθρο 12. Πρόσθετη κράτηση είναι, πρόσθετο χαράτσι και φυσικά το καταψηφίζουμε. Αν είναι δυνατόν, στη σημερινή Ελλάδα να θεωρείται η σύνταξη των 1.400 ευρώ μεγάλη σύνταξη! Στο κάτω-κάτω όσοι παίρνουν αυτές τις συντάξεις έχουν πληρώσει εισφορές. Αυτοί που παίρνουν σύνταξη 4.500 και 5.000 ευρώ, όπως είπε σήμερα ο κ. Πολατίδης στην επιτροπή, έχουν πληρώσει τις εισφορές ή μήπως έχει γίνει κάποιο άλλο τρικ; Ο νέος μασκαρεμένος ΛΑΦΚΑ αρχίζει, λοιπόν, από τα 1.400 ευρώ.

Αγροφυλακή. Πολύπαθη. Τα δώσατε όλα ως Αντιπολίτευση να κτυπάτε την Αγροφυλακή επειδή έγιναν οι προσλήψεις επί Δεξιάς. Ας πούμε ότι η Νέα Δημοκρατία είναι η Δεξιά, που λέει ο λόγος δηλαδή! Έγιναν οι προσλήψεις επί Δεξιάς και γι' αυτό την πλήρωσε η Αγροφυλακή και αυτοί που προσλήφθηκαν και γι' αυτό τους κυνηγάτε. Πολιτική αντεκδίκηση.

Άρθρο 15. Σωστή η ρύθμιση για τους Βουλευτές, σωστή η ρύθμιση για τους αιρετούς άρχοντες των οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης, διότι ούτε πατρίκιος πρέπει να είμαστε ούτε το χρυσό αυγό έχουμε κάνει εμείς και οι Δήμαρχοι και οι Νομάρχες. Προφανώς και την ψηφίζουμε αυτή τη διάταξη για λόγους ισότητας και δικαιοσύνης.

Τα άρθρα 16, 17, 18 και 19 τα ψηφίζουμε.

Για την τροπολογία για τους ενστόλους τα είπαμε με τον κ. Βενιζέλο. Έχει δίκιο ο κ. Βενιζέλος ότι πρέπει να έχεις τριάντα πέντε υπηρεσία αλλά πρέπει να σε αφήσει και η υπηρεσία σου να έχεις τριάντα πέντε χρόνια. Τους αποστρατεύετε, τους πετάτε σαν στημένες λεμονόκουπες και δεν κοιτάτε από την άλλη πλευρά του Αιγαίου, που οι Τούρκοι ξέρουν να εκμεταλλεύονται τους αξιωματικούς και δεν τους πετάνε σαράντα επτά και σαράντα οκτώ ετών στα σκουπίδια ως αποτυχημένους. Γιατί τους απο-

στρατεύετε. Άρα είσαι άχρηστος για το στρατό, δεν μας κάνεις, δεν σε χρειαζόμαστε. Αυτό, λοιπόν, δεν το κάνετε. Οι Τούρκοι έχουν επιτυχίες, εμείς μετράμε συνεχώς αποτυχίες.

Προφανώς δεν ισχύει αυτό που λέτε στο ΠΑΣΟΚ, ότι πρέπει να υπάρξει εξομείωση με τους άλλους δημοσίου υπαλλήλους. Το ίδιο είναι ο αντισυνταγματάρχης που είχα εγώ στο Διδυμότειχο στο Πυροβολικό στον Έβρο με τον υπάλληλο της Νομαρχίας Ρόδου; Το ίδιο να παίρνει αναφορά από το φαντάρο έξι η ώρα το πρωί, όπως γινόταν στη μονάδα μου και στις δώδεκα η ώρα το βράδυ να είναι πάλι εκεί ο Αντισυνταγματάρχης και να παίρνει αναφορά και το ίδιο είναι να είσαι υπάλληλος των ΕΛΤΑ; Το ίδιο έργο προσφέρουν; Άρα, λοιπόν, μην εξισώνετε και μη λέτε ότι είναι δημόσιοι υπάλληλοι και ότι πρέπει να γίνουν το ίδιο.

Ανεπαρκής και η ρύθμιση που κάνετε για τους βατραχανθρώπους, ναρκαλιευτές και τους πιλότους γιατί παίζουν τη ζωή τους κορώνα-γράμματα. Θα έπρεπε να είναι πολύ καλύτερη και γι' αυτό δεν την ψηφίζουμε.

Και, φυσικά, έχει δίκιο ο κ. Πολατίδης που σας είπε στην επιτροπή ότι ο στρατιωτικός παίρνει δεκαπέντε μεταθέσεις στη διάρκεια της υπηρεσίας του και πληρώνει και ενοίκια για να μένει μέσα, γιατί τα οικήματα που έχετε φτιάξει είναι ανεπαρκή και δεν φτάνουν για όλους.

Σ' αυτό το σημείο θα καταθέσω για τις προτεινόμενες τροποποιήσεις που μας έχουν διανεμίει η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αξιωματικών Αστυνομίας και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων. Και αυτό το κάνω επειδή είπατε ότι το ρυθμίσατε το ζήτημα των έξι ημερών και της πλασματικής υπηρεσίας, για να δούμε αν είναι ικανοποιημένα τα Σώματα Ασφαλείας, αυτοί οι άνθρωποι που έχουν να αντιμετωπίσουν και την ντόπια εγκληματικότητα και την εισαγόμενη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι Αστυνομικοί και οι Πυροσβέστες παίζουν τη ζωή τους κορώνα-γράμματα και δεν είναι ο γιος του Λάτση. Όταν είσαι ο γιος του Λάτση δεν γίνεσαι αστυνομικός ή πυροσβέστης. Είσαι το παιδί του λαού και πηγαίνεις για τα 800 ευρώ και έχεις να αντιμετωπίσεις και όλα αυτά τα προβλήματα που η δική σας αδιέξοδη πολιτική, όπως και η πολιτική της Κόας Δημοκρατίας, έχει δημιουργήσει. Φουντώσατε, λοιπόν, την εγκληματικότητα, τα προβλήματα και τώρα την πληρώνουν οι αστυνομικοί και οι πυροσβέστες.

Για την αδικία που παρουσιάζει το νομοσχέδιό σας, για τον ακρωριασμό των κοινωνικών δικαιωμάτων και για την κλοπή των εισφορών που συνεπάγεται εμείς σας λέμε «όχι» και θα παλέψουμε με κάθε τρόπο, ώστε το ασφαλιστικό αυτό σύντομα να καταργηθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημήτριος Παπαδημούλης για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Θα ήθελα να κάνω, ξεκινώντας, ένα σχόλιο για τις αλλαγές που έφερε η Κυβέρνηση στο συζητούμενο νομοσχέδιο στην Ολομέλεια.

Μου θυμίζουν τη γνωστή ιστορία με το Χότζα. Ήταν ένας χωρικός που έμενε σε ένα πολύ μικρό σπιτάκι. Πήγε και παραπονέθηκε ότι ήταν πολύ στριμωγμένος. Κάθε μέρα ο Χότζας του πρότεινε να βάζει από ένα μεγάλο ζώο μέσα και να συγκατοικεί. Μετά από 20 μέρες του αφαίρεσε μία κότα και άφησε μέσα το βουβάλι, το γουρούνι, το άλογο. Και ο χωρικός την τελευταία φορά του είπε «βγάζοντας τη κότα νοιώθω ανετότερα». Έτσι κάνετε και εσείς. Κόβετε 100 με το αρχικό σχέδιο και με τις αλλαγές της τελευταίας στιγμής κόβετε 95 και ζητάτε να σας πουν ευχαριστώ. Και είδα σε μερικά μεγάλα τηλεοπτικά κανάλια «τα δώρα της Κυβέρνησης στους ασφαλισμένους». Δεν θα σας βάλλουμε δεκαπέντε χρόνια στο κεφάλι στις εργαζόμενες στο δημόσιο μητέρες ανήλικων παιδιών, αλλά θα σας τα βάλουμε με το μαλακό. Δεν θα προσθέσουμε στους ενστόλους δέκα έως δεκα-

πέντε χρόνια στο κεφάλι, αλλά θα σας βάλουμε να πληρώσετε για να σας κόψουμε δέκα.

Αυτή είναι μία παλαιοκομματική μέθοδος η οποία όμως δεν πείθει, διότι οι πολίτες θα συγκρίνουν τι είχαν και τι τους προκύπτει. Και οι εργαζόμενοι στο δημόσιο ξέρουν ότι είχαν τόσα και παίρνουν τόσα. Και είχαν ασφαλιστική προσδοκία να πάρουν τόσα και ότι θα έβγαιναν τότε στη σύνταξη. Εσείς με όλα τα μέτρα που πήρατε μ' αυτό το νομοσχέδιο και με όσα προηγήθηκαν τους τα παίρνετε από παντού. Τους κόψατε μισθούς, επιδόματα, δικαιώματα, συντάξεις και τους λέτε ότι θα βγαίνουν και αργότερα στη σύνταξη.

Αυτή η χώρα πρέπει να προκόψει και πρέπει να αναπτυχθεί και πρέπει να παράγει πλούτο και να τον διανέμει δικαίωτα για να μειωθούν οι ανισότητες. Όταν συμπεριφέρεσθε έτσι σε εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους στο δημόσιο τσαλαπατώντας και τις προεκλογικές σας υποσχέσεις και την αξιοπρέπεία τους – πρώτιστα ένα ψηφοφόρο του ΠΑΣΟΚ που είναι στο δημόσιο – πώς περιμένετε να δουλέψει η έρμη Δημόσια Διοίκηση; Πώς θα δουλέψουν αποδοτικά τα δημόσια σχολεία, οι δημόσιες υπηρεσίες, οι δήμοι, οι υπηρεσίες αποκομιδής απορριμμάτων, οι κοινωνικές υπηρεσίες, η φροντίδα στην τρίτη ηλικία, ο έλεγχος των τροφίμων, η προστασία του περιβάλλοντος, η προστασία των αρχαιο-λογικών χώρων; Με ανθρώπους που κοροϊδέψατε για να τους πάρετε τη ψήφο και τώρα τους λέτε ότι τους κόβετε από παντού; Αυτοί οι πολίτες με το δίκιο τους διαμαρτύρονται και λένε εμένα μου έχεις βάλε το χέρι στη τσέπη και μου έχεις πάρει ό,τι υπάρχει και μου έχεις βγάλει και τη φόδρα. Πες μου τι παίρνεις από τη φοροδιαφυγή, τι πληρώνουν οι οικονομικά ισχυροί, τι έκοψες από τη διαφθορά, τι έκοψες από την πελατειακή σπατάλη;

Εσείς νομιμοποιείτε τις παρανομίες στα νοσοκομεία, η φοροδιαφυγή καλπάζει, η διαφθορά δεν ελέγχεται. Και έρχεται ο κ. Ρακιντζής επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης και λέει ότι έχει στείλει τετρακόσιες πενήντα υποθέσεις διαφθοράς στη δικαιοσύνη, αλλά καμμία δεν έχει τελεσιδικήσει.

Έρχομαι στα άρθρα. Τα βασικά άρθρα που εκφράζουν τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι τα άρθρα 3 και 4 όπου προσδιορίζεται μία μεγάλη μείωση των συντάξεων, όπου κόβονται μεσοσταθμικά με μπαλτά κατά 30% και τα άρθρα 6 και 7 όπου προσδιορίζεται μία μεγάλη αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξοδότηση με μία πρωτοφανή έλλειψη μεταβατικότητας. Δεν υπήρξε ασφαλιστική μεταρρύθμιση σε ευρωπαϊκή χώρα ακόμα και η πιο σκληρή που να μην μπήκε στη βάση της κοινωνικής και πολιτικής συζήτησης και αντιπαράθεσης διαλόγου και μέσα στα Κοινοβούλια και σε συνεργασία με τα συνδικάτα. Στην Ισπανία η συζήτηση για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση κράτησε 8 χρόνια, στη Σουηδία κράτησε 4 χρόνια. Στην Ελλάδα νομοθετείται την ώρα που έξω βράζει ο τόπος με θερμοκρασία 40 βαθμών Κελσίου, ψεκάστε, ψηφίστε, τελειώσατε, για να επωφεληθείτε και από τα μπάνια του λαού που έλεγε ο πατέρας του σημερινού Πρωθυπουργού.

Θα δώσετε μία βασική σύνταξη, η οποία στην πραγματικότητα είναι μετονομασία του ΕΚΑΣ. Όταν δίνεις 360 ευρώ είναι το ΕΚΑΣ μετονομασμένο. Και το υπόλοιπο θα είναι αναλογική σύνταξη που θα προσδιορίζεται με κριτήρια, όπως τα κριτήρια με τα οποία λειτουργούν ο ασφαλιστικές εταιρείες και μάλιστα λογαριάζοντας το σύνολο του εργασιακού βίου. Μπορείτε να μου πείτε σε πόσες ευρωπαϊκές χώρες ισχύει αυτό; Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες ισχύουν τα δέκα καλύτερα χρόνια, σε άλλες τα είκοσι καλύτερα χρόνια και σε άλλες τα πέντε καλύτερα χρόνια. Εδώ είναι το σύνολο. Και το ερώτημα είναι από τη συνταγματική επιταγή που λέει ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι υποχρέωση του κράτους και έχει αναδιανεμητικά στοιχεία και στοιχεία μείωσης των ανισοτήτων και άμβλυνσής τους και προσπαθεί να στηρίξει ένα κοινωνικό σύστημα ασφάλισης, τι θα κρατήσετε; Τίποτα, αν εξαρέσει κανείς τον ΕΚΑΣ. Το άλλο δουλεύει σαν ιδιωτική ασφαλιστική εταιρεία.

Να πω κάτι και για τους υπαλλήλους της Βουλής. Την περασμένη εβδομάδα συζητώντας το ασφαλιστικό βρεθήκαμε για πρώτη φορά σε μια κινητοποίηση των εργαζομένων στη Βουλή. Σημαντικό πράγμα αν σκεφθεί κανείς και πώς έχει στελεχωθεί αυτή η Βουλή. Εδώ χρειάζεται μία ριζική αναδιοργάνωση και μια

μεγαλύτερη αλληλεγγύη σε αυτούς που πραγματικά προσφέρουν. Τα τελευταία χρόνια οι υπάλληλοι της Βουλής αυξήθηκαν μέχρι το βαθμό του διπλασιασμού. Την τελευταία δεκαετία ίσως αυξήθηκαν 60% και παραπάνω αν προσθέσει και εργαζόμενους με άλλες μορφές εργασίας. Όμως υπάρχουν τομείς, όπου υπάρχουν τρομακτικές ελλείψεις. Αναφέρθηκε από προηγούμενο ομιλητή ο τομέας της στενογραφίας. Δεν είναι αρμοδιότητα της Κυβέρνησης. Είναι αρμοδιότητα του Προέδρου της Βουλής. Πρέπει να σταματήσει αυτή η υποκρισία του πολιτικού συστήματος, όπου οι υπάλληλοι της Βουλής γίνονται το μαξιλαράκι, στο οποίο ρίχνουμε όλες τις ευθύνες αυτών οι οποίοι χρησιμοποίησαν και τους εργαζόμενους στη Βουλή ως ένα ακόμη σπορ για να κάνουν ρουσφετολογικές προσλήψεις και πελατειακές δαπάνες.

Το σημερινό ασφαλιστικό σύστημα στο δημόσιο δεν έχει προβλήματα, δεν έχει ελλείψεις, δεν έχει πράγματα που πρέπει να διορθωθούν; Ασφαλώς και έχει. Δεν το φτιάξαμε εμείς. Εσείς το φτιάξατε μισό-μισό με τη Νέα Δημοκρατία, μπαλώνοντας, κόβοντας και ράβοντας. Έχει ανισότητες; Έχει προβλήματα που θα έπρεπε να διορθωθούν; Έχει ζητήματα που χρειάζονται εξορθολογισμό; Βεβαίως. Αλλά εσείς χρησιμοποιείτε τα προβλήματα που δημιουργήσατε με τις εμβολωματικές πολιτικές σας για να ξεθεμελιώσετε τον αναδιανεμητικό, τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης. Και πάτε σε μεγάλες μειώσεις και αντικαθιστάτε τον κοινωνικό χαρακτήρα με τον κεφαλαιοκρατικό χαρακτήρα.

Και επειδή μπήκε ο Υπουργός, ρώτησα στη συζήτηση επί της αρχής και μέχρι τώρα δεν έχω πάρει απάντηση, μπορείτε να μας πείτε, γιατί σίγουρα το έχετε λογαριάσει, όταν κάνετε αυτό το σφαγιαστικό ασφαλιστικό νομοσχέδιο και για τον ιδιωτικό και για το δημόσιο τομέα, πόσα σκοπεύετε και προβλέπετε να εξοικονομήσετε σε ετήσια βάση σε βάθος χρόνου; Γιατί κρύβετε αυτούς τους αριθμούς; Γιατί δεν έχετε εμφανίσει πόσα θα πάρετε από την τσέπη των ασφαλισμένων εξοικονομώντας πόρους;

Πολύ φοβούμαι ότι αυτό το στοιχείο που είναι και επιβεβλημένο να παρουσιαστεί μέσα από τις εκθέσεις του Γενικού Λογιστηρίου του κράτους αποκρύπτεται για να μην πάθει σοκ ο κόσμος που του τα παίρνετε, διότι προστίθεται αυτή η αφαιμάξη, σε μια αφαιμάξη που έχει προηγηθεί. Κόψατε μισθούς, κόψατε επιδόματα, πήρατε κι άλλα λεφτά με φόρους, πήρατε κι άλλα λεφτά με πρόσθετους φόρους και τώρα τους λέτε: «Θα σου κόψω και από τη σύνταξη, όχι αυτή που θα πάρεις, αλλά κι αυτή που παίρνεις και θα βγαίνεις και πιο αργά στη σύνταξη.»

Εμείς, θα καταψηφίσουμε τα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου που προβλέπουν αυτές τις άγριες, νεοφιλελεύθερες ρυθμίσεις. Και με την ολοκλήρωση της ψηφοφορίας, θα καταθέσουμε και αναλυτικά την πρότασή μας, άρθρο προς άρθρο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαδημούλη.

Ο Υφυπουργός, κ. Σαχινίδης, έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είχα σκοπό να καταχραστώ το χρόνο από τους συναδέλφους Βουλευτές, αλλά θεωρώ ότι ο δημόσιος διάλογος δεν κερδίζει όταν προστρέχουμε σε αυτόν με γενικούς αφορισμούς ότι «ξέρετε, κάνετε όλα αυτά στον τομέα του συνταξιοδοτικού, αλλά δεν κάνετε σε άλλους τομείς απ' όπου θα μπορούσατε να εξοικονομήσετε έσοδα, να βοηθήσετε πραγματικά τη χώρα». Είναι μια προσέγγιση η οποία έρχεται σε σύγκρουση με τα πραγματικά στοιχεία. Γιατί η πολιτική βούληση της Κυβέρνησης για να αντιμετωπίσει το τεράστιο πρόβλημα της εκτεταμένης φοροδιαφυγής, φάνηκε από το φορολογικό νομοσχέδιο το οποίο ψηφίσαμε. Τότε, δηλώσαμε ποιες είναι οι προθέσεις μας.

Πριν από λίγες ημέρες, είχαμε βγάλει μια ανακοίνωση από την οποία προέκυπτε ότι υπήρχε μεγάλος αριθμός οφειλετών με ληξιπρόθεσμες οφειλές, οι οποίοι ταυτόχρονα είχαν ακίνητα στη Σαντορίνη και στη Μύκονο. Σήμερα, λοιπόν, κύριε Παπαδημούλη, μια και ενδιαφεραθήκατε για να μάθετε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες που έχει πάρει η Κυβέρνηση και οι οποίες δείχνουν ποια είναι η πολιτική βούληση, μπορώ να ενημερώσω επίσημα τους

συναδέλφους της Βουλής, ότι από τους εννιάκοσιους ογδόντα εννέα οφειλέτες με ληξιπρόθεσμες οφειλές, οι οποίοι είχαν ακίνητη ιδιοκτησία σε Μύκονο και Σαντορίνη, αμέσως μετά την ανακοίνωση που έκανε η Κυβέρνηση και τη διασταύρωση των στοιχείων, προσέτρεξαν να πληρώσουν έως τώρα τις οφειλές τους διακόσιοι είκοσι έξι. Δεν μπορούσε να το κάνει αυτό η προηγούμενη κυβέρνηση; Βεβαίως, και μπορούσε να το κάνει, αλλά δεν είχε την πολιτική βούληση. Ανακοινώσαμε την αναστολή λειτουργίας καταστημάτων λόγω φορολογικών παραβάσεων. Δεν μπορούσε να το κάνει αυτό η προηγούμενη κυβέρνηση; Βεβαίως, και μπορούσε να το κάνει. Δεν το έκανε όμως. Το έκανε αυτή η Κυβέρνηση.

Πετύχαμε με το νομοσχέδιο και την πρόβλεψη που είχαμε μέσα για τις offshore εταιρείες, στις οποίες πολλοί πήγαιναν και γράφανε τα ακίνητα, να υποχρεώσουμε τους κατόχους ακινήτων μέσω offshore εταιρειών, να αναγκαστούν να τις μεταβιβάσουν σε φυσικά πρόσωπα, διότι το κόστος διατήρησης ακινήτου μέσω offshore εταιρείας είναι ασύμφορο. Και αυτό δείχνει ποια είναι η πολιτική μας βούληση.

Και σε τελική ανάλυση και μια άλλη πληροφορία την οποία θέλω να καταθέσω είναι ότι εμείς χτυπήσαμε όλους αυτούς οι οποίοι χρησιμοποιούσαν τις διατάξεις που υπήρχαν για τα σκάφη, τα οποία χρησιμοποιούσαν ορισμένοι για προσωπική τους αναψυχή, αλλά τα είχαν χαρακτηρίσει ως επαγγελματικά και κατάφεραν και φοροδιέφευγαν και δεν πλήρωναν φόρους, να υποχρεωθούν να πάνε να τα μεταβιβάσουν πλέον στον εαυτό τους. Και εκεί που μέχρι τώρα είχαν το χαρακτήρα των επαγγελματικών σκαφών, καταφέραμε να είναι σκάφη ιδιωτικά και βεβαίως, να έχουν πληρώσει και τους σχετικούς φόρους.

Ενδεικτικά απαριθμσα κάποιες πρωτοβουλίες, περισσότερο για να ενημερώσω το συνάδελφο μου, για να μη λέγεται, να μην καταγράφεται μέσα στη συζήτηση που γίνεται στη Βουλή, ότι μέσα σε αυτούς τους εννιά μήνες δεν υπήρξε καμμία πρωτοβουλία και καμμία διάθεση από την Κυβέρνηση, να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που με τα χρόνια είχαν συσσωρευτεί και που επέτρεπαν σε κάποιους να ζουν σε βάρος των έντιμων και φορολογούμενων πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό κ. Σαχινίδη.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ θα ασχοληθώ με συγκεκριμένα πράγματα μια που περάσαμε στα άρθρα.

Πρώτον, θα αναφερθώ στη λεγόμενη πλασματική υπηρεσία των ενστόλων. Να τελειώνουμε με αυτό το αστείο περί πλασματικότητας. Όταν αναφερόμαστε στη λεγόμενη πλασματική πενταετή υπηρεσία των ενστόλων, πρέπει να ξέρουμε και να συνομολογούμε όλοι μέσα σε αυτή την Αίθουσα, ότι είναι μάχιμη πραγματική υπηρεσία. Οι άνθρωποι έχουν κερδίσει αυτά τα χρόνια, με το αίμα τους, με τον ίδιο τον ιδρώτα τους και με τις αγωγές της καθημερινότητάς τους.

Συγκεκριμένα, έχουν πληρώσει αυτή τη λεγόμενη «πλασματική» με υπερωρίες άνευ αμοιβής. Θα το πούμε αυτό; Έχουν πληρώσει με απασχόληση σε αργίες, χωρίς να παίρνουν ούτε ένα ευρώ. Έχουν πληρώσει αυτή τη δήθεν «πλασματική», με το ανύπαρκτο ωράριο τους. Δεν έχουν οκτώωρο οι ενστολοί. Μπορεί να γυρίζουν το μεσημέρι στο σπίτι τους και σε μια ώρα να τους πάρει τηλέφωνο ο διοικητής τους και να τους πει: «Ελάτε πάλι πίσω.» Και βεβαίως, με την επικινδυνότητα του επαγγέλματός τους, για να μιλήσω γενικά. Άρα, λοιπόν, αυτό που λέμε «πλασματική υπηρεσία», θα παρακαλούσα πάρα πολύ, ο όρος να γίνει «μάχιμη πραγματική υπηρεσία», γιατί αυτό αποτυπώνει πλήρως την πραγματικότητα.

Δεύτερο σημείο και πάρα πολύ σημαντικό για εμάς, για το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Κύριε Υπουργέ, έχουμε μια εντελώς διαφορετική αντίληψη και φιλοσοφία, όσον αφορά την απασχόληση των συνταξιούχων. Ας προτάξουμε τη λογική. Τι λέει η λογική; Λέει ότι κάποιος άνθρωπος βγαίνει στη σύνταξη και στη

συνέχεια προτιμάει να απασχοληθεί με κάτι. Τούτέστιν ή να βρει μια δουλειά στον ιδιωτικό τομέα και να γίνει εκ νέου μισθωτός ή να αυτοαπασχοληθεί, να ανοίξει μια δικιά του επιχείρηση. Τι προσφέρει; Προσφέρει στην ανάπτυξη του ΑΕΠ και προσφέρει και θέσεις εργασίας.

Και έρχεστε τώρα και λέτε ότι θα πρέπει οι άνθρωποι αυτοί, δηλαδή οι απασχολούμενοι συνταξιούχοι, να δοκιμάσουν πλέον από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είτε την περικοπή της σύνταξης τους είτε την πλήρη αναστολή της σύνταξης τους. Και εγώ σας θέτω το εξής εύλογο ερώτημα και περιμένουμε μια απάντηση: Η σύνταξη του πολίτη, ενστόλου ή μη, είναι περιουσιακό του στοιχείο; Την έχει πληρωμένη με δικά του χρήματα, ναι ή όχι; Άρα, αν ακολουθήσουμε αυτή τη γραμμή σκέψης, θα κατανοήσουμε όλοι ότι δεν είναι δυνατόν να έρχεται η Κυβέρνηση, η πολιτεία και να βάζει χέρι σε ένα κεκτημένο περιουσιακό στοιχείο των πολιτών.

Υπό αυτή την έννοια, λοιπόν, εμείς είμαστε κάθεται αντίθετοι σε αυτήν την πρακτική που πάτε να εφαρμόσετε και νομίζω ότι σας έχει στείλει και τα μαντάτα το Ελεγκτικό Συνέδριο για την αντισυνταγματικότητα της πρακτικής αυτής.

Τρίτο σημείο. Έρχομαι στους εκπαιδευτικούς, αγαπητοί συνάδελφοι, για να δείτε τη μεγάλη υποκρισία του ΠΑΣΟΚ, το μεγάλο εμπαιγμό που υφίστανται οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας ή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Θα σας διαβάσω ένα απόσπασμα από νόμο ΠΑΣΟΚ. Είναι ο ν. 3075/2002. Προσέξτε τι έλεγε, η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ: «Επειδή η διδασκαλία», διαβάζω από μέσα, «σε σχολεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, σε αυτή την ηλικία» είναι η ηλικία των εξήντα και εξήντα πέντε, «αποβαίνει σε βάρος του διδακτικού και εκπαιδευτικού έργου, με τις προτεινόμενες διατάξεις του νόμου παρέχεται η δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς, που έχουν συμπληρώσει τριακονταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία να λαμβάνουν σύνταξη, όσοι μεν έχουν διοριστεί μέχρι 31-12-1982, μετά τη συμπλήρωση του πεντηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας τους, όσοι δε έχουν διοριστεί από την 1-1-1983 και εφεξής, μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού έτους της ηλικίας». Τάδε έφη Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ το 2002.

Και έρχεστε τώρα εσείς και τα αλλάζετε αυτά. Και λέτε όχι, ο εκπαιδευτικός στα εξήντα πέντε χρόνια. Εγώ ερωτώ πάλι: Φαντάζεστε, κύριε Υπουργέ, μία νηπιαγωγό εξήντα πέντε χρονών να κάνει μάθημα σε παιδάκια τεσσάρων χρονών; Δεν βλέπετε ότι υπάρχει ένα τεράστιο πολιτισμικό χάσμα, ένα τεράστιο επικοινωνιακό χάσμα, ένα τεράστιο χάσμα γενεών μεταξύ ενός ανθρώπου του εξηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας του και παιδιών που είναι τεσσάρων, πέντε, έξι, επτά, δέκα χρονών; Αυτό δεν αντανάκλα αρνητικά στην ποιότητα των παρεχομένων εκπαιδευτικών υπηρεσιών; Αυτό λέγατε εσείς στην αιτιολογική έκθεση του ν. 3075/2002.

Και βεβαίως, μπορείτε να αντιτείνετε το εξής επιχείρημα. «Μα, τότε, κύριε Ροντούλη ήταν 2002. Τώρα είναι 2010, έχουμε άλλου είδους προβλήματα». Τότε, λοιπόν, θα σας πω και εγώ ότι η κ. Διαμαντοπούλου σε συνέντευξή της στο «ΜΕΓΑ» αναγνώρισε την αναγκαιότητα ύπαρξης της συγκεκριμένης ρύθμισης, συμφωνώντας ότι τυχόν κατάργησή της, θα έχει σοβαρές συνέπειες στην ποιότητα του παρεχομένου εκπαιδευτικού έργου.

Άρα, λοιπόν, εγώ κύριε Υπουργέ, καλοπροαίρετα σας ρωτώ: Πότε λέγατε επιτέλους την αλήθεια στον ελληνικό λαό; Το 2002 με το νόμο, που σας είπα; Το 2010 με το δικό σας νόμο; Το 2010, επίσης, με αυτά που λέει η κυρία Διαμαντοπούλου; Πότε επιτέλους λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό;

Με αυτά που κάνετε, με τις αλλεπάλληλες τροπολογίες, τις παλινωδίες, τις αλλαγές και όλα αυτά μας έχετε τρελάνει όλους. Έχετε τρελάνει όλο τον ελληνικό λαό.

Καταλήγω λέγοντας τούτο. Κοιτάξτε να δείτε, το νομοσχέδιο θα περάσει. Το ψηφίσατε ήδη επί της αρχής. Και βεβαιότατα αύριο θα ολοκληρωθεί και η συζήτηση επί των άρθρων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σας λέω, όμως, ότι οι Βουλευτές σας το ψηφίζουν με βαριά καρδιά, γιατί και μετά την αυριανή υπερψήφιση επί των άρθρων δεν θα τολμάνε να πάνε στα χωριά και στα καφενεία. Εκεί θα

δουν την ογκούμενη λαϊκή οργή, η οποία θα αντανάκλασε πάρα πολύ σύντομα και στα εκλογικά ποσοστά του ΠΑΣΟΚ.

Αρα, λοιπόν, σας λέμε και πάλι ότι κάνετε μια βίαιη μεταρρύθμιση, η οποία ξεθεμελιώνει δικαιώματα των πολιτών που τα έχουν πληρωμένα με τους κόπους, τις αγώνες, τις θυσίες μιας ολόκληρης ζωής. Αυτό δεν θα σας βγει σε καλό. Και εσείς θα έχετε συνδέσει το όνομά σας με ένα επαίσχυντο νομοσχέδιο, που με κυνικό τρόπο πλήττει δικαιώματα που οι πολίτες προσπαθούν να τα κατοχυρώσουν μια ολόκληρη ζωή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Πειραιά του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Καρύδης για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το δεύτερο κατά σειρά νομοσχέδιο ολοκληρώνονται ουσιαστικά οι αλλαγές του ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα, βγάζοντας την οικονομία μας από το αδιέξοδο και τη σύνταξη των εργαζομένων από βέβαιο αφανισμό.

Γνωρίζουμε όλοι, πως φθάσαμε μέχρι εδώ. Τα είπαμε και την προηγούμενη εβδομάδα κατά την ψήφιση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Απλώς ορισμένοι μέσα σε αυτή την Αίθουσα δεν θέλουν ή κάνουν πως δεν θέλουν να αντιληφθούν τα πραγματικά δεδομένα.

Οι δημογραφικές αλλαγές, οι πελατειακές σχέσεις, η εισφοροδιαφυγή, η μαύρη εργασία, η κακοδιαχείριση, τα δομημένα ομόλογα, η κατασπατάληση πόρων για φάρμακα και αναλώσιμα, έδωσαν τη χαριστική βολή στο ξεχαρβάλωμα του συστήματος.

Όλοι βέβαια, ελπίζουμε ότι τις επόμενες μέρες το σήριαλ των ορφανών διοικήσεων των ταμείων, θα πάρει τέλος. Διαφορετικά δεν θα υπάρχει καμία δικαιολογία από τους αρμόδιους Υπουργούς. Σήμερα σε δύσκολες συνθήκες για την οικονομία της χώρας μας πρέπει να πάρουμε αποφάσεις για να μην διαιωνίζεται μια κατάσταση, που εκ των πραγμάτων οδήγησε στην καταστροφή.

Η Κυβέρνηση τολμά να προχωρήσει στη διάσωση της εθνικής οικονομίας, στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και στη διασφάλιση των συντάξεων. Ξέρουμε ότι οι αλλαγές είναι επώδυνες, αλλά δεν γίνεται διαφορετικά. Παρά τις αντιδράσεις, αυτή την προσπάθεια την κατανοούν όλοι οι Έλληνες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι, ανεξάρτητα του κλάδου και του φορέα απασχόλησής τους. Δικαιολογημένα ανησυχούν αν αύριο θα έχουν σύνταξη και αν θα μπορέσουν να ζήσουν αξιοπρεπώς με αυτή.

Είναι αλήθεια, ότι ορισμένοι κλάδοι συνταξιούχων του δημοσίου θεωρούνται σε σχέση με τους συνταξιούχους στον ιδιωτικό τομέα προνομιούχοι, για τους όρους συνταξιοδότησης, τη θεμελίωση και το ύψος της σύνταξης. Και για τους συνταξιούχους του δημοσίου, όμως, το σύστημα οδηγείται σε αδιέξοδο. Το συνταξιοδοτικό των δημοσίων υπαλλήλων απορροφά πάνω από το 10% των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού, δηλαδή 7,1 δισ. ευρώ, με αποτέλεσμα τεράστιοι πόροι να αποστερούνται από άλλους εξίσου σημαντικούς τομείς της κοινωνικής πολιτικής και πρόνοιας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι ριζικές αλλαγές και στο συνταξιοδοτικό του δημοσίου, είναι επιβεβλημένες. Η πρώτη και κύρια αλλαγή αφορά την ανάγκη εναρμόνισής του με το νέο ασφαλιστικό του ιδιωτικού τομέα. Δεν έχουμε πλέον περιθώρια να υπάρχουν συνταξιούχοι δύο ταχυτήτων με διακρίσεις και εξαιρέσεις. Η κρίση του συστήματος αφορά στο ίδιο βαθμό όλους και σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί κάποιος να πλήττονται περισσότερο από τους άλλους. Στο πλαίσιο αυτό έχει σημασία να καταργήσουμε τις ανισότητες μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και κάθε φαινόμενο διακρίσεων και ευνοιοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αγγίζει το ευαίσθητο θέμα της εξίσωσης των ορίων ηλικίας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Πρόκειται, δεδομένης της σύντομης μεταβατικής περιόδου, για μια αρκετά βίαιη αλλαγή των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των γυναικών.

Η αλλαγή αυτή επιβάλλεται από την καταδικαστική απόφαση της χώρας μας από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία απαγορεύει τις διακρίσεις μεταξύ των δύο φύλων και στο συνταξιοδοτικό. Παρ' όλα αυτά είναι θετικές οι ρυθμίσεις που κατατέθηκαν σήμερα, ελαφρύνοντας τα βάρη σε οικογένειες με ένα, δύο παιδιά και κυρίως στις τρίτεκνες οικογένειες.

Από εδώ και πέρα απελευθερώνονται πολύτιμοι πόροι. Αυτοί οι πόροι σήμερα καλύπτουν μαύρες τρύπες, οι οποίες θα δώσουν τη δυνατότητα χρηματοδότησης προγραμμάτων και υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα, που τόσο ανάγκη έχουν ο ασθενέστερες κοινωνικές τάξεις.

Θέλω στο σημείο αυτό να θίξω ορισμένα θέματα για τους εργαζόμενους στα σώματα ασφαλείας, στο λιμενικό και την πυροσβεστική, γιατί ακούστηκαν πολλά. Είναι γεγονός ότι οι διατάξεις για το συνταξιοδοτικό ήρθαν αιφνιδιαστικά στο Κοινοβούλιο. Παρ' όλα αυτά, όμως, έγινε ένας ουσιαστικός διάλογος και στην Επιτροπή, υπήρξαν καταληκτικές ρυθμίσεις, οι οποίες είναι ιδιαίτερα θετικές.

Η πριν από λίγες ώρες παρέμβαση του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου κ. Παπουτσή ήρε και τις τελευταίες επιφυλάξεις για μια σημαντική κατηγορία εργαζομένων στα σώματα ασφαλείας. Είναι προς τιμήν των συναρμοδίων Υπουργών του κ. Χρυσοχόϊδη, του κ. Βενιζέλου, του κ. Παπακωνσταντίνου, που το αποδέχτηκαν. Γιατί αφορούσε μια κατηγορία εργαζομένων που εάν δεν σκύβαμε με ενδιαφέρον πάνω στο πρόβλημά τους, πολλοί από αυτούς θα έβγαιναν στη σύνταξη -και μειωμένη σύνταξη περίπου 40% μέσα από τους υπολογισμούς που έκαναν οι αρμόδιες υπηρεσίες- μετά τα εξήντα χρόνια ηλικίας και μετά από σαράντα χρόνια δουλειάς.

Είμαστε βέβαιοι, ότι αύριο αυτό θα γίνει πράξη -μετά την αποστολή της συγκεκριμένης τροπολογίας που έγινε αποδεκτή στο Ελεγκτικό Συνέδριο- και στην αυριανή κατ' άρθρον συζήτηση. Η συζήτηση που έγινε ήταν καταλυτική. Και δεν ήταν, όπως βιάστηκαν ορισμένοι συνάδελφοι να την χαρακτηρίσουν, θέατρο. Ήταν μια ζωντανή συζήτηση για ένα σοβαρό θέμα. Μακάρι αυτές οι συζητήσεις να γίνονται με αυτό το ύφος μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Γιατί, ενώ κάποιος είπαν ότι είναι θέατρο, εγώ θέλω πω ότι το θέατρο αυτό παίζεται τα τελευταία έξι χρόνια εις βάρος των εργαζομένων στα σώματα ασφαλείας από την προηγούμενη Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και δυστυχώς, ορισμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες έπαιξαν μέσα σε αυτό το θέατρο. Αρκεί να θυμηθούμε ότι πήγαιναν έξω από τη Ρηγίλλης και έλεγαν ότι εδώ είναι το σπίτι μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε ότι οι πολιτικές αποφάσεις που παίρνουμε έχουν κόστος και δημιουργούν κρίση εμπιστοσύνης στις σχέσεις μας με τους πολίτες. Βάζουμε, όμως, πάνω απ' όλα τη σωτηρία της χώρας.

Ακούμε όλο αυτό το διάστημα από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να μας καλούν να καταψηφίσουμε το ασφαλιστικό. Και την προηγούμενη εβδομάδα το έκαναν αυτό και σ' αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο του δημοσίου το κάνουν. Το εξωφρενικό, βέβαια, είναι ότι η Νέα Δημοκρατία που «βούλιαξε» τη χώρα και μαζί της το ασφαλιστικό σύστημα, με την καταλήστευση των ταμείων και τις σπατάλες στα φάρμακα, έχει το θράσος να μας ζητά ευθύνες.

Από την άλλη, βέβαια, έχουμε και την Αριστερά, η οποία δείχνει μόνιμα δογματισμό και μιζέρια. Ποτέ μέχρι τώρα, μετά τη μεταπολίτευση, δεν βρήκε να πει μια καλή κουβέντα για τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Ακόμα και τα προηγούμενα έξι χρόνια που κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία, της «έκλεινε» το μάτι και φόρτωνε όλες τις ευθύνες στο ΠΑΣΟΚ.

Το τραγικό, όμως, είναι ότι κανένας από την Αντιπολίτευση δεν σκέφθηκε τη σωτηρία της χώρας, ούτε καταθέτει σοβαρές και ρεαλιστικές προτάσεις. Τρανταχτό παράδειγμα αποτελεί η έκθεση αορίστων ιδεών του κ. Σαμαρά, για την οποία, βέβαια, ο ελληνικός λαός αδιαφόρησε πλήρως.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η υπερψήφιση του ασφαλιστικού σημαίνει ότι γλιτώνει η χώρα μας από απίστευτες περιπέτειες πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής αστάθειας. Σε μια χρεοκοπη-

μένη οικονομία, αυτοί που κυρίως θα πληγούν είναι οι εργαζόμενοι και ο ελληνικός λαός. Και εμείς κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να το επιτρέψουμε. Η Ελλάδα θα σταθεί στα πόδια της, θα πάει μπροστά, γιατί το οφείλουμε στις γενιές που έρχονται μετά εμάς. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καρύδη και για τη συνέπεια στο χρόνο.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Θεοχάρη για οκτώ λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από μερικές ημέρες ψηφίσαμε ένα νομοσχέδιο καίριας σημασίας για τα εργασιακά και ασφαλιστικά θέματα, που θα μας επιτρέψει να προχωρήσουμε στην αναστήλωση ενός ασφαλιστικού συστήματος που καταρρέει. Όμως, για να είναι ολοκληρωμένη και βιώσιμη η λύση, πρέπει να κάνουμε βαθιές τομές σε όλο το φάσμα του ασφαλιστικού, να εξορθολογήσουμε κριτήρια και διαδικασίες για όλους τους εργαζόμενους και συνταξιούχους, χωρίς ειδικές προβλέψεις και ομάδες ευνοουμένων, χωρίς εξαιρέσεις και αδικίες.

Βέβαια, οι αλλαγές που προβλέπονται στο νομοσχέδιο ανατρέπουν δεδομένα δεκαετιών και είναι φυσιολογικό να προκαλούν αντιδράσεις. Είναι, όμως, αλλαγές απαραίτητες, αλλαγές επιβεβλημένες, τόσο από τη δυσμενή δημοσιονομική συγκυρία, όσο και από τις δεσμευτικές αποφάσεις επισήμων οργάνων, όπως το Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η καταδικαστική για την Ελλάδα απόφαση όσον αφορά την εξίσωση των ορίων ηλικίας. Πρόκειται, εξάλλου, για αλλαγές που ως στόχο έχουν την εναρμόνιση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των δημοσίων υπαλλήλων με το νέο καθεστώς που δημιουργήθηκε από την ψήφιση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Αν αναλογιστούμε ότι το συνταξιοδοτικό του δημοσίου απορροφά πάνω από το 10% των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού, γίνεται απόλυτα σαφές η ανάγκη, τόσο για την εφαρμογή μιας δημοσιονομικά βιώσιμης ρύθμισης, όσο και για την απελευθέρωση πόρων που θα επιτρέψουν τη χρηματοδότηση και τη λειτουργία ενός σύγχρονου, αποτελεσματικού και ποιοτικού κοινωνικού κράτους, ενός κράτους που θα παρέχει δίκτυο προστασίας, θα εξασφαλίζει δικαιώματα και υπηρεσίες για όλους τους εργαζόμενους και θα αντιμετωπίζει τους δημοσίους υπαλλήλους δίκαια και ισότιμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βασική προτεραιότητά μας αποτελεί η ενότητα του ασφαλιστικού συστήματος, με την επέκταση των όσων ορίζονται από το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο και στο δημόσιο τομέα, προκειμένου να χορηγείται από το 2015 η σύνταξη, βασική και αναλογική, στους ασφαλισμένους του δημοσίου, με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που ισχύουν και για τους ασφαλισμένους στους άλλους φορείς.

Όπως και στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, έτσι και σε ό,τι αφορά στους δημοσίους υπαλλήλους, συμπεριλαμβάνονται βελτιωτικές διατάξεις για θέματα διαδοχικής ασφάλισης.

Επιπλέον, με την κατάργηση των Επιτροπών Πιστοποίησης Αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα σε νομαρχίες και δημόσιο - με εξαίρεση αυτές των ενστόλων - και την υπαγωγή των ασφαλισμένων του δημοσίου στο Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας, θα εξορθολογίσουμε τον τρόπο διάγνωσης και ελέγχου των αναπηρικών συντάξεων, ώστε να τις λαμβάνουν οι πραγματικά δικαιούχοι.

Επίσης, μία σειρά από διατάξεις έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να ισχύουν και για το δημόσιο τομέα αυτά που είτε εισήχθησαν με το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο είτε ισχύουν εδώ και χρόνια για τους ασφαλισμένους στους άλλους φορείς. Μεταξύ αυτών είναι η επιμήκυνση του χρόνου διάρκειας του έγγαμου βίου από δύο σε πέντε χρόνια, προκειμένου ο επιζών σύζυγος να δικαιούται τη σύνταξη του αποβιώσαντος. Επίσης, η κατάργηση υπό προϋποθέσεις του δικαιώματος συνταξιοδότησης των άγαμων θυγατέρων, αλλά και η αυστηροποίηση των διατάξεων που προβλέπουν περιορισμό της σύνταξης λόγω αυξημένων εισοδημάτων.

Επιπλέον, προβλέπεται η ένταξη στο ΙΚΑ των νέων διορισμέ-

νων από το 2011 και η θέσπιση και στο δημόσιο της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων με παρακράτηση κλιμακούμενου συντελεστή από τις συντάξεις που υπερβαίνουν τα 1.400 ευρώ.

Τέλος, με το νομοσχέδιο θεσπίζεται η εξίσωση των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών, διάταξη που προέρχεται από ρητή υποχρέωσή μας, κατόπιν της καταδικαστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, απόφασης που θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί εάν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε λάβει τα απαραίτητα μέτρα, από τη στιγμή που πέντε χρόνια πριν είχε λάβει προειδοποιητική επιστολή και θα μπορούσε να έχει διαπραγματευτεί τους όρους και τις προϋποθέσεις, κάτω από τις οποίες θα γινόταν ομαλότερα η μετάβαση στο νέο καθεστώς.

Από τη στιγμή, όμως, που οι διατάξεις που ίσχυαν έως τώρα αντιβαίνουν στις επιταγές της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών, είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε στην εξομείωση των ορίων ηλικίας με μικρή μεταβατική περίοδο τριών ετών, όπως ορίζεται και στο μνημόνιο, με αφετηρία της περιόδου προσαρμογής το 2011 και ολοκλήρωσή της το 2013.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για τις επώδυνες διατάξεις που καλούμαστε να ψηφίσουμε δεν ευθύνεται μόνο το μνημόνιο, ούτε η ηγεσία του Υπουργείου ή το σύνολο του κυβερνητικού επιτελείου. Ευθύνεται ολόκληρο το πολιτικό σύστημα που δεν πάρθηκαν οι γενναίες αποφάσεις, που έγιναν εγκληματικά λάθη στη διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων και βρέθηκε το ασφαλιστικό σύστημα ένα βήμα πριν την κατάρρευση. Και βέβαια, ευθύνεται η Νέα Δημοκρατία που διακυβέρνησε τη χώρα τα τελευταία πεντέμισι χρόνια.

Εμείς σήμερα τολμάμε να κάνουμε όσα έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και δεκαετίες. Τολμάμε να αναλάβουμε την ευθύνη της εξαγίωσης του ασφαλιστικού συστήματος και, βέβαια, τολμάμε να αναλάβουμε το κόστος αυτού του εγχειρήματος. Σίγουρα, δεν είναι ευχάριστο για κανέναν από εμάς να συνηγορεί υπέρ τέτοιων μέτρων και ιδιαίτερα για εμένα, που μέχρι πριν από λίγους μήνες είχα την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου - και ακόμα την έχω, απλά είναι σε αναστολή - και επιπλέον, είμαι και μητέρα ανήλικων παιδιών.

Όμως, το αίσθημα ευθύνης πρέπει να υπερέχει όλων, να μη «στρουθοκαμηλίζουμε», να αφήσουμε τους λαϊκισμούς και να σταθούμε όλοι στο ύψος των δύσκολων περιστάσεων. Δυστυχώς, τα περιθώρια έχουν στενέψει και δεν υπάρχει πια χρόνος για αναβολές. Γι' αυτό και οφείλουμε όλοι μας να στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια και να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Θεοχάρη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Έβρου του ΠΑΣΟΚ κ. Ελένη Τσιουσίη για οκτώ λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μία συγκυρία, η οποία χαρακτηρίζεται από πολλαπλές δομικές κρίσεις που διαπερνούν και διαχέονται στο σύνολο της κοινωνίας, της οικονομίας, των θεσμών.

Είναι κρίσεις που πηγάζουν από το γεγονός ότι η Ελλάδα εδώ και χρόνια ομφαλοσκοπούσε αντί να προετοιμάζεται για το μέλλον, πελαγοδρομούσε αντί να προχωράει σε τομές, έβαζε τα μέγιστα προβλήματα αντί να τα λύνει.

Το πολιτικό σύστημα μας, κινήθηκε με γνώμονα το συμβιβασμό στην απειλή του λεγόμενου πολιτικού κόστους, με αποτέλεσμα σήμερα να είμαστε υποχρεωμένοι να λειτουργήσουμε αποφασιστικά για να εξαλείψουμε τις χρόνιες παθογένειες, δυσπλασίες του δημοσίου βίου, να κόψουμε γόρδιους δεσμούς που καθηλώνουν τη χώρα.

Σήμερα η πάλη στην πολιτική εστιάζεται στο δίπολο αδράνεια ή εγρήγορση, οπισθοδρόμηση ή μεταρρύθμιση, αποτελμάτωση ή σωτηρία. Δυστυχώς και σ' αυτήν την Αίθουσα εμφανίζονται ακόμα φαινόμενα υποκρισίας, λαϊκισμού και ιδιοτέλειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να πάρουμε δύσκολες, ακόμα και σκληρές αποφάσεις, για προβλήματα που δυναμιζούν το μέλλον της χώρας και συγχρόνως πολιτικές δυνά-

μεις αδιαφορούν και προτιμούν έναντι της υπεύθυνης στάσης, να υιοθετούν την ανευθυνότητα και τον τακτικισμό.

Το πρόβλημα του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των δημοσίων υπαλλήλων είναι παράγωγο της αδυναμίας ή και της αδιαφορίας της πολιτείας, να το λύσει σε χρόνο όταν οι συνθήκες ήταν καλύτερες. Το πρόβλημα, που σήμερα είναι απασφαλισμένη βόμβα δημιουργήθηκε γιατί πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις πολέμησαν σφοδρά τις απόπειρες που έγιναν στο παρελθόν να τεθεί σε υγιή και σταθερή βάση, ενδιαφερόμενες μόνο για το ίδιον όφελος και αδιαφορώντας παντελώς για το δημόσιο συμφέρον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις αποφάσεις που καλούμαστε να πάρουμε κάτω από την αδήριτη ανάγκη να θεσμοθετήσουμε μία βιώσιμη δημοσιονομική ρύθμιση, επιχειρούμε να αποκαταστήσουμε στρεβλώσεις και ανισότητες του συστήματος και παράλληλα να εναρμονιστούμε με το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Πριν λίγες ημέρες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσιοποίησε τις προτάσεις της για το συνταξιοδοτικό πρόβλημα της Ευρώπης μέσω της Πράσινης Βίβλου. Οι κατευθυντήριες γραμμές της, εστιάζονται στην καταγραφή της κατάστασης των συνταξιοδοτικών συστημάτων των χωρών-μελών με την επισήμανση, ότι αφού οι άνθρωποι ενώ ζουν περισσότερα χρόνια δεν παρατείνουν τον εργασιακό τους βίο, υπάρχει κίνδυνος σοβαρός για μία αφόρητη αύξηση του κόστους των συντάξεων, που θα επιβαρύνει δραματικά τα δημόσια οικονομικά τους, με αποτέλεσμα την ασφυξία των συνταξιοδοτικών συστημάτων.

Σήμερα, τέσσερις εργαζόμενοι συντηρούν ένα συνταξιούχο. Σε τριάντα χρόνια η αντιστοιχία αυτή θα πάει δύο προς ένα. Η εξέλιξη αυτή εξηγείται τόσο από την υπογεννητικότητα, όσο και από την αύξηση του προσδόκιμου χρόνου ζωής κατά επτά χρόνια τουλάχιστον.

Με το νομοσχέδιο αυτό, εναρμονιζόμαστε με τις ρυθμίσεις που επιβάλλει η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου του 2009, που δικαιώνει την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην προσπάγιά της εναντίον της Ελλάδας. Σύμφωνα με αυτήν υποχρεώνεται το ελληνικό δημόσιο να εξομοιώσει τα όρια ηλικίας, συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών και καθορίζει την ελάχιστη προαπαιτούμενη προϋπηρεσία στο δημόσιο.

Όπως είναι κατανοητό, πρέπει να συμμορφωθούμε με το περιεχόμενο της συγκεκριμένης Απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Λεονταρισμοί λοιπόν εδώ μέσα, από εκείνους που κυβέρνησαν και η περίσσια ευαισθησία για τα κτημένα πράγματι ετών, είναι απλώς για το θεαθήναι.

Με το νομοσχέδιό μας προχωράμε παράλληλα σε μία μεγάλη μεταρρύθμιση, τη δημιουργία ενοποιημένου ασφαλιστικού συστήματος. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται συνθήκες ισονομίας για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, σε σχέση με τους εργαζόμενους του δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οργουελιανή κοινωνία, όπου κάποιοι είναι πιο ίσοι από τους ίδους δεν ταιριάζει στη σύγχρονη Ελλάδα. Ουσιαστικά το ασφαλιστικό και το συνταξιοδοτικό πρόβλημα δεν είναι θέμα απλά δημοσιονομικής εξυγίανσης, αλλά κοινωνικής δικαιοσύνης. Σήμερα, σπάμε τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ των εργαζομένων του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Θέλω να επισημάνω το γεγονός, ότι μεταξύ των ετών 2005 – 2009 είχαμε μία θεαματική αύξηση των συνταξιούχων του δημοσίου κατά 10% περίπου. Από τους τριακόσιες πενήντα χιλιάδες έφθασαν τους τετρακόσιους τρεις χιλιάδες. Την ίδια περίοδο η δαπάνη για τις συντάξεις του δημοσίου αυξήθηκε κατά 70%. Από 4,1 δισεκατομμύρια έφθασε στα 7,1.

Αντλαμβάνοντας όλοι, ότι αυτή η αυξητική τάση, χωρίς ορθολογικές και εξισορροπητικές ρυθμίσεις οδηγεί σε πλήρη κατάρρευση του συνταξιοδοτικού συστήματος, αφού εκτιμάται ότι το 2060 οι κρατικές δαπάνες για τις συντάξεις στην Ελλάδα θα ανέρχονται στο 12,5% του ΑΕΠ, έναντι 2,7 που θα είναι ο μέσος όρος στην Ευρώπη και 2,2 ο μέσος όρος στην Ευρώπη των είκοσι επτά.

Αυτό το νομοσχέδιο διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος, την επίτευξη σωστής χρονικής ισορροπίας μεταξύ της εργασίας και της σύνταξης,

ασφαλέστερες συντάξεις στον απόηχο της κρίσης που βιώνουμε, τη διασφάλιση της μεγαλύτερης διαφάνειας για τις συντάξεις.

Είναι ένα νομοσχέδιο ευθύνης για τη νέα γενιά, γι' αυτό και το υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Τσιαούση.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Β' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας, κ. Θεόδωρος Καραόγλου για οκτώ λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρακολουθώ τις τοποθετήσεις των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, όχι όλων συγκεκριμένων, που προσπαθούν να δικαιολογήσουν στην κυριολεξία τα αδικαιολόγητα. Αφού προηγουμένως κήρυξαν την επανάστασή τους, αφού ανέβηκαν στα κεραμίδια και έσκουζαν σαν το γάτο, όταν έφθασε η ώρα έβαλαν την ουρά μέσα στα σκέλια, ζυγίστηκαν, στοιχηθήκαν και ψήφισαν όλοι μαζί «να σε όλα».

Βεβαίως, ακόμη παρακολουθώ με ενδιαφέρον τοποθετήσεις άλλων συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι προσπαθούν να δικαιολογήσουν ότι υπάρχει ανάγκη για αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα, όπως επίσης και άλλων συναδέλφων που επισημαίνουν τα προβλήματα των ασφαλιστικών ταμείων.

Προφανώς, αγαπητοί συνάδελφοι είναι αδήριτη ανάγκη για αλλαγές και για μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Το ερώτημα όμως είναι, μιλάτε για μεταρρύθμιση ή μιλάτε για γενικότερη ανατροπή του ασφαλιστικού, κάτι που εσείς θέλετε να κάνετε πράξη; Και αναρωτιέμαι, αλήθεια σήμερα προέκυψαν αυτά τα προβλήματα, σήμερα τα κοιτάξετε λίγο δεξιά και αριστερά και να δείτε τα υπαρκτά προβλήματα και στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας;

Ας θυμηθούμε τι έλεγαν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, συγκεκριμένα, ο σημερινός Πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου και κορυφαίοι Υπουργοί λίγους μήνες πριν, όταν γινόταν η συζήτηση και πάλι για το ασφαλιστικό σύστημα και για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση της κ. Πετραλιά. Να θυμίσω λοιπόν τότε ότι ο κ. Παπανδρέου στις 15 Φεβρουαρίου του 2008, κατηγορούσε τη Νέα Δημοκρατία για «δημιουργία κρίσης και εικόνας κατάρρευσης του ασφαλιστικού, ώστε να δρᾷσει αυθαίρετα».

Να θυμίσω επίσης, ότι ο κ. Παπανδρέου στις 18/2/2009 έλεγε, ότι: «Οι πολίτες απογοητευμένοι και ανίσχυροι απευθύνονται στο ΠΑΣΟΚ και ρωτούν, «τι θα κάνετε εσείς;», εμείς λοιπόν, μπορούμε να διαβεβαιώσουμε τους πολίτες ότι έχουμε σχέδιο, έχουμε προτάσεις, έχουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα».

Επίσης, ο κ. Λοβέρδος, Υπουργός Απασχόλησης, στις 26 Νοεμβρίου του 2009, όταν ήταν ήδη Υπουργός, διαβεβαίωνε ότι θα τηρηθούν τα τρία «δεν», τα προεκλογικά του ΠΑΣΟΚ. Ότι, δηλαδή, δεν θα μειωθούν οι συντάξεις, δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, δεν θα αυξηθούν οι εισφορές. Τελικά και τα όρια ηλικίας αυξάνονται και οι συντάξεις μειώνονται και φυσικά ελπίδα για το ασφαλιστικό σύστημα δεν δίνετε καμμία.

Τέλος, είχαμε και μία οξυτάτη επίθεση που θα πρέπει να τη θυμηθούμε, από το σημερινό Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, κ. Παπουτσή, ο οποίος τόνιζε ότι «η πολυδιαφημιζόμενη μεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας τότε, είναι μία μεταρρύθμιση των μασκαράδων». Αλήθεια, σήμερα ποιος έχει βάλει τη μάσκα και ποιος είναι μασκαράς; Αυτό είναι ένα ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί απ' αυτούς που κάνουν αυτού του είδους τους χαρακτηρισμούς.

Αυτή λοιπόν, ήταν η ανεύθυνη στάση των στελεχών του ΠΑΣΟΚ. Για άλλη μία φορά το ΠΑΣΟΚ απέδειξε στον ελληνικό λαό ότι λειτουργεί ως «Ιανός», ως ο αρχαίος, δηλαδή, διπρόσωπος θεός των Ρωμαίων, που άλλα λέει προεκλογικά άλλα πράττει μετεκλογικά. Αυτό είναι το ΠΑΣΟΚ, το γνωρίζουμε, το γνωρίζει ο ελληνικός λαός. Για άλλη μία φορά αποδεικνύεται το

λαϊκίστικο επίπεδο του.

Ας δούμε, όμως, πραγματικά σήμερα ποια είναι η κατάσταση. Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η ανθρωπότητα περνάει μια σοβαρότατη παγκόσμια οικονομική κρίση. Μέσα από την κρίση αυτή αναδείχθηκαν όλες οι αδυναμίες και ο παθογένειες και της ελληνικής οικονομίας, αλλά βεβαίως και του ασφαλιστικού μας συστήματος. Αποδείχθηκε, λοιπόν, ότι υπάρχει μια μεγάλη ανάγκη για μια ριζική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού μας συστήματος, γιατί πραγματικά ήταν και είναι τραγική η κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων.

Και βέβαια, το πρόβλημα είναι εκρηκτικό, γιατί δεν πήραμε τα μέτρα όταν έπρεπε και στο βάθος που έπρεπε, λόγω της κάθετης αντίδρασης όλων των κομμάτων τότε της Αντιπολίτευσης, μεταξύ αυτών βεβαίως –και πρωτοστατούντος θα έλεγα– του ΠΑΣΟΚ.

Όμως, σήμερα, έρχεται το ΠΑΣΟΚ, με προχειρότητα, με ένα νομοσχέδιο που δεν δίνει απαντήσεις σε σημαντικά ζητήματα, όπως για παράδειγμα, πόσες τρίτεκνες μητέρες δημοσίου υπαλλήλου αφορά το νομοσχέδιο αυτό, πόσες πολύτεκνες, πόσες άγαμες θυγατέρες, ποιο είναι το δημοσιονομικό όφελος που προσδοκάτε απ' αυτό το νομοσχέδιο και επιφέρει βίαιες αλλαγές, σαρωτικές αλλαγές, που ανατρέπουν τον προγραμματισμό ζωής. Μειώνει τις συντάξεις, αυξάνει τα όρια ηλικίας χιλιάδων οικογενειών και δυστυχώς, δεν αντιμετωπίζει ριζικά τα προβλήματα και τις παθογένειες του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Και ποιες είναι οι δυο –κατά την άποψή μου– βασικές αιτίες αυτών των προβλημάτων; Πρώτα-πρώτα η αρνητική δημογραφική εξέλιξη της χώρας μας. Δυστυχώς, η πατρίδα μας αντί να αυξάνει με τους ρυθμούς που θα έπρεπε να αυξάνει, αυξάνει μόνο με μέσο όρο γεννήσεων 1,2 παιδιά ανά ζευγάρι, όταν θα έπρεπε για να επιβιώσουμε ως έθνος να έχουμε μία αύξηση τουλάχιστον 2,1 παιδιά ανά ζευγάρι.

Και βέβαια, το δεύτερο ζήτημα, που είναι ένας από τους βασικούς λόγους για τα προβλήματα που υπάρχουν σε σχέση με το ασφαλιστικό σύστημα, είναι ότι δεν υπάρχει ανάπτυξη, δεν υπάρχουν νέες επενδύσεις, δεν υπάρχει παραγωγή πλούτου, με αποτέλεσμα, δυστυχώς, να μειώνονται συνεχώς οι θέσεις εργασίας και να έχουμε φτάσει στο επίπεδο, αντί να έχουμε τέσσερις εργαζόμενους προς έναν ασφαλισμένο, για να μπορεί να επιβιώσει το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό σύστημα, να έχουμε φτάσει σε μία σχέση δυο εργαζόμενοι προς έναν ασφαλισμένο.

Με τη βία, λοιπόν, ανατροπή η οποία προωθείται, δυστυχώς θα έχουμε ένα άμεσο κόστος και το άμεσο κόστος αυτό αποτιμάται σε εκατομμύρια ευρώ. Και οφείλεται στην έξοδο χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων που θα ζητήσουν να συνταξιοδοτηθούν, για να προλάβουν να περισώσουν ό,τι μπορέσουν. Και βεβαίως, θα δημιουργηθούν τεράστια κενά στον ευαίσθητο δημόσιο τομέα, όπως είναι ο τομέας της υγείας, όπως είναι ο τομέας της παιδείας.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο κανένας κοινωνικός φορέας δεν συμφωνεί. Είχαμε τη δυνατότητα στην Επιτροπή Οικονομικών, στην ακρόαση των κοινωνικών φορέων να ακούσουμε την κάθετη αντίδρασή τους, από την ΑΔΕΔΥ, από τους Αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας, από τους απλούς αστυνομικούς, από τους ένστολους στρατιωτικούς γενικότερα. Όλοι θεωρούν ότι το νομοσχέδιο αυτό ήρθε αιφνιδιαστικά. Ειδικά οι ένστολοι, οι οποίοι μάλιστα κατήγγειλαν ότι, ενώ είχαν διαβεβαίωση στις 2 Ιουνίου από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης τον κ. Χρυσόχοιδη ότι δεν πρόκειται να αιφνιδιαστούν και ότι μέσα από διάλογο το Σεπτέμβριο περίπου έβλεπε ένα χρονοδιάγραμμα να συζητηθούν αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα, τελικά αιφνιδιάστηκαν απ' αυτό.

Τουλάχιστον αν μη τι άλλο, θα πρέπει να υπάρξει μια ιδιαίτερη αντιμετώπιση από την πλευρά της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά τους ένστολους συμπολίτες μας, σε ό,τι αφορά ανθρώπους οι οποίοι έχουν τάξει τον εαυτό τους να φυλάει «Θερμοπύλες», να προστατεύει «τα ιερά και τα όσια της φυλής και του Έθνους».

Κλείνοντας θέλω να τονίσω ότι σε ένα νομοσχέδιο που χαρακτηρίσαμε πρόχειρο, ατεκμηρίωτο, με αντιφατικές ρυθμίσεις και με βίαιες ανατροπές, είναι λογικό και αυτονόητο ότι η Νέα Δη-

μοκρατία λέει «όχι». Κανένα ουσιαστικό θετικό αποτέλεσμα δεν θα υπάρξει, εάν δεν αντιμετωπιστούν προηγουμένως οι βασικές αιτίες του ασφαλιστικού προβλήματος, εάν δεν υπάρχουν συγκεκριμένες πολιτικές για τη δημογραφική εξέλιξη αντιμετώπισης του προβλήματος της χώρας μας, για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Και αυτά, μόνο το κόμμα μας, η Νέα Δημοκρατία, μπορεί υπεύθυνα και τεκμηριωμένα να τα υποσχεθεί στον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραόγλου.

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής Φωκίδας του ΠΑΣΟΚ κ. Αφροδίτη Παπαθανάση για οκτώ λεπτά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, νομίζω ότι στην Αίθουσα αυτή, έστω και αυτήν την προχωρημένη ώρα, είναι πολύ ενδιαφέρον να μπορέσει να μαθαίνεις πράγματα. Και αυτό που πρέπει να μαθαίνεις είναι ότι πρέπει να ξεκαθαρίσεις σε ποιες συνθήκες κινείσαι, σε ποιες συνθήκες βρίσκεται η χώρα, σε ποιες συνθήκες κάθε φορά καλείσαι να πάρεις αποφάσεις.

Και σαφώς οι συνθήκες, αναγνωρίζουμε όλοι, ότι δεν είναι αυτές που θα θέλαμε, αυτές που θα είχαμε προβλέψει ή αυτές που θα ήθελε κάποιος για να κυβερνήσει ιδανικά. Υπάρχουν ελλείμματα, υπάρχει η δημοσιονομική κρίση, για τα οποία δεν ευθύνεται μια κυβέρνηση εκλεγμένη από τις 10 Οκτωβρίου και μετά. Νομίζω κάποια μικρή έστω ευθύνη πρέπει να έχετε και εσείς και καλό θα είναι και λόγους τάξης και για λόγους πολιτικής πρακτικής και ήθους, να μπορέσετε να αναγνωρίσετε τις δικές σας ευθύνες. Υπάρχει ένα μνημόνιο και υπάρχει και μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και γι' αυτήν έχει γίνει πάρα πολύς λόγος μέσα στην Αίθουσα αυτή.

Επίσης, καλό θα είναι να πούμε ότι εκφράσεις όπως «λαϊκισμός» δεν επιτρέπονται από μία παράταξη, από ένα κόμμα που τίνανε την μπάγκα στον αέρα. Και αυτή ακριβώς είναι η απάντησή μας.

Σε ό,τι αφορά στο ασφαλιστικό σύστημα σήμερα, έχουμε με υστέρηση ετών μια ευκαιρία. Και η υστέρηση αυτή έχει δημιουργηθεί και με ευθύνη δικιά μας και με ευθύνη του ΠΑΣΟΚ και με ευθύνη αρκετών παρατάξεων στην Αίθουσα αυτή και με ευθύνη του συνδικαλιστικού κινήματος. Η ευκαιρία είναι ή να σωθεί το σύστημα, να διασωθεί η εγγύηση του κράτους απέναντι στο ασφαλιστικό ή διαφορετικά θα κάνουμε και εμείς ηρωική έξοδο, θα αφήσουμε τα πράγματα να οδηγηθούν σε ένα τέλμα και θα καταρρεύσει το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα. Το πιο εύκολο είναι το δεύτερο, να πούμε στον κόσμο, «πηγαίνετε την ιδιωτική ασφάλιση». Το πιο δύσκολο είναι να πάρεις μέτρα.

Στα χρόνια που πέρασαν, θα θυμίσω μόνο τα τελευταία λάθη. Δεν εφαρμόστηκε ο ν. 3029, ο οποίος προέβλεπε την τριμερή χρηματοδότηση και την υποχρέωση του κράτους να καταβάλει στο ΙΚΑ ποσοστό του ΑΕΠ. Μετά ήρθε ο νόμος Πετραλιά, που έστειλε στο ΙΚΑ τα πάντα. Τα έστειλε, όμως, χωρίς να καταβληθούν οι αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές εκεί. Και τέλος, φτάνει ένα σκάνδαλο, το γνωστό σκάνδαλο των τοξικών ομολόγων, το οποίο στοίχισε στα ασφαλιστικά ταμεία γύρω στα 300 εκατομμύρια ευρώ και επιβάρυνε την καθαρή θέση των ταμείων οδηγώντας τα στην σημερινή κατάσταση.

Σήμερα στην Ελλάδα δαπανούμε το 12,5% του ΑΕΠ για το σύνολο των συντάξεων και με προβολές αυτό θα φτάσει στο 25% του ΑΕΠ. Μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι; Συμφωνούμε νομίζω όλοι ότι αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο.

Το μέλλον του ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού συστήματος και ειδικά το αν η νέα γενιά θα έχει δικαίωμα στη σύνταξη, είναι από τα μεγαλύτερα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα των ημερών μας. Και θα σας θυμίσω μια γνωστή ιστορία, που λογικά την έχετε ζήσει όλοι. Υπήρχαν άνθρωποι, παραδείγματος χάριν, στον ΟΤΕ οι οποίοι βγήκαν με μία εθελούσια έξοδο, πήραν πάρα πολλά λεφτά, βγήκαν σε πάρα πολύ νεαρή ηλικία στη σύνταξη και τα παιδιά τους σήμερα καλούνται να βγουν στην αγορά εργασίας σε πολύ πιο δυσμενείς συνθήκες. Και τα παιδιά αυτά σή-

μερα, η δικιά μου γενιά και οι μικρότερες γενιές δεν ήξεραν ή δεν ξέρουν τι θα γίνει στο μέλλον, εάν θα έχουν το δικαίωμα στη σύνταξη.

Άρα, η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζουμε είναι η πρόκληση απέναντι στη νέα γενιά. Και σε αυτήν την πρόκληση πρέπει να απαντήσουμε θετικά. Αντιλαμβανόμαστε όλοι και τα λάθη και τις στερήσεις και τις στρεβλώσεις και τα δικαιώματα των «εκλεκτών» εδώ, που οδήγησαν τα πράγματα εδώ. Και σήμερα πρέπει να αναγνωρίσουμε και το εξής, ότι η νέα γενιά έχει λιγότερες ευκαιρίες και έχει να αντιμετωπίσει πολύ μεγαλύτερες ανασφάλειες.

Είναι, λοιπόν, σήμερα το σύστημα δίκαιο; Είναι αποτέλεσμα μόνο δικαίων εργατικών διεκδικήσεων ή είναι και αποτέλεσμα πιέσεων των ισχυρών και πολιτικών ανταλλαγών; Και την απάντηση την ξέρετε. Είναι και αποτέλεσμα πολιτικών πιέσεων και ανταλλαγών.

Είναι δίκαιο και αποτελεσματικό το σύστημα σήμερα, όταν υποκαθιστά πολιτικές πρόνοιες, όταν υποκαθιστά συνεχειακά δικαιώματα; Βλέπουμε ότι και αυτό δεν είναι δίκαιο.

Είναι δίκαιο αυτό που γινόταν τόσα χρόνια, να πηγαίνει ο κόσμος, επειδή δεν μπορούσε να βρει δουλειά, στο δημόσιο ή στους ΟΤΑ; Σε τι αδιέξοδο οδήγησε αυτή η κατάσταση;

Άρα, χρειαζόμαστε και για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης και όχι μόνο για λόγους μνημονίου, ένα διαφορετικό σύστημα, ένα σύστημα που δίνει ίσες ευκαιρίες, ένα σύστημα που δίνει ίσα δικαιώματα στον εργαζόμενο στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα. Και εδώ πέρα πρέπει να γίνουν δυο παρατηρήσεις. Πρέπει να υπάρχει ίδια αντιμετώπιση στο δημόσιο, στις ΔΕΚΟ, στις τράπεζες και στον ιδιωτικό τομέα για τους ασφαλισμένους πριν από το 1983. Επίσης πρέπει να δούμε και το θέμα των ρυθμίσεων, δηλαδή να υπάρχουν δίκαιες και ίδιες ρυθμίσεις για τα ανθυγιεινά στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Υπάρχουν και οι βίαιες ανατροπές και αυτό αφορά τις γυναίκες με τα ανήλικα παιδιά. Υπάρχουν τα κινήματα των γυναικών που λένε για ίσες ευκαιρίες. Γυναίκα είμαι και εγώ και θεωρώ ότι πρέπει να υπάρχουν ίσες ευκαιρίες στη ζωή. Αυτό ζητάμε. Ίσες ευκαιρίες στη ζωή.

Μια γυναίκα, όμως, μια οικογένεια που σήμερα έχει έναν προγραμματισμό ζωής οφείλουμε να την βοηθήσουμε. Αυτό -νομίζω ότι και ο Υπουργός δεσμεύτηκε νωρίτερα- είναι από τα πράγματα που θα γίνουν, αναγνωρίζοντας πλέον πλασματικά χρόνια για κάθε παιδί και μην αλλάζοντας το καθεστώς για μητέρες παιδιών με αναπηρίες.

Το Υπουργείο με το σχέδιο νόμου εισάγει βασικές αλλαγές. Εισάγει τη βασική και αναλογική σύνταξη, εισάγει θέματα για τη βελτίωση και στους ασφαλισμένους του δημοσίου στον υπολογισμό της σύνταξής τους με βάση τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης. Υπάρχει η δημιουργία του Ταμείου Αλληλεγγύης και το Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας. Είναι σημαντικά θέματα και αυτά. Υπάρχει η ένταξη των διορισμένων από το 2011 στο ΙΚΑ, η αναδιανομή που γίνεται μέσα από το ΛΑΦΚΑ.

Όμως, τι πρέπει ακόμη να δούμε και να ρυθμίσουμε; Σημαντικό στοιχείο πρέπει να είναι η αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης, δηλαδή η βάση υπολογισμού της σύνταξης. Και αυτό πρέπει να γίνει με το νέο μισθολόγιο που θα πρέπει να ενταχθούν τα βασικά επιδόματα στο βασικό μισθό, οπότε η βάση της σύνταξης να είναι με πιο ορθολογικό τρόπο και πιο σωστό τρόπο.

Η προστασία των γυναικών με ανήλικα παιδιά είναι κάτι το οποίο και ο κύριος Υπουργός είπε ότι θα μπορέσει να δει, όπως και το θέμα των αστυνομικών και των ενστόλων που έχουν προσληφθεί πριν από το 1996. Νομίζω ότι είναι ένα από τα πράγματα που θα μπορέσουμε να δούμε και ο κύριος Υπουργός έχει πει ότι είναι από τα θέματα που θα εξεταστούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Παπαθανάση.

Τελευταίος ομιλητής για σήμερα είναι ο Βουλευτής Σάμου του ΠΑΣΟΚ κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Οι δύσκολες εποχές που περνάμε με την ιδιαίτερα σημαντική και καταγιστική εξέλιξη απαιτούν από όλους μας, τουλάχιστον, υπευθυνότητα. Απαιτούν από την Αντι-

πολίτευση να αποδεχθεί το κρίσιμο και έκτακτο των περιστάσεων, ιδιαίτερα δε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που πρέπει επιτέλους σεμνά και ταπεινά να παραδεχθεί το μέρος της μεγάλης δικής της ευθύνης και ανάλογα να πορευθεί. Δεν μπορεί ως κυβέρνηση να έπραττε τα πάντα ώστε όλα να γίνονται χειρότερα και τώρα, ως Αντιπολίτευση, να αντιδρά σε όποια προσπάθεια να βελτιωθούν. Είναι δε τόσο αφελείς, ώστε να πιστεύουν ότι μέσα σε εννέα μήνες επικράτησε σε ολόκληρη τη χώρα γενική αμνηστία!

Οι απαιτήσεις που έχουν οι περιστάσεις από την Αντιπολίτευση είναι ελάχιστες, βέβαια, μπροστά σε αυτές που έχουν από εμάς. Και όταν λέω εμάς, εννοώ όλους όσους κυβερνούν και όλους όσους τους στηρίζουν.

Με το μνημόνιο, προχθές με το νέο ασφαλιστικό, σήμερα με το σχέδιο νόμου που συζητάμε, αύριο με το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών και μέχρι το 2012 με τα υπόλοιπα που έχουμε δεσμευθεί να ψηφίσουμε, θα πάρουμε πολλά και σημαντικά μέτρα. Μέτρα δυσάρεστα, με πολιτικό κόστος, αλλά απαραίτητα και χρήσιμα.

Όλα αυτά αποτελούν το 1/3. Εδώ, σ' αυτό το 1/3, τα καταφέρνουμε. Βοηθά, παρά τις αντιδράσεις, και ο κόσμος που έχει αποδεχθεί την αναγκαιότητά τους. Η επιτυχία ή αποτυχία, όμως, θα εξαρτηθεί από τα υπόλοιπα 2/3 και σε αυτά ο κόσμος δεν μπορεί να βοηθήσει. Θα περιοριστεί στο να σπρώξει τα πράγματα προς τη σωστή κατεύθυνση μόνο με τις απαιτήσεις του και την εκδήλωση της δυσάρεσκειάς του. Τη δουλειά πρέπει να τη βγάλει το πολιτικό σύστημα, κυρίως η Συμπολίτευση αλλά και η Αντιπολίτευση.

Από αυτά τα 2/3, το 1/3 είναι να πληρώσουν κυρίως αυτοί που έκλειψαν και αυτοί που χρόνια δεν πλήρωναν, ενώ έπρεπε να πληρώσουν. Εάν θέλουμε να συνεχίσουμε ως πολιτικό σύστημα, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως δεν γίνεται να υποχρεώνουμε τον μικροσυνταξιούχο να στερείται τα 200 ευρώ και να αφήνουμε το φοροφυγάδα και το φοροκλέφτη να ενθυλακώνει δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες. Δεν το θέλουν ούτε ο Θεός ούτε ο διάβολος! Είναι αλήθεια ότι στον τομέα αυτό έχουν γίνει τώρα τελευταία αρκετά βήματα, τεράστια μπροστά στα προηγούμενα, λίγα όμως μπροστά σε αυτά που χρειάζονται και απαιτούν οι καιροί.

Το τελευταίο 1/3 είναι η ανάπτυξη. Εδώ, στα προκαταρκτικά, έγιναν βήματα, στην ουσία όμως ακόμα τίποτα. Θετική η μείωση του ελλείμματος, αρκεί βέβαια να οφείλεται σε μειώσεις πρωτογενών δαπανών και αυξήσεις εσόδων και όχι σε μη πληρωμές υποχρεώσεων. Πρέπει να παραχθεί πλούτος, να γίνουν επενδύσεις, να δουλέψει ο κόσμος. Δεν είναι του παρόντος, θεωρώ όμως απαραίτητο, με τη νομοθεσία και τη διοίκηση που διαθέτουμε, ένα νομοσχέδιο, όπως αυτά που ψηφίσαμε για να γίνουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, είναι απαραίτητο. Διαφορετικά, οι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν θα μπορούσαν να γίνουν. Θα τους εμπόδιζαν νόμοι και υπάλληλοι. Χρειαζόμαστε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, που θα έδινε κατά παρέκκλιση τη δυνατότητα άμεσης υλοποίησης επενδύσεων.

Σκληρά τα μέτρα, λοιπόν, με κόστος. Πρέπει, όμως, και εμείς σήμερα να σηκώσουμε ένα μέρος από το βάρος που διαφορετικά θα φορτωθεί ολόκληρο στις επόμενες γενεές.

Αλλάζουμε ένα αλλοπρόσαλλο συνταξιοδοτικό σύστημα. Απίθανο τα όσα συμβαίνουν ακόμα και σήμερα σ' αυτό! Διαφορετικό καθεστώς από εκατοντάδες άλλες περιπτώσεις είχαν ακόμα και οι ασφαλισμένοι του Τομέα Σύνταξης Εφημερίδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης -μόνον εκεί- που με ανήλικα παιδιά θεμελιώναν δικαίωμα σύνταξης με είκοσι χρόνια ασφάλισης. Είναι ένδειξη με ποια κριτήρια νομοθετούσαμε.

Απορώ με αυτούς που διαφωνούν με την εξομοίωση των δημόσιων, των ένστολων και των ιερών με τους υπόλοιπους. Αυτοί είναι παιδιά και οι εργάτες, οι αγρότες και οι αυτοαπασχολούμενοι, που στο κάτω-κάτω δεν έχουν και τη σιγουριά του έστω πενιχρού αλλά μόνιμου μισθού, είναι απόπαιδα; Σωστά εξομοιώνουμε άνδρες και γυναίκες. Γιατί μία που γέννησε ένα παιδί στα τριάντα τρία της να βγαίνει στη σύνταξη στα πενήντα της και να την πληρώνουν οι υπόλοιποι που θα δουλεύουν μέχρι τα εξήντα πέντε τους; Επειδή διαμαρτύρεται αυτή σήμερα, ενώ

αδιαφορούν ή δεν φαίνονται οι υπόλοιποι;

Με εντυπωσιάζει το γεγονός της αποσιώπησης, όχι μόνο από την Αντιπολίτευση, αλλά και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης των πολλών απαραίτητων αλλαγών, που χρόνια σχεδόν όλοι επισημαίναμε, αλλά που δεν τολμούμε σήμερα όλοι να το παραδεχθούμε. Όλοι ή σχεδόν όλοι μιλούσαμε για πολυκερματισμό που απογείωνε τις σπατάλες, για πεθαμένους που εισέπρατταν συντάξεις, για ανάπηρους μαϊμούδες σε ποσοστά Γκίνες, για θυγατέρες που δεν παντρεύονταν για να εισπράττουν τη σύνταξη του μπαμπά, για τις νιές που παντρεύονταν ηλικιωμένους για να μένουν γρήγορα χήρες και να εξασφαλιστούν, για τη δοκιμασία των πραγματικά αναπήρων από τους συχνούς ελέγχους, για τον άδικο τρόπο που έβγαιναν στη σύνταξη οι χιλιάδες με διαδοχική ασφάλιση και, κυρίως, για το ότι οι πάντες δεχόμασταν ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα είχε λίγα ακόμα χρόνια ζωής.

Ως και η αναλογιστική μελέτη της ΓΣΕΕ έμεινε κρυφή, η πιο τρανή απόδειξη του μαύρου μέλλοντος του ασφαλιστικού μας συστήματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Σωστό.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Με τον προχθεσινό νόμο του Υπουργείου Εργασίας, με το σημερινό του Υπουργείου Οικονομικών διασφαλίζουμε τη βιωσιμότητα του συστήματός μας. Και αυτό δεν το λέει κανείς. Αυτό είναι το μοναδικό σημαντικό. Βουλιάζουν μέσα στην ασημαντότητα τα επιχειρήματα της άλλης

πλευράς. Αφού, όμως, θέλουν να τα επικαλούνται και τα προβάλλουν, δικαίωμά τους. Καμμία από εμάς αντίρρηση. Ο αυτοεξευτελισμός, άλλωστε, είναι δικαίωμα. Εμείς θα πράξουμε αυτό που θεωρούμε σωστό. Θα ψηφίσουμε, για να έχουν τα παιδιά μας σύνταξη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρδίκο.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.00' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 15 Ιουλίου 2010 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: 1) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και 2) νομοθετική εργασία: α) μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της από 26 Μαΐου 2010 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Αναστολή των εργασιών των δικαστικών υπηρεσιών του Δικαστικού Μεγάρου Θεσσαλονίκης, των Προθεσμιών και των Πλειστηριασμών» και άλλες διατάξεις και β) συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

